

LA PUBLICITAT

REDACCIÓ I OFICINES
PASSEIG DE GRÀCIA, 34, BAIXOS.—TELEF. 1451-A.

BARCELONA, dimarts, 7 de novembre de 1922

TALLERS D'IMPREMTA
CARRER DE BARCELONA, 41 i 43.—TELEF. 1316

EDITORIAL

Per l'ofensiva catalana

Dies enrera compareixia al Palau de la Generalitat el cap de Telègrafs de Barcelona. Anava a rectificar una notícia, al seu dir inexacta, que havia acollit un confrare barceloní i que havia estat comunicada a un diari madrileny. Segons l'alludit funcionari, a les oficines de Telègrafs de Barcelona no van ésser rebutjats els telegrams de condol a la família del diputat provincial senyor Camprubi, mort recentment, i que signaven el president de la Mancomunitat de Catalunya i el de la Diputació de Barcelona. La cosa que succeï, segons pretén el cap de Telègrafs, és que els dos telegrams no van poder ésser adreçats per no haver-hi a Caldes, punt de destinació, servei telegràfic de l'Estat. Aleshores els telegrams van ésser cursats per la línia particular de la Companyia de ferrocarrils, i fou aquesta, sembla, la que exigí la traducció al castellà.

Mentre s'aclareix aquest punt—respecte al qual nosaltres no hem de rectificar res, perquè no fou publicada a les nostres planes la notícia titllada d'inexacta—farem remarcar que la qüestió del lliure ús del català a Catalunya és una qüestió independent de l'anècdota concreta que ara s'ha produït. Podrà ésser veritat que en el cas dels dos telegrams presidencials hi ha hagut un malentès. Podrà ésser veritat que aquesta vegada no s'han negat a adreçar a Telègrafs uns telegrams pel sol fet d'estar redactats en llengua catalana. Però és públic que en diverses ocasions i en diverses oficines telegràfiques s'ha rebutjat els telegrams en català.

Per això no n'hi ha prou amb la rectificació del cap de Telègrafs, ni amb la seva promesa de donar ordres als seus subordinats en el sentit que acceptin els despatxos redactats en la nostra llengua. Tenim entès que hi ha una disposició ministerial que autoritza la transmissió de telegrams en la nostra llengua. Encara que no existís aquesta disposició, el nostre dret existiria igualment. Però ja que a cada moment veiem exhumats articles de reglament i textos de decret a l'objecte d'entrebancar les iniciatives catalanes, és un escarni que les poques i minces disposicions que afavoreixen el nostre dret no siguin íntegrament complides. Cal que d'una manera ben pública es declari el dret perfecte dels catalans a usar el propi idioma en els telegrams. Aquest dret el tenen els catalans fora de l'Estat espanyol, i és absurd i intolerable que no el tinguin dins aquest Estat al qual legalment pertanyen.

Creiem, no obstant, que els catalans no ens hem de limitar, en la qüestió de l'idioma, a fer prevaler els drets migradissims que dins el règim actual té l'idioma català. Es fa necessària una ampla i vigorosa ofensiva nostra. I el terreny millor per a abiar-la és el de la llengua. Dies enrera, un il·lustre col·laborador del nostre diari aconsellava als catalans, en matèria lingüística, una certa afició a la "delinqüència". Tot exigint el respecte al nostre idioma quan hi ha disposicions legals que l'afavoreixen, cal portar-lo així mateix als llocs d'on es troba forçat i injustament, tant si hi ha com si no hi ha disposicions legals que ho consentin. Un poble sotmès a les lleis d'un altre poble ho està moralment obligat a atènyer-se a aquestes lleis, en allò que siguin atemptatòries als seus drets essencials.

Cal portar el català a les aules escolars, als tribunals, a tots els organismes públics i particulars en els quals no tingui reconeguda la plena sobirania que li pertoca. No hi fa res que vinguin les protestes i fins les disposicions coercitives. El soroll de la nova batalla encara augmentarà el nombre i l'entusiasme dels combatents, i servirà de magnífic medi de difusió de la idea nacional. Per a aquesta ofensiva existeix ja avui en el nostre poble l'ambient i el grau de centralitat popular que són indispensables. Havem declarat que Catalunya està moralment en situació de guerra amb l'Estat dominador. I aquesta guerra no consisteix tant sols en una situació de dret, sinó que ha de manifestar-se en una lluita intensa i constant, de tots els dies i a tots els llocs.

A ANGLATERRA

La desfeta laborista

Pròximes rom són les eleccions generals angleses, la forta derrota que acaba de sofrir en les eleccions municipals el partit laborista, posa aquest en situació difícil per a la gran batalla. El fracàs dels candidats laboristes a Londres i a fora de la capital, la minva de vots laboristes i el gran augment dels vots adversaris, mostren que es tracta, no pas d'un simple incident electoral, sinó d'un vast moviment d'opinió. Perquè ha perdut el Partit del Treball les eleccions municipals? Perquè s'ha produït aquesta canviada, sorprenent per la seva amplitud?

Hi ha qui atribueix la derrota dels laboristes al vot de les dones. Aquestes, en gran nombre, havien donat primerament lloc a sufragis al Partit del Treball. Però per moltes raons, entre les quals hi ha la política que podíem dir "masculinista" de les associacions obreres, han anat allunyant-se d'aquell partit. La decepció que en un principi sentien els conservadors, en adoptar-se que l'establiment del vot femení afavoria a les esquerres, l'hauran tinguda ara els laboristes, els quals s'hauran pogut conèixer que les dones electores no es consideren lligades a cap grup, ans bé evolucionen i canvien d'afiliació amb la facilitat que els dona llur temperament impressionable i predominantment sentimental.

No és, però, aquesta l'única causa de la derrota laborista, ni tan sols la causa més important. Sentida, en efecte, que una gran part de vots, i no precisament femenins, s'han allunyat del "Labour Party" per l'alarma que els ha produït la inclusió en el programa laborista de l'impost so-

bre el capital. Aquest impost, en el terreny teòric, compta amb un conjunt d'arguments que demostra la seva justícia. Però en el terreny de la pràctica fa por no únicament als capitalistes propietaris dels, sinó a una bona part de la classe mitjana i dels homes de professió. Cal distingir la justícia intrínseca d'un impost i els seus efectes polítics i econòmics. L'hostilitat d'una important massa d'electors anglesos a l'impost sobre el capital, no prova que aquest sigui injust o imprudent. Però la sospita que la reforma no ha durat encara en el poble i que la seva aplicació no correspondria avui a les esperances teòriques.

La importància de la desfeta electoral dels laboristes en les eleccions municipals creix pel fet de constituir un anàlisi del probable resultat de les eleccions per a la Cambra dels Comuns. Predomina la impressió que els laboristes tindran en aquestes una nova derrota, puix que no es considera possible que en uns quants dies es produïxi una reacció favorable al laborisme. Una de les conseqüències de les eleccions municipals serà que els partits burgesos aniran a les eleccions properes amb menys por als candidats laboristes, i que així afavorirà la presentació de candidatures múltiples a la lluita entre els diversos candidats d'aquests partits en una mateixa circumscripció.

De totes maneres, no és segur que les eleccions generals tinguin el mateix calent que les eleccions municipals últimament celebrades. Quella un considerable marge a la incertitud i a la sorpresa.

A. ROVIRA I VIRGILI

Notes d'Itàlia

El dilema del feixisme

Florència, octubre 31.

Hem escrit en els mesos de juny-juliol de l'any que corre, per "La Voce de Catalunya", tres articles sobre el feixisme. Intentàrem fixar l'origen del moviment —la guerra— d'explicar el dinamisme patriòtic-anàrquic que l'ha portat avui al ministeri, de entrellucar el seu periple. El feixisme ha nascut de la diferència entre la Itàlia que fou la guerra i la Roma aristocràtica, entre la Itàlia de Vittorio Veneto i Montecitorio. Ha crescut de la falta de sentit polític dels homes que han dirigit de l'armistici ençà el partit socialista, que han estat gairebé tots extremitats. Ha vençut perquè ha desenvolupat una quantitat enorme de desordre al carrer que ha impedit el desenvolupament de la vida a dins dels ministeris.

De la guerra, Itàlia n'ha sortit especialment treballada i rosegada. L'estabilitat de França, d'Anglaterra, no l'ha pas tinguda Itàlia. Els elements constitutius de la societat italiana han sofert una profunda transformació. L'alta burgesia que s'aprofità de la guerra ha cregut que l'armistici era un retorn a 1914 hi ha apostat tots els intents de restauració ultracervadora; el darrer intent és el fracàs de Salandra per formar gabinet. La petita burgesia profundament dominada pel Partit Socialista, ha hagut de conjuntar el seu neutralisme íntim amb tres anys de trinxeres. Aquesta petita burgesia és la que a través del feixisme d'ara denuncia perquè se li ha mutilat la victòria, perquè els homes que la portaren en 1915 a la guerra, sense entusiasme, deixaren perdre la llum dels seus sacrificis. El poble, la massa, eixí de l'anomniat de les trinxeres per caure en l'anomniat del comunisme.

Tot això s'hagués encastrat—diuen els coneeixidors d'Itàlia—ordenant, legalment aquesta profunda transformació. Inesperantment per a sempre més l'alta burgesia afexista. Obrint les portes de l'Estat a la classe mitjana. Inaugurant amb el comunisme una política energica, sobretot quan les primeres lamentables enquestes sobre Rússia liquidaren totes les il·lusions. Els homes, però, que havien de tenir la intenció del moment perduren, sembla, l'esma. Nitti, que tingué un instant, per la seva francofília i la seva anglofília, tota Itàlia al darrer, publicava un any després de l'armistici el seu famós índex dels desertors i en un moment perdut tota la carrera. Els socialistes de la dreta, que semblaren tenir oferint la col·laboració una intuïció lúcida de la situació, anaren sempre a remolc dels homes que han dominat el partit en els darrers temps, els maximalistes, principalment, veritables energumens de la nebulositat.

El cas és que el socialisme col·laboracionista tingué una posició lògica davant de la post-guerra italiana. Tant lògica que avui el feixisme posa el problema en els mateixos termes que el posava la "Crítica Socialista", denunciant l'entrada de la petita burgesia que guanyà la guerra en l'òrbita de l'Estat. Restant ídntic el problema, malgrat el traspass de la massa del socialisme al feixisme, ídntic serà la solució. Polser avui assistim a un fet pel qual un partit troba en el partit adversari el propi continuador.

Sigui quin sigui l'esdevenidor, el cert és que el feixisme té davant seu un dilema enorme a resoldre. El marge de confiança que té el tothom és més per valoritzar la victòria en el sentit de la massa que feu la guerra que per mantenir amb l'esquadrisme violent els conservadors de la vella societat italiana, profitadors de la guerra. L'esquadrisme que ha donat l'Estat al feixisme haurà d'ésser substituït ara per forces, per elements capacitats per viure i per a moure's en un règim de llibertat i de legalitat. La violència pot donar un govern, però la violència no ha mai durat. Només la franca resolució d'aquest dilema pot donar al feixisme una permanència. Ara, les vells oligarquies conservadores fan l'error a Mussolini i la Itàlia de la guerra és contemporàniament plena d'il·lusions.

JOSEP PLA

VOS, NACIONALISTA,
JA SOU SUBSUNIT A
"LA PUBLICITAT"?

Els reis a l'exil

El matrimoni de Guillem Hohenzollern amb Herminia de Reuss

L'ex Kaiser corona després la seva muller ex-reina de Prússia

La Haia, 5.—Anit passada tingué lloc un gran dinar al castell d'Amerongen, al qual assistiren l'ex emperador Guillem i la princesa Herminia, els membres de la família i nombrosos amics.

Els duos de Brunswick anaren a buscar la princesa Herminia, la qual arribà a Doorn a les onze del matí. El matrimoni civil se celebrà a les dotze del migdia i la una s'efectuà el religiós.

Seguidament la princesa Herminia serà coronada reina de Prússia.

La núvia portarà vestit color de malva i l'ex Kaiser uniforme d'general. El banquet que se celebrà després, serà de 56 coberts.—Havas.

LA CERIMONIA ES FA A PORTA TANCADA

Doorn, 6.—Ahr se celebrà l'anunciat matrimoni de l'ex Kaiser, havent-se adoptat serioses mesures de policia per a assegurar el secret més absolut de la cerimònia. Inclò, els testimonis hagueren d'entrar a la residència de l'ex Kaiser per una porta excusada.

El periodista intentaren anar a Doorn en aeroplà, però la policia ho impedí. A dos quarts de deu, l'ex Kaiser, que vestia uniforme de general en campanya, amb casc de punta i ostentant el gran cordó de l'ordre de Sant Joan de Malta, rebé a l'entrada

de la residència a la princesa Herminia Schoenhaich Karolath, que vestia un magnífic traje de vellut malva i barret negre, amb un "sprit" de garça reial. Lluis, demés, un magnífic collar de pedres precioses i un sumptuós abric d'armini.

A les onze, després d'haver-se llegit el contracte matrimonial i examinat les seves condicions, els nuvis marxaren al gran saló del castell on els esperava el burgoestre i els testimonis.

El burgoestre anuncià en alemany que no hi havia cap impediment pel matrimoni i que ningú s'hi oposava. Llegí els articles del Codi referents al cas i després de preguntar als nuvis si oïntreien el jorn matrimonial per la llur expressa voluntat, contestant aquests que sí, els posà a la signatura l'acta matrimonial, que fou signada:

Guillem II, Princesa Herminia de Reuss.

A la una de la tarda, havia acabat la cerimònia.—Havas.

Doorn, 5.—En el vestíbul del castell, féu aixecar Guillem un tron en el qual ha coronat a la princesa amb una diadema de brillants, el dibuix de la qual forma l'escut reial de Prússia.

Els cinquanta sis invitats que han assistit a la cerimònia, vestien d'uniforme. En entrar els nuvis a la capella, ha estat executada la marxa de "Leheugeln".—Radio.

DES DE PARIS

La política del blat

La política del blat es pot pendre per una locució que anuncia perturbacions econòmiques a França, car sota el clam d'"estabilitat del preu", serveix sols de pretext per augmentar el preu d'aquell producte noble. És més. Obrir la porta de bal a bal al Govern perquè fixi taxes, a l'ombra de les quals s'organitzen acaparaments, en perjudici del consum: aquest ha de imprimir-se davant la insolent puja de preus que ve a ecoar la vida. Per quin abassegament d'ambicions inconfessables s'imiten els mals exemples de la guerra, acabada ella?

El defficit de l'última collita ha fet obrir l'ull a més d'un que es creu ésser molt viu ensibornant als seus concitadans. En efecte, les 5.140.000 hectàrees sembrades en 1922 no han produït més que 64.044.400 quintars de blat, contra una àrea de 87.066.560 quintars en 1921, anyada en què el promedi del rendiment—avis, per als que vulguin comprovar els càlculs—fou també superior. Com les necessitats de França en blat vénen a ésser d'uns 94 milions de quintars per al consum, per a la sembra i per a les mibras, resulta que França es veurà precisada a importar uns 29 milions de quintars fins la vinent collita. Figureu-vos el que representa això com desenes de milers de quintars de blat a 1426, la lliura esportiva a 63305 i el peso-or argentí, a 1172.

En Chéron, ministre d'Agricultura i els seus emissaris vinga, doncs, predicar el "retorn a la terra", bell lloc com per simular la inauguració d'una política agrària i per dissimular, qui sap-ho, l'elaboració d'un magnífic afer. Però els país farà un magnífic afer? Com si els agricultors no fossin ja prou afavorits a França amb el desgravament d'impostos i contribucions en terres d'igualtat davant del fisco, se'ls promet avui noves exempcions i se'ls il·lusiona amb una alça de preu del blat; així s'assegura l'exil de certs plans que romanen obscurs per al públic i així es prepara, en benefici dels partits governamentals, el terreny de les eleccions futures.

I mireu com aqueixos falsos economistes enganyan al públic més badoe de la terra; si donen entenciment que restringint el consum del pa evitara la desvalorització del franc, quan aqueixa desvalorització s'accentuarà fatalment—oh, lògica suprema de les matemàtiques—si es fa pujar el preu del blat, ja sigui per

decret, ja per agiotatge especulatiu. El preu dels productes agrícoles, en període de normalitat econòmica, tenen d'ajustar-se a les condicions de la producció industrial i a les condicions de vida. Per a l'avenir del franc, hi ha menys perill en cobrir el defficit alimentici d'ara mobilitzant crèdits a l'exterior que fomentant la producció agrícola per damunt dels recursos normals que el treball posa a l'abast dels consumidors. Una semblant política—no falla qui ho assegura—sentència de mort l'agricultura com entitat econòmica i financiera. Darrera la prosperitat d'avui, l'agricultura es veu amenaçada per la recent política de dos perills: la sobreproducció de primer i després la requisició. Aquella serà el resultat dels preus forçosos que fixarà el ministre; obrirà el camí a una alça de preus que es realitzarà a costa de la depreciació de la divisa francesa. La vida seguirà éssent cara per satisfer el secret anhel dels grans protectors de l'agricultura, fins que les circumstàncies imposin—com imposaran—el retorn a les lleis econòmiques, en el qual moment veuram la sobreproducció causant d'alabaixos i sembrant ruïnes. I si es volen mantenir preus ficticis per als productes agrícoles, l'Estat haurà d'intervir amb la requisició, i aleshores vindrà la misèria per al poble; els productes es volatilitzaran.

França no té prou coratge o prou desprendiment per encarar de front el problema de la seva situació financiera, car el retorn a la terra és un expedient d'engany—sonos que no pot solucionar el problema. Per què no segueix el bell, admirable exemple d'Anglaterra, el Govern de la qual ha perseguit amb decisió i amb continuïtat una política d'"abandonament de la vida", merced a la qual ha evitat la revolució evada un moment per la vagança forçosa? Aquesta seria, oh, falsos economistes, la principal manera de sollevar el valor del franc. La seva apreciació ha d'ésser obra dels dies, no dels dies francesos, i no obra dels dies de fora, no és, dels estrangers. Abaratint els productes en el mateix país, és com es valoritzarà el franc, és com s'obindrà la baixa dels jornals, els quals, si s'enlairaren tant, fou per culpa, durant la guerra, de la política demagògica de l'Albert Thomas.

J. PEREZ-JORBA

31-11-1922

Full de dietari

El monstre de la inèrcia

La vida és una selva plena de monstres. Hi ha, per exemple, el monstre de la bestiesa, la "bèstia", que atterra Flaubert; hi ha, per exemple, el monstre del tedi, de "Tennisi", que ha fet moltes existències. A l'hor càstol, hi ha un altre monstre que potser no té tant anomenada i que, tanmateix, és causa de mil desastres i incongruències. Vull parlar de la inèrcia, de la rutina.

Si ens deixem a observar una mica, les coses i els costums que ens volten no trigarem a fer un inventari de coses que sobreviuen sense motiu i de costums que es perpetuen sense objecte, la meitat malvegada, dels llums que pengen del sostre de les nostres cases han estat construïdes de la mateixa manera, amb les mateixes preocupacions i previsions que si encara fossim en l'època de les bugies. Gairebé totes les finestres que han perdut tot claror als nostres edificis patiscen en diversos graus la influència d'una època llunyana en que el vidre era un article preciós. El nostre llenguatge és ple d'expressions i metàfores que han perdut tot lligam amb la realitat i que per a la majoria dels que les usen no signifiquen res. Seguiu jugant amb un fort tant per cent de conceptes ètics, socials, polítics, que no contenen sinó la recordança d'una societat esvalda. Només a mitges som fills del nostre temps.

Volem creure que l'altre dia vaig trobarme discutint amb un paperer sobre quina lletra calia emprar en uns deus les mans de caient oficial? Ell creia que calia imprimir una lletra imitant el manuscrit.

Jo li deia:—Pero, amic meu, us he an que el blanc d'aquests deus les mans serà omplert sempre a màquina. No és de lli doncs que mi hi posu una capçalera i un peu de lletra anglesa. Ningú, per pura complacença estètica, barrejarà lletra de màquina i lletra manuscrita.

—Els deus les mans sempre s'han imprès així. Conec el meu ofici.

—Però, home de Déu, el vostre ofici no us pot obligar a cometre incongruències. El costum d'imprimir en lletra imitant la manuscrita aquests documents per de l'època en què no existia la màquina d'escriure; hom tirava a aconseguir la il·lusió que tot el document oferia una aparença uniforme. Però ara, si volen ésser lògics, cal que arriben la uniformitat partint del fet de la màquina d'escriure i del seu tipus de lletra.

—Perdoni, però tot això que diu no té res que veure amb l'ofici.

Puig retirar-me i vaig retirar la meua comandia. El tradicionalisme petri d'aquell m'hauria desarmat.

CARLES SOLDEVILA

CARNET DE LES LLETRES

Una enquesta a l'entorn dels Jocs Florals

Sembla que la decadència dels Jocs Florals, altre temps significatius i gloriosos, ha arribat als més lamentables extrems. Sentim, de boca en boca, la condemna més dura del sistema: els Jocs, tal com són, no volen dir res, han esdevingut buits i miserables. No hi ha en ells ni una mica d'instint erudit, no estimulen ni creen...

Caldrà abans de tot, si aquesta opinió és general—creiem que sí—que cristal·litzi en fórmules clares. Obrim aquesta enquesta, dirigida principalment als poetes i homes de lletres, en la seguretat que en sortirà una condemna absoluta dels Jocs Florals monosonats que per tot Catalunya se celebren.

Però, n'hi ha prou amb condemnar? No és més interessant suggerir a l'entorn d'una institució desprestigiada un prestigi que la revifí?

Això és el que demanem als poetes, escriptors i a tothom que hi sigui interessat: solucions. Què cal fer, quina estructura hem de procurar donar als Jocs Florals perquè esdevinguin novament una cosa eficaç de justícia i de consagració?

Des de demà item publicant en aquest carnet les contestes que ens arribin.

SHIP-BOY

—En Fuster i Valldespres, de Reus, preparan un llibre titulat "Moments", on el qual figuraran algunes siluetes d'escriptors catalans contemporanis.

—La revista italiana "Fantasma", ha publicat en el seu darrer número traduccions de J. Alcover, A. Maseras i R. Vinyes.

—En un diari de Palerm ha aparegut un article molt lric de Mario Pansini comentant l'obra d'Eugeni d'Ort.

—La "Comarca", revista catalana, ha celebrat el seu número 500. És un fet molt joicós que cal subratllar.

FINANCES I COMERC UNIVERSITAT DE BARCELONA SECCIO MARITIMA

SESSIO DE BORSA del 6 novembre de 1922

Table with 4 columns: Obertura, Alt, Baix, Tanca. Rows include Nords, Alacant, Caceres, and various international markets like London, New York, and Paris.

Cotització oficial de la Borsa de Barcelona

Table with 4 columns: Obertura, Alt, Baix, Tanca. Rows include various international markets like London, New York, and Paris, as well as local bonds and currencies.

BORSA DE MADRID

Interior complet, 70'70. Idem fi de mes, 00. Amortizable 4 per 100, 00. Exterior, 86'30. Banc d'Espanya, 565. Idem Espanyol de Credit, 136. Idem Rio de la Plata, 230. Idem Hispano-America, 100. Tabacs, 241. Sucreos preferents, 60'25. Idem ordinaries, 30. Cédulas, 89'50. Nords, 345. Alacant, 000. Frases, 44'20. Lliures, 00.

Table with 4 columns: Obertura, Alt, Baix, Tanca. Rows include various international markets like London, New York, and Paris, as well as local bonds and currencies.

Table with 4 columns: Obertura, Alt, Baix, Tanca. Rows include various international markets like London, New York, and Paris, as well as local bonds and currencies.

Table with 4 columns: Obertura, Alt, Baix, Tanca. Rows include various international markets like London, New York, and Paris, as well as local bonds and currencies.

Table with 4 columns: Obertura, Alt, Baix, Tanca. Rows include various international markets like London, New York, and Paris, as well as local bonds and currencies.

Table with 4 columns: Obertura, Alt, Baix, Tanca. Rows include various international markets like London, New York, and Paris, as well as local bonds and currencies.

Table with 4 columns: Obertura, Alt, Baix, Tanca. Rows include various international markets like London, New York, and Paris, as well as local bonds and currencies.

Table with 4 columns: Obertura, Alt, Baix, Tanca. Rows include various international markets like London, New York, and Paris, as well as local bonds and currencies.

Table with 4 columns: Obertura, Alt, Baix, Tanca. Rows include various international markets like London, New York, and Paris, as well as local bonds and currencies.

Mercat de Llotja

Table with 4 columns: Obertura, Alt, Baix, Tanca. Rows include various international markets like London, New York, and Paris, as well as local bonds and currencies.

Table with 4 columns: Obertura, Alt, Baix, Tanca. Rows include various international markets like London, New York, and Paris, as well as local bonds and currencies.

Table with 4 columns: Obertura, Alt, Baix, Tanca. Rows include various international markets like London, New York, and Paris, as well as local bonds and currencies.

Table with 4 columns: Obertura, Alt, Baix, Tanca. Rows include various international markets like London, New York, and Paris, as well as local bonds and currencies.

Table with 4 columns: Obertura, Alt, Baix, Tanca. Rows include various international markets like London, New York, and Paris, as well as local bonds and currencies.

Table with 4 columns: Obertura, Alt, Baix, Tanca. Rows include various international markets like London, New York, and Paris, as well as local bonds and currencies.

Table with 4 columns: Obertura, Alt, Baix, Tanca. Rows include various international markets like London, New York, and Paris, as well as local bonds and currencies.

Table with 4 columns: Obertura, Alt, Baix, Tanca. Rows include various international markets like London, New York, and Paris, as well as local bonds and currencies.

Table with 4 columns: Obertura, Alt, Baix, Tanca. Rows include various international markets like London, New York, and Paris, as well as local bonds and currencies.

Universitat de Barcelona

Han visitat el rector els doctors Codina, Altes i Pargal. Per R. O. són nomenats porters del Institut de Reus En Josep Oliver i Cardona i N'Antoni Gisbert i Monllor; obté 30 dies de llicència la mestressa de Capellades, Na Teresa Trepal i Solà, i l'ascens del corresponent quinquè En Josep Sala i Bonfill, auxiliar numerari de l'Escola d'Alts Estudis Comercials d'aquesta ciutat.

El director general en nomenar, segons dret de consorci, En Pere Maria Ventallat, mestre de Muro (Balears), ha declarat vacant la plaça de Costix que l'esmentat senyor desempejava.

Ha pres possessió de l'Escola de noies de Mollet la mestressa Na Angela Gibert.

El rector de la Universitat de Barcelona ha oficial al de Saragossa, pregant-li que proposi els aspirants del seu districte universitari que els correspongui per a estendre llurs nomenaments, proveint les places d'Olivaus, Passanant, La Figuera i Costix; o bé que, en el cas de no tenir ja aspirants al seu districte, trapassi la petició al corresponent.

El rector de la Universitat de Barcelona ha oficial al de Saragossa, pregant-li que proposi els aspirants del seu districte universitari que els correspongui per a estendre llurs nomenaments, proveint les places d'Olivaus, Passanant, La Figuera i Costix; o bé que, en el cas de no tenir ja aspirants al seu districte, trapassi la petició al corresponent.

El rector de la Universitat de Barcelona ha oficial al de Saragossa, pregant-li que proposi els aspirants del seu districte universitari que els correspongui per a estendre llurs nomenaments, proveint les places d'Olivaus, Passanant, La Figuera i Costix; o bé que, en el cas de no tenir ja aspirants al seu districte, trapassi la petició al corresponent.

El rector de la Universitat de Barcelona ha oficial al de Saragossa, pregant-li que proposi els aspirants del seu districte universitari que els correspongui per a estendre llurs nomenaments, proveint les places d'Olivaus, Passanant, La Figuera i Costix; o bé que, en el cas de no tenir ja aspirants al seu districte, trapassi la petició al corresponent.

El rector de la Universitat de Barcelona ha oficial al de Saragossa, pregant-li que proposi els aspirants del seu districte universitari que els correspongui per a estendre llurs nomenaments, proveint les places d'Olivaus, Passanant, La Figuera i Costix; o bé que, en el cas de no tenir ja aspirants al seu districte, trapassi la petició al corresponent.

El rector de la Universitat de Barcelona ha oficial al de Saragossa, pregant-li que proposi els aspirants del seu districte universitari que els correspongui per a estendre llurs nomenaments, proveint les places d'Olivaus, Passanant, La Figuera i Costix; o bé que, en el cas de no tenir ja aspirants al seu districte, trapassi la petició al corresponent.

Moviment marítim

València entrats Vapor espanyol "Comercio", de Gènova, amb càrrega general i dos passatgers. Amarrat moll d'Espanya NE. Consignatari, Compañia Trasmèditerrània. Pailebot espanyol "Casandra", de Cartagena, amb marbre.

Vapor espanyol "Canarias", de Las Palmas, amb fruites. Amarrat, moll d'Espanya W. Consignatari, Arguimbau.

Vapor espanyol "Cabo Torina", de Sevilla i escales, amb càrrega general i un passatge. Amarrat, moll del Rebaix. Consignatari, Ibarra i Compañia.

Vapor espanyol "Francisco", de Gibraltar, amb peix. Amarrat, moll de Llevant. Consignatari, S. A. de Navegació i Pesca.

Vapor espanyol "Rey Jaime II", de Mahó, amb càrrega general i 39 passatgers. Amarrat, moll de Muralla. Consignatari, Amenzual.

Vapor espanyol "Almazora", de Vinaròs i Castelló, amb càrrega general. Amarrat, moll de Espanya W. Consignatari, La Comercial Castellonense.

Vapor espanyol "Cabañal", de Sevilla i escales, amb càrrega general i 351 passatgers. Amarrat, moll d'Espanya NE. Consignatari, Compañia Trasmèditerrània.

Vapor espanyol "Alberto", de Girona, amb carbó. Amarrat, moll d'Espanya W. Consignatari, Compañia Trasmèditerrània.

Vapor espanyol "Venus", de San Feliu, en llit. Vapor espanyol "Santiago López", d'Avilés, amb carbó. Amarrat, moll de Ponent Nord. Consignatari, Mumbú.

Cartagena i escales, amb càrrega general i passatge.

Vapor noruec "Thyra", de Londres i escales, amb càrrega general. Amarrat, moll de Muralla. Consignatari, Domènec Cert.

Vapor espanyol "Roger de Flor", de València, amb càrrega general. Amarrat, moll d'Espanya NE. Consignatari, Compañia Trasmèditerrània.

Vapor italià "Cornelio", en llit, cap a Ajaccio. Draga espanyola "Amparo", amb el seu equip, cap a València.

Vapor espanyol "Carmencha Agustí", amb adops minerals, cap a Castelló.

Vapor espanyol "Cullera", amb càrrega general, cap a València.

Vapor espanyol "Antonia", amb càrrega general, cap a Gandia i escales.

Vapor espanyol "Capità Segarra", amb càrrega general, cap a Melilla i escales.

Vapor espanyol "Cabo Creux", amb càrrega general, cap a Bilbao i escales.

Vapor espanyol "Rey Jaime II", amb càrrega general, cap a Mahó.

NOU CATALUNYA

Modiques pensions per a viatjants i famílies.

SOLER i TORRA G. MANS BANQUERS RAMBLA DELS ESTUDIS, 13, I BONSUCCES, 1 VALORS - CUPONS - GIRS - CANVIS Negociem el cupó del DEUTE AMORTIZABLE 5 per 100, venciment 15 de novembre

Dr. Lluís Carrasco D'ençà de la seva llarga estada a l'estranger ha establert el seu Consultori al carrer de València, núm. 278, pral.—De 4 a 15.—Dias festius, de 10 a 12.—Raigs X —Diatèrmia. Dr. Montaña del Hospital de París. Polí i venedor, Sant Pau, 28, principal 2.

BANC DE CATALUNYA

CENTRAL: Rambla dels Estudis, 4. AGENCIES: Número 1, Creu Coberta. Número 2, Sant Andreu, 246. Número 3, Salmerón, 111. VALORS - CUPONS GIRS - CANVI - BANCA Apartat de Correus, 651 Direcció Telefónica CATALUNYABANK

Dr. MASSOT BRUCH, 54, DE 11 a 12 i de 3 a 5 CURSIO de les sorderes i supuracions de les oïdes Tractament mèdic i quirúrgic de totes les malalties del COLL, NAS I AURELLES Operacions a prou modic Per a evitar i guarir la Sífilis pel DOCTOR SERRALLONA. Llibres i autor, Pelejo, núm. 40.

Pelletteria BERTRAN GERMANS 16, Fontanella, 16 Exhibició als japaradors de les últimes creacions de la moda PREUS LIMITATS 16, Fontanella, 16

La selecta NOVELTATS PER A SENYORS Lo més selecte de la temporada en SEDES, LLANES, VELLUTS, CO. TONS, LLENCERIA I CONFECCIONS als preus més reduïts 3 RONDA SANT ANTONI, 3 PREU FIXE BARCELONA TELEFON 4887

L'homenatge a la Bandera catalana

El diumenge va tenir lloc l'homenatge que, a iniciativa del patró "Ateneu i Escoles Catalanes Prat de la Riba", es va tributar a nostra gloriosa bandera nacional.

Els grans cartells anunciadors dels actes que, amb aquest motiu s'havien de celebrar, no es pogueren fixar fins al dia abans al migdia, però malgrat aquesta petita contrarietat, deguda a dilacions de tràmit al govern civil, els actes revestiren una importància extraordinària, i el districte IV, al respondre a la crida que li feu la prestigiosa entitat organitzadora, volgué palesar de fàcil clara i decidida la seva ferma catalunitat.

A LA SAGRADA FAMÍLIA

A dos quarts de deu del matí va donar començ el primer dels actes anunciats: la benedicció al temple de la Sagrada Família de la bandera que s'havia d'ofrenar a la Tinència d'Alcaldia del Districte IV i a la formosíssima bandera, veritable joia d'art, de l'Ateneu i Escoles Catalanes Prat de la Riba.

L'ample cripta s'enval d'una gran gentada. Molts foren els que no pogueren inscriure al recinte i hagueren de romandre a les escales que donen accés a la cripta.

A l'altar major hi havien les esmentades banderes i la de l'Esbarri de Dançaires Verdaguers, que s'ha juntat amb entusiasme a totes les festes.

El temple hi havien escampades altres banderes d'entitats nacionalistes i de Pomeils de Joventut, les noies dels quals fluïen la caputxeta blanca.

En lloc de preferència, immobilitat a l'altar major, hi havien els setells dels padrins de la bandera, que ho eren nostre volguéssim amic En Lluís Massot i la seva bellíssima senyora. En altres setells immediats hi havien personalitats distingides, entre les quals vegerem al regidor senyor Escaló, al president de l'Entitat organitzadora nostre infadigable amic N'Enric Panadés; En Ramon Surinach Santís, el Consell directiu de l'Ateneu Prat de la Riba i els delegats d'altres entitats que s'adheriren a la festa.

L'excelsa Orfeó Núria, sota la direcció del mestre Climent Lozano, interpretà ajustadament la popular Missa de la Mare de Déu, de Núria.

L'il·lustre canonge doctor Cardó, va fer una predicció assaonada de pietat i patriotisme.

Després de la missa, el reverent capellà custodi del temple, mossèn Gil Parés, procedí solennement a beneir a les banderes.

A LA TINÈNCIA D'ALCALDIA

Seguint l'ordre anunciat al programa, la comitiva es dirigí a la Tinència d'Alcaldia del Districte IV, per tal de fer l'ofrena de la bandera.

El pas de la comitiva constituí una veritable manifestació. Als centenars de persones que ompliren la cripta del temple, s'hi afegiren moltes més.

Obrí el pas de la manifestació una parella de la guàrdia municipal muntada, seguint amb un llargol les dues banderes, que eren portades per individus del Consell directiu de l'Ateneu Prat de la Riba.

Seguia la presidència, al capdella la qual hi anava el president de l'Ateneu senyor Panadés i els restants individus del Consell, venint després les senyores dels orfons Barcelonès i Núria, la de la Joventut Nacionalista Obrera del Poble, la de l'Esbarri de Dançaires Verdaguers, la del Pomeil de Joventut "Patufet" i altres entitats.

A l'arribar la llarga corda a davant de l'esmentada Tinència, ja s'hi trobà allà una gran gentada que vilorejà a la bandera catalana i a la llibertat de nostra Pàtria.

Ja pel carrer havia estat vilorejada la nostra ensenya, essent ben digna d'esmentar l'oficiació que al passar pel mercat de la Correpó li tributaren una munió d'entusiastes i ben simpàtics venedors.

La comitiva anà directament al saló principal de la Tinència on fou rebuda pel digne regidor i tinent d'alcalde del districte, En Miquel Junyent.

L'ample sala quedà ràpidament plena. Allí poguerem constatar les representacions i adhesions del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria; de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana; Ateneu Obrer del Districte II, Orfeó Gracienc, "Catalunya", entitat nacionalista del Districte V, els Pomeils de Joventut "Nostres Amors", "Angolels", "Montseny", "Santa Eulàlia", "Poncebells de Nostre Casal", etc. La Joventut Nacionalista "La Fala", El Casal Nacionalista "Emporium", La Escola Choral Maritima, etc.

A la presidència hi havia el representant de la Mancomunitat

En Pelai Vidal i Llobatera, el senyor Massot, en representació de l'alcalde; el regidor N'Agustí Escaló i el tinent d'alcalde, senyor Junyent.

L'OFRENA DE LA BANDERA

El president de l'entitat organitzadora de l'homenatge a la bandera, N'Enric Panadés, amb un vibrant parlament, mep l'ofrena de la bandera, costejada per mitjà d' subscripció popular per el districte.

El parlament de N'Enric Panadés, amarat d'amor a Catalunya, fou llargament ovacionat.

El senyor tinent d'alcalde del districte IV, senyor Junyent, agraí aquella ofrena, que farà revivir, immès el sentiment català, als que actuen en aquella casa.

A l'acabar, el senyor Junyent fou entusiàsticament aplaudit.

Seguidament es procedí a hissar la bandera al balcó. L'espaïós encreuament del carrer del Bruc amb Aragó, llos on està situada la Tinència, ho omplia una immensa gentada.

A l'hisar-se la bandera per primera vegada al Palau municipal del Districte IV, els orfons, la còpia "La Principal", de Tortellà i tot el públic cantà en massa "Els Segadors", vilorejant-se entusiàsticament a Catalunya.

El públic obligà a parlar als senyors Junyent i Massot, els quals, des de dalt la balconada, i en mig d'un respectuós i atentíssim silenci, dirigiren a la multitud patriòtics parlaments.

A l'acabar els discursos, les ovacions i els visques i les aclamacions se seguien sense interrupció.

Seguidament els orfons Núria i Barcelonès cantaren "La Sardana de la Pàtria", "Sota de l'olm" i "Els Segadors".

A les senyores els hi foren imposades, entre aclamacions, boniques llassades.

SARDANES

A dos quarts de dotze la còpia "La Principal", de Tortellà, desgranà un triadíssim programa de sardanes al davant de l'estatge de l'Ateneu i Escoles Catalanes Prat de la Riba, passeig de Sant Joan, cantonada a Aragó, essent puntejades per una munió de donzelles i joves.

A l'aparèixer la nova bandera a l'estatge de l'Ateneu foren novament entonats "Els Segadors" per la còpia i el públic.

ELS JOCS FLORALS DEL POBLET

A la tarda tingueren lloc a l'estatge de "Nostre Casal", passeig d'En Font, 46, el sanuclat Jocs Florals del Poblet, convocats com a homenatge a la bandera catalana, del programa del qual formaven part, i organitzats aixímateix per l'Ateneu i Escoles Catalanes Prat de la Riba.

A l'obrir-se la festa pel representant de l'alcalde, el regidor N'Agustí Escaló, l'aspecte de la sala era verament magnífic.

El magnífic parlament del president del Jurat, el mestre En Gai Sabar Joan Maria Guasch, fou un treball digne d'ell, i fou, com es mereixia, llargament aplaudit.

En Josep Raduà i Maimó, secretari del Jurat, llegí la memòria. El treball del senyor Raduà, més que una memòria estricte, fou un treball meravellosíssim, en la qual hi abundaven bellament els conceptes patriòtics, que va ésser molt aplaudit.

Acte seguit es procedí a obrir la plica corresponent a la poesia "Canal Tardor de l'Amor". El nom de l'autor resultà ésser del pulcríssim poeta En Joan Arús Colomer, qui el rei de la festa a la bellíssima i gentil senyorella Na Concepció Solanas, la qual passà a ocupar la cadira reial, acompanyada del poeta premià del Jurat calificador.

La bellesa de la reina fou que el seu pas fos aclamat amb una llarguíssima ovació. Entre tant una còpia llegia una bonica marxa.

En Joan Arús llegí la poesia premiada, que és exquisida, esculpit al finalitzar forts aplaudiments.

L'englantina fou guanyada per el notable poeta En Joan Draper. La lectura de la seva admirable poesia fou premiada amb justíssims aplaudiments.

La viola l'obtingué mossèn Antoni Navarro per la seva bellíssima poesia "A la Verge Bruna". Fou escollida amb veritable delectança i molt aplaudida.

En Josep Maria de Segarra guanyà el premi de l'Ajuntament de Barcelona a la millor composició de caràcter patriòtic, obtinguent-lo amb el seu vibrant "Himne a la Bandera Catalana". Per trobar-se el senyor Segarra a l'estranger, fou llegida aquesta poesia amb molt justa entonació per N'Enric Panadés. La seva lectura fou voca una ovació entusiasta.

La violoncel·la fou guanyada per el notable poeta En Joan Draper. La lectura de la seva admirable poesia fou premiada amb justíssims aplaudiments.

La viola l'obtingué mossèn Antoni Navarro per la seva bellíssima poesia "A la Verge Bruna". Fou escollida amb veritable delectança i molt aplaudida.

En Josep Maria de Segarra guanyà el premi de l'Ajuntament de Barcelona a la millor composició de caràcter patriòtic, obtinguent-lo amb el seu vibrant "Himne a la Bandera Catalana". Per trobar-se el senyor Segarra a l'estranger, fou llegida aquesta poesia amb molt justa entonació per N'Enric Panadés. La seva lectura fou voca una ovació entusiasta.

La violoncel·la fou guanyada per el notable poeta En Joan Draper. La lectura de la seva admirable poesia fou premiada amb justíssims aplaudiments.

La viola l'obtingué mossèn Antoni Navarro per la seva bellíssima poesia "A la Verge Bruna". Fou escollida amb veritable delectança i molt aplaudida.

En Josep Maria de Segarra guanyà el premi de l'Ajuntament de Barcelona a la millor composició de caràcter patriòtic, obtinguent-lo amb el seu vibrant "Himne a la Bandera Catalana". Per trobar-se el senyor Segarra a l'estranger, fou llegida aquesta poesia amb molt justa entonació per N'Enric Panadés. La seva lectura fou voca una ovació entusiasta.

nyats, tots ells amb composicions bellíssimes, per els poetes Antoni Busquets i Punsel, mossèn Josep Cardona, mossèn Lluís G. Pla, Casas de Muller, Sgimón Torradella, Melcior Font, Fídel Riu Dalmáu, Na Clementina Arderiu, J. Salvat-Papassell, Carles Magriñà, Martí Revollós, Josep Maria Carreras Andreu, Xavier Benguerel, Jaume Maurici, Antoni Ollé Bertran, Ramon Maria Juncadella, Jaont Mustieles, Pujadas Truch, Felip Graugés, Joan Minguet, Carles Ribas, Octavi Saltor, Joan Gomis, Millàs Raurell i Ferran Soldevila.

L'individu del Jurat N'Antoni Constança pronuncià un vibrant discurs de gràcies. No cal dir que traient-se d'aquest jove orador asmalta el seu discurs de conceptes patriòtics, que enardiren a la concurrència, essent fortament aplaudit.

Terminats els Jocs, la reina obsequià gentilmente als poetes

L'ENQUESTA DE PALAU DE LA GENERALITAT

A quina hora convindria començar els espectacles nocturns?

El parer de Na Emilia Baró

La senyora Emilia Baró, amb el luxós habillament d'Annès del "Rei i monjo", ens ha contestat quan li havem demanat la seva opinió:

—Creo que és un veritable encert el que ha tingut LA PUBLICITAT obrint aquesta enquesta. Cal acabar l'espectacle el més aviat per a plantar un xic de cara a l'escandalosa vida nocturna de Barcelona.

Arja, joestic en què s'haurien de suprimir les funcions de tarda, les "matinées". Però això vol dir no comptar amb l'ingrés de les tardes, i difícilment es recobriria a les nits. I els empresaris no s'hi conformarien.

Només hi ha la solució que el públic naturalment anés venint a dos quarts de nou o a les nou. Nostaltres, la gent de teatre, crec que no hi podem fer res. Posar la solució d'En Santpere és la més viable; però cal trobar aquesta obra que interressi prou per a fer venir l'espectador a una hora desacostumada.

EL PARER DELS LECTORS

El teatre tarda és aplaudidíssim i desdú d'una ciutat treballadora. Si els empresaris meditéssem una mica començarien a les nou, en punt del vespre. Moltes famílies que avui dia només van de tant en tant, concorrerien al teatre més sovint; seria reduït el nombre d'espectadors que deixarien d'assistir-hi. I per bé que el cinema ha restat afició al teatre, molts dels assidus d'aquest darrer concurrerien al teatre si poguessin retirar a mitja nit.

Si els empresaris no fan un termini seriós, ho seria prou convenient que l'opinió barcelonina recaptés formalment de l'autoritat la imposició de l'hora oportuna per a començar els espectacles nocturns?

Francisco Moix

"Molt oportunament el vostre catalaníssim diari ha iniciat l'enquesta. Molts ens retem d'anar al teatre pensant en l'hora que ens sortirem. Si les empreses es decidís de fer començar l'espectacle a les nou, el públic s'hi habituarà."

Idro Magriñà

"Creo que els espectacles comencen bon xic massa tard, però també estic convençut que tan important com el fixar l'hora és el començar amb puntualitat. Què se'n treu d'anunciar a quarts de deu per a començar a quarts d'onze? Començant puntualment a quarts de deu i escurçant els intermedis, s'hi guanyaria tant com començant a les nou."

Cal agrair a LA PUBLICITAT l'enquesta començada d'alt esperit de ciutadania.

Josep Escuder

Des de fa molts anys sostinc amb convicció que els espectacles nocturns haurien de començar a dos quarts de nou del vespre en punt, o tot lo més tard a les nou.

Estava justificat que es comencés tard per a donar lloc a preparar-se quan els despatxos, oficines i botigues tancaven a les vuit o més tard; però ara no. En tot cas l'hora de començar sola té importància per la relació que guarda amb la terminació de l'espectacle i quant al darrer tramvia, de tenir-se molt rigor no permetent que cap local d'esbarjo romangués obert després de mitja nit o el màxim a dos quarts d'una.

D'aquesta manera hom podria allitar-se sense presses a l'una i llevar-se relativament descansat a les set i entrar a la feina puntualment a les vuit, aquells que tenim aquella obligació ineludible.

LA PUBLICITAT farà una campanya de moralització dels costums si dedica algun espai a aquest assumpte, que té molta més importància del que aparentment sembla.

Doctor Massot

premiats, al Jurat i als organitzadors amb un exquisit luncheon, que fou servit a l'estatge de l'Ateneu i Escoles Catalanes Prat de la Riba.

Com és de consuetud, durant l'apat foren llegides poesies i es pronunciaren para mentes, elogijs tothom la bellesa i gentilesa de la reina.

FINAL

Els formosos actes en homenatge a la bandera catalana, que obtingueren un èxit esplendorós, tingueren un digníssim coronament amb la ballada de sardanes que es col·locà a la nit al "Nostre Casal", organitzada per l'Ateneu Prat de la Riba, doncs, es vegé animadíssima en extrem.

Vagi nostra més entusiàstica felicitació al prestigiós Ateneu i Escoles Catalanes Prat de la Riba, i especialment al seu digníssim president N'Enric Panadés, per el brillantíssim èxit assolit.

Escola de Teixits de Punt de Canet de Mar: Curs preparatori

Dintre de pocs dies tindrà lloc la inauguració de l'Escola local de Teixits de Punt de Canet de Mar, creada per la Mancomunitat de Catalunya, l'objecte de la qual és la formació tècnica completa de directores i contra-meistres per les indústries del teixit de punt i el perfeccionament professional dels obrers que hi treballen. Tal com ha estat previst, l'organització d'aquesta Escola s'orientarà per constituir en el demà un centre d'investigació superior en les branques de la seva especialitat i un foc d'expansió dels avenços de la tecnologia industrial.

Un problema, però, hi havia a resoldre al crear aquestes Escoles: el problema que representava a Catalunya la manca d'un període que proporcionés una cultura general en un nivell superior al de l'escola que correspongués a aquell que en altres països és conegut amb el nom de "Ensenyament primari superior", i que en nostre país s'anomena ensenyament secundari o batxillerat que resulta inaccessible als joves de les classes populars que es destinen a les arts i oficis, als al comerç, a l'agricultura i a l'indústria.

Per omplir el període o pas entre l'Escola primària i les escoles tècniques o professionals, la Mancomunitat de Catalunya inaugura una Secció preparatòria de l'Escola local d'Indústries que constituirà una mena de batxillerat curt, amb el caràcter d'ensenyament secundari democràtic.

Aquesta Secció està destinada directament a aquells que sense voler poder emprendre els estudis de batxillerat acadèmic i oficial necessiten, però, completar els coneixements adquirits a l'Escola primària abans d'entrar en l'estudi d'una professió, professional especialitzada, i als estudiosos que sigui el que es vulgui la professió o activitat a que pensin consagrar-se en la vida, desitgin adquirir una cultura general superior a la que ofereix el simple ensenyament primari.

Orientada en aquesta forma s'anirà directament a la formació científica i humana en general, fent una recapitulació i ampliació dels coneixements d'Escoles primàries, amb set hores diàries de treball escolar, estudiant-se les llengües catalana, castellana i alemanya, la Història universal i de Catalunya, el Dibuix, elements de matemàtiques, geografia i ciències físiques i naturals. Aquestes tasques es complementaran amb treballs manuals, excursions escolars i conferències sobre tecnologia general i aplicada.

Al costat d'aquests ferrocarrils qu' s'obren en terres avui manegades de tota comunicació ferroviària, a distàncies vergonyoses de l'estació més propera, ens hem de fixar en les línies que construïren les empreses particulars.

La Societat de Ferrocarrils Catalans acaba d'inaugurar el servei a la secció d'Olesa a Monistrol i a l'embranchement amb el cremallera de Montserrat. Després d'alguns mesos de paralització, es donou impuls a les obres d'aquesta línia el mes de març darrer s'obrí a l'exploració el troc de Martorell a Olesa, al qual ha seguit la continuació fins La Puda i avui fins fins a l'embranchement de Montserrat.

Al mateix temps han représ amb gran activitat els treballs a la secció de Monistrol a Manresa, que es pensa obrir al públic l'any vinent. Cal tenir per benvinguda aquesta línia, perquè ha de recollir el tràfic de les de Manresa a Berga i Manresa a Soria, enllaçant-les amb Barcelona, com ja ho ha fet amb la de Martorell a Igualada.

Ha d'ajudar molt a l'engrandiment de Barcelona el servei de les línies anomenades de "banlieue" que la Societat Ferrocarrils de Catalunya ha establert, a base de l'antiga de Sarrià, al voltant de la nostra ciutat. La tracció elèctrica i la importància extraordinària del transport de viat-

gers sobre el de càrrega carac-

teritza aquesta mena de ferrocarrils, que ha de tenir per complement el servei de línies metropolitanas a Barcelona. L'èxit obtingut per les línies a Terrassa i a Sabadell han determinat a la Societat explotadora a completar-les. Al mateix temps empenen la construcció d'una branca de Sarrià a Sant Feliu de Llobregat, i segueixen les obres del ferrocarril de la Noguera Pallaresa, que construirà l'Estat espanyol. Després d'un llarg temps de paralització, ens trovem, com es veu, en un moment d'activitat en la construcció de nous ferrocarrils que convida a fixar l'atenció en aquest aspecte de la nostra estructuració nacional.

Ja és hora que els catalans ens interessem a millorar i a augmentar les nostres comunicacions ferroviàries. L'endarreriment de les qual contribueix a l'empobriment i despoblació d'algunes contrades de Catalunya, a l'estancament d'altres, i per damunt de tot, ajuda a fer lent el procés de la nostra nacionalització.

La construcció de ferrocarrils a Catalunya, no s'ha fet atenent a cap pla ni ordre. La nostra xarxa ha anat integrant-se a batzegades, de les quals la més important és la primera. Les línies que constitueixen encara la base de les nostres comunicacions ferroviàries són les mateixes que estaven construïdes cap a l'any 1880, llevat de la línia a Saragossa, anomenada dels directes. Després de la inauguració d'aquest ferrocarril, s'aturà la construcció de nous línies importants; totes les construïdes a Catalunya d'aleshores ençà han servit un interès comarcal, essent de via estreta, fins alguna d'elles que, per enllaçar poblacions importants i pels avantatges d'embranchar amb la xarxa general, hauria de tenir la galga dels ferrocarrils de gran tràfec.

En firmar-se l'any 1904 entre França i Espanya el tractat que comprometia els dos Governos a construir nous línies transpirenques, s'assenyalava la construcció de dos importants ferrocarrils en territori català.

La línia de Ripoll a Aix-les-Thermes, la primera secció de la qual, la de Ripoll a Ribes, fou oberta al públic a l'estiu de 1920, acaba d'ésser inaugurada fins a Puigcerdà. La secció francesa, a causa de l'endarreriment degut a la guerra, no podrà ésser donada a l'exploració fins d'aquí dos anys. És incalculable la transcendència que té en tots els aspectes l'establiment d'aquesta nova comunicació. Amb motiu de l'arribada de la locomotora a Puigcerdà, tots els que se n'han ocupat ho han fet notar; però el que més interessa els nacionalistes és que la línia que ara ja comunica la Sardanya amb el centre de Catalunya, el dia que estigui acabada la secció que s'està construint en territori francès, ha de contribuir a retornar la unitat a una contrada tan determinada com la Sardanya i a esborrar la frontera que es va fer passar pel mig d'ella, essent un llaç d'unió entre les dues parts de Catalunya.

El ferrocarril germà d'aquest, de Lleyda a Saint-Giron, més conegut per Noguera Pallaresa, per estar enginyat seguint el curs d'aquest riu, està més endarrerit, encara que la construcció de tota la línia sembla assegurada. És de doldre que no es porti a terme ràpidament, perquè d'ell depèn l'avenir d'una vasta extensió de terra catalana.

Al costat d'aquests ferrocarrils qu' s'obren en terres avui manegades de tota comunicació ferroviària, a distàncies vergonyoses de l'estació més propera, ens hem de fixar en les línies que construïren les empreses particulars.

La Societat de Ferrocarrils Catalans acaba d'inaugurar el servei a la secció d'Olesa a Monistrol i a l'embranchement amb el cremallera de Montserrat. Després d'alguns mesos de paralització, es donou impuls a les obres d'aquesta línia el mes de març darrer s'obrí a l'exploració el troc de Martorell a Olesa, al qual ha seguit la continuació fins La Puda i avui fins fins a l'embranchement de Montserrat.

Al mateix temps han représ amb gran activitat els treballs a la secció de Monistrol a Manresa, que es pensa obrir al públic l'any vinent. Cal tenir per benvinguda aquesta línia, perquè ha de recollir el tràfic de les de Manresa a Berga i Manresa a Soria, enllaçant-les amb Barcelona, com ja ho ha fet amb la de Martorell a Igualada.

Ha d'ajudar molt a l'engrandiment de Barcelona el servei de les línies anomenades de "banlieue" que la Societat Ferrocarrils de Catalunya ha establert, a base de l'antiga de Sarrià, al voltant de la nostra ciutat. La tracció elèctrica i la importància extraordinària del transport de viat-

Les comunicacions nacionals

NOUS FERROCARRILS A CATALUNYA

Mereixen ésser assenyalats l'augment de la nostra xarxa ferroviària i l'impuls donat a la construcció de noves línies en pocs temps. Han tingut lloc en el darrer mes les inauguracions dels ferrocarrils de Ribes a Puigcerdà i d'Olesa a Monistrol; continuen els treballs a la línia de Monistrol a Manresa, encomenats a la ràpida obertura del ferrocarril fins a aquella ciutat; comença la construcció de la nova línia de Sarrià a Sant Feliu de Llobregat, i segueixen les obres del ferrocarril de la Noguera Pallaresa, que construirà l'Estat espanyol. Després d'un llarg temps de paralització, ens trovem, com es veu, en un moment d'activitat en la construcció de nous ferrocarrils que convida a fixar l'atenció en aquest aspecte de la nostra estructuració nacional.

Ja és hora que els catalans ens interessem a millorar i a augmentar les nostres comunicacions ferroviàries. L'endarreriment de les qual contribueix a l'empobriment i despoblació d'algunes contrades de Catalunya, a l'estancament d'altres, i per damunt de tot, ajuda a fer lent el procés de la nostra nacionalització.

La construcció de ferrocarrils a Catalunya, no s'ha fet atenent a cap pla ni ordre. La nostra xarxa ha anat integrant-se a batzegades, de les quals la més important és la primera. Les línies que constitueixen encara la base de les nostres comunicacions ferroviàries són les mateixes que estaven construïdes cap a l'any 1880, llevat de la línia a Saragossa, anomenada dels directes. Després de la inauguració d'aquest ferrocarril, s'aturà la construcció de nous línies importants; totes les construïdes a Catalunya d'aleshores ençà han servit un interès comarcal, essent de via estreta, fins alguna d'elles que, per enllaçar poblacions importants i pels avantatges d'embranchar amb la xarxa general, hauria de tenir la galga dels ferrocarrils de gran tràfec.

En firmar-se l'any 1904 entre França i Espanya el tractat que comprometia els dos Governos a construir nous línies transpirenques, s'assenyalava la construcció de dos importants ferrocarrils en territori català.

La línia de Ripoll a Aix-les-Thermes, la primera secció de la qual, la de Ripoll a Ribes, fou oberta al públic a l'estiu de 1920, acaba d'ésser inaugurada fins a Puigcerdà. La secció francesa, a causa de l'endarreriment degut a la guerra, no podrà ésser donada a l'exploració fins d'aquí dos anys. És incalculable la transcendència que té en tots els aspectes l'establiment d'aquesta nova comunicació. Amb motiu de l'arribada de la locomotora a Puigcerdà, tots els que se n'han ocupat ho han fet notar; però el que més interessa els nacionalistes és que la línia que ara ja comunica la Sardanya amb el centre de Catalunya, el dia que estigui acabada la secció que s'està construint en territori francès, ha de contribuir a retornar la unitat a una contrada tan determinada com la Sardanya i a esborrar la frontera que es va fer passar pel mig d'ella, essent un llaç d'unió entre les dues parts de Catalunya.

El ferrocarril germà d'aquest, de Lleyda a Saint-Giron, més conegut per Noguera Pallaresa, per estar enginyat seguint el curs d'aquest riu, està més endarrerit, encara que la construcció de tota la línia sembla assegurada. És de doldre que no es porti a terme ràpidament, perquè d'ell depèn l'avenir d'una vasta extensió de terra catalana.

Al costat d'aquests ferrocarrils qu' s'obren en terres avui manegades de tota comunicació ferroviària, a distàncies vergonyoses de l'estació més propera, ens hem de fixar en les línies que construïren les empreses particulars.

La Societat de Ferrocarrils Catalans acaba d'inaugurar el servei a la secció d'Olesa a Monistrol i a l'embranchement amb el cremallera de Montserrat. Després d'alguns mesos de paralització, es donou impuls a les obres d'aquesta línia el mes de març darrer s'obrí a l'exploració el troc de Martorell a Olesa, al qual ha seguit la continuació fins La Puda i avui fins fins a l'embranchement de Montserrat.

Al mateix temps han représ amb gran activitat els treballs a la secció de Monistrol a Manresa, que es pensa obrir al públic l'any vinent. Cal tenir per benvinguda aquesta línia, perquè ha de recollir el tràfic de les de Manresa a Berga i Manresa a Soria, enllaçant-les amb Barcelona, com ja ho ha fet amb la de Martorell a Igualada.

Ha d'ajudar molt a l'engrandiment de Barcelona el servei de les línies anomenades de "banlieue" que la Societat Ferrocarrils de Catalunya ha establert, a base de l'antiga de Sarrià, al voltant de la nostra ciutat. La tracció elèctrica i la importància extraordinària del transport de viat-

gers sobre

INFORMACIO D'ESPORTS

AUTOMOBILISME

El II^{on} Gran Premi Penya Rhin

Aquestes grans carreres, fins admetent que no tinguessin altre objecte que el de reunió, resulten força agradables. El moviment que des de les primeres hores s'apodera de Vilafranca, era sorprenent; resulta sempre nou l'espectacle d'aquella corrua de carruatges, l'aglomeració dels arribants; el davallament de cares formoses i elegants "toilettes" del nostre bell sexe que s'hi reuneix abundantment.

Aquestes reunions, per damunt la competència esportiva que és el motiu, tenen un marcat aire de festa mundana. En aquest aspecte, la del diumenge constitueix un èxit considerable; tan notòria i selecta va ésser la concurrència que hi assistí.

L'ASPECTE DE VILAFRANCA

El tren popular especial, havent resultat insuficient per a contenir els barcelonins que es traslladaren al lloc de la cursa, fou forçat a establir-ne un de suplementari. L'especial de places reservades (unes 700), sortí igualment abarrotat.

A més, foren incomptables els automòbils, motos, side, i ciclistes que ieren als d'aquests mitjans per a anar-hi, no faltant-hi els esportistes equips d'excursionistes i molts els omnibus, que, des d'Igualada, Manresa, Lleyda i Tarragona, havien portat un nombre considerable d'espectadors.

Es inútil remarcar que els del Penedès rodejaren el circuit; tot ell ple de gent disposada a passar-hi un bon dia de camp i de sensacions.

Sobre tot els tres o quatre llocs considerats com a "estratègics" i on se podria gaudir dels emocionants viratges o de les estímulacions que també això atrau a l'espectador, estava més concorregut que els altres.

LES TRIBUNES

Ja ens ho havien advertit els organitzadors abans; no responien ni a la quantitat ni qualitat del públic que havien de contenir; fou una sensibla llàstima, car després de la precedent instal·lació a Tarragona, el públic s'esperava, si no una cosa millor, quan menys que fos igual.

Però una vegada tothom en el seu lloc, l'impressió passà per a fixar-se solament en els cotxes que anaven preparant-se per a la sortida.

Front a les tribunes s'havia posat el gran "affichage" igual al de l'any anterior.

L'animació en el començament de la prova, arribà al seu comble.

L'INFANT ARRIBA

Una xaranga esclatant amb l'himne d'Espanya féu adonar al públic de la presència de l'infant don Alfons i del senyor Argüelles, ministre de Foment, que venien acompanyats des de Vilafranca pel governador civil (que havia anat a rebre'ls a Sant Vicenç), el capità general, el cap de policia, els delegats per la Penya Rhin, senyors Ràfols i Molins i altres.

Ens enteràvem de que a l'estació de Vilafranca, a més dels esmentats hi havien representants d'indústries que a més de prodigar uns "vivas" molt feliços,

els invitaren a un "lunch" a l'hotel retorn de Vilafranca. Ràpidament havien visitat el Museu Balaguer abans d'abandonar Vilafranca.

A l'arribada a les tribunes i després dels saludos de rigor, l'infant acompanyat de tota la seva plana major, recorregué el circuit, detenint-se encara que molt breument als pobles de Monjo i Almdunia. Al seu retorn, continuaren ultimant-se els preparatius per a donar començament a la cursa; un dispar de motor ho féu assabentar arreu per a que tothom estés en el seu lloc.

UNA VOLTA D'HONOR

En Frick Armangué, el gran entusiasta esportiu del volant, al qual tant deu la indústria nacional, va ésser obligat a fer la volta d'honor, amb el mateix "Lorry" que a Tarragona havia aconseguit la volta més ràpida.

LA SORTIDA

Arrenglerats de dos en dos, els motors comencen llur brunzir; el senyor Fabra prepara el banderol amb què ha d'assenyalar la partença i amb mig minut de diferència entre uns i altres, aquesta és donada entre els "hurra's" habituals i per l'ordre següent:

Primers: Aston Martin, núm. 1, conductor, comte Zborowsky.

Talbot Darraq, núm. 2, Lee Guinness.

Segons: M. A., núm. 3, J. Batlló.

Ricard Pérez III, núm. 4, A. Gaslon.

Tercers: Elizalde II, núm. 6, J. Feita.

Chiribiri I, núm. 7, Deo.

Quarts: S. R. C. II, núm. 8, Bianchi.

Aston Martin II, núm. 9, Hawkes.

Cinquens: Talbot Darraq III, núm. 10, Chas sagne.

Ricard Pérez I, núm. 11, Iranzo.

Sisens: Elizalde III, núm. 13, Badié.

Chiribiri II, núm. 14, Romasolito.

Setors: S. R. C. I, núm. 15, P. Sogas.

Talbot Darraq, núm. 16, Scagrave.

Vuit: Elizalde I, núm. 17, P. de Vir-caya.

LA CURSA

Han fet la primera volta i se'ns anuncia que el número 1, l'única que no havia passat, ha tingut avaria i que l'està arreglant. En efecte, ja no se'l veié més en la resta del dia.

El Chiribiri d'En Deo, número 7, que ja havia fet sensació per la seva fantàstica arrancada, guanya visiblement terreny sobre els demés i a la tercera volta se l'aplaudeix fortament, puix porta el millor temps.

En Chassagne abandona al final de la segona volta, quedant dos Talbot en pista.

En Sogas, número 15, fent una carrera pesada, opta per la retirada després de les cinc primeres voltes; passa el número 7 fantàsticament; ha fet la volta més ràpida i que ja no havia d'esperar balada en el rest; els 11700 quilòmetres del circuit, els ha fet en 7 minuts, 52 segons, ço que equival a un promedi de 113 quilòmetres per hora.

La situació a la volta cinquena, és com següent:

1. Chiribiri, núm. 7, en 40 m.
2. Aston, núm. 1, en 44 m., 12 s.
3. Chiribiri, núm. 14, 43 m., 16 s.
4. Aston, núm. 9, 43 m., 22 s.
5. M. A., núm. 3, 43 m., 33 s.
El "favorit" Guinness, té una "panne" que el reté algun temps endarrerit. L'esforç d'En Deo, no havia de durar gaire; se'ns anuncia que per ruptura en la direcció ha de reparar; algú li fa perdre cinc o sis voltes; reprèn la marxa, mes al cap de poca estona, abandona definitivament. La cursa perd pels espectadors un gran interès, car el Chiribiri causà sensació per la inesperada prosa de les primeres voltes.

La lluita s'estableix entre els cotxes d'En Zborowsky, Romasolito i Guinness, en les marques estrangeres. De les nacionals, En Batlló es fa notar ja per la seva regularitat.

A la volta desena (147'900 quilòmetres), anaven a la davant:

1. Aston, núm. 1, en 1 h., 24 minuts, 31 segons.

2. Chiribiri, núm. 14, en 1 hora, 24 m., 33 s.

3 i 4. Talbot, núms. 2 i 10, en 1 hora, 25 m., 47 s.

5. Aston, núm. 9, en 1 hora, 25 m., 53 s.

Una "panne" i llarga reparació de l'Aston núm. 1, li fa perdre bastant terreny, després de l'onzena volta; a la dotzena es retira En Hawkes, i el Talbot d'En Guinness, va afirmant-se ja com el guanyador.

A la volta 15, portava la davant en 2 hores, 5 minuts, 24 segons, seguit del Chiribiri núm. 14 a 1 minut, i quelecó més distanciat el 16 i 1.

Des de la volta 18, aquest darrer recobra terreny, conservant sempre més el segon lloc. Dels onze minuts que portava de desavantatge a En Guinness a les 20 voltes (205'800 quilòmetres en 2 hores, 45 minuts, 45 segons), n'havia recobrat cinc al fer la trentena volta; fou allavors quan es precisà la correcció d'ambdós pilots, no andebades considerats com a "asos" del volant; l'esforç del Talbot hauria d'èsser més fort, si la "panne" del seu contrincent no hagués durat 12 minuts.

Mantinent, el Chiribiri número 14, situat entre dos Talbot, no podia fer més de la aconseguir; és, saber defensar i conservar el tercer lloc, sense aforçar massa el motor ni exposar-se a qualsevol entrebanc que li hauria estat de conseqüències funestes.

Pels cotxes de marca nacional, quedava tan sols el cinquè lloc a disputar-se i val a fer constar l'admirable esforç del M. A. d'En Batlló, que sapigué mantenir-se sempre amb igual regularitat.

EN EL "PROMENOIR"

Fou realment un encert del Comitè Directiu de la "Penya Rhin" l'haver atinat a invitar a la casa Barnet, aconseguint que s'exhibissin les seves darreres creacions en les carreres automobilístiques celebrades diumenge. La Gerència de la casa, molt amable, i fent tots els possibles per a donar impuls i afavorir totes aquelles manifestacions que s'organitzen per tal de fer créixer la importància i el bon nom de la nostra ciutat, correspongué a la invitació del Comitè, de la qual cosa ha de quedar-ne aquest altament complagut.

Entre els magnífics models que s'exhibiren i que esqueien esplèndidament al caràcter de tal manifestació esportiva, veiérem un vestit de "duvetine" llana, vermell, amb jaqueta de pell del mateix color; dos vestits "tailleur", una imitació Bronchoins i l'altra amb faldilla de camussa "doré" i jaqueta de casimir del mateix color; un abric de "crep marocain", de llana beige i un altre de "duvetine verda amande", amb pell de taupe. Aquests vestits eriden l'atenció extraordinàriament, les llances i logis de les dames i damiselles del nostre món elegant, que ocupaven lloges i tribunes eren entusiàstics. Realment, cal confessar que la casa Barnet treballa amb un gust exquisit, i una traça insuperable. Les seves confeccions en gèneres d'alta novelat són úniques: els colors, el tall impecable, el chic, no deixen res a desitjar.

Els directores de la casa Barnet poden afegir aquest èxit a la llarga llista dels que han obtingut d'onça que la casa existeix.

Féu sensació la vistositat desfilada enfront de les tribunes i lloges de les senyoretes maniquins de la casa, que amb gràcia i naturalitat, allunyades de tota afectació, aconseguien fer ressortir més encara la sumptuositat i magnificència dels models que llueix cada una d'elles, donant a la vegada una nota de color, agradablement a la delícia de la tard de què gaudi la distingida concurrència que es trobà reunida diumenge a Vilafranca.

Els capells, creatis expressos per als veriters que deixem detallats, foren galantment codits per

la casa Fancy, i foren objecte també de grans elogis i comentaris, molt favorables pel bon gust i delicadesa de confecció.

Es indubtable, i cada dia ens refermem més en aquest criteri, que el nostre món elegant no té cap necessitat d'acudir als grans centres estrangers de la moda per a vestir amb correcció refinada i elegància exquisida.

CLASSIFICACIÓ GENERAL

Heu aquí els resultats emprats per a fer les 35 voltes, o sien 517'650 quilòmetres:

Primer. — "Talbot-Darraq", guiat per En Lee Guinness, en 4 hores 55' 46", això és, un promig de 105'100 quilòmetres per hora.

Segon. — "Aston Martin", pilotat pel comte Zborokky, en 5 hores 4' 19"; promig de 103'100 per hora.

Tercer. — "Chiribiri", conduït per Ramasolito, en 5 h. 6' 21"; promig de 101'300 p. h.

Quart. — "Talbot Darraq", conduït per Scagrave, en 5 hores 28' 42"; promig de 94'400 quilòmetres per hora.

Cinquè. — "M. R.", conduït per En J. M. Batlló, en 6 h. 13' 44"; promig de 82'900 per hora.

Sisè. — "Elizalde", conduït per J. Feita, en 6 h. 17' 59".

Tot seguit s'avisà per mitjà de coets que la cursa era terminada i s'obrí novament la carretera al lliure tràfic; en setè i vuitè llocs havien arribat els cotxes número 17 i 8, cap d'ambdós havent cobert el trajecte en la seva totalitat.

Els conductors, a llur arribada, eren fortament aplaudits pel públic, especialment el guanyador.

DELS RESULTATS

Tècnicament la carrera no defraudà gens l'expectació que havia despertat; alguns, però, consideraven que el promig aconseguí no era equivalent als resultats obtinguts per les mateixes en ocasions anteriors.

No obstant, podria formar-se que la generalitat no complaven pas amb una lluita tan renyida com la que havé de sostenir el "Talbot" reconegut per endavant com el vencedor; a no ésser la fatal avaria — o millor dit, la fatal reparació — del cotxe "Aston Martin", no hi ha dubte que l'interès s'hauria mantingut viu fins al fi i pot ésser allavors s'hauria obtingut un promig de velocitat més gran.

Els dos primers arribats — apart les respectives qualitats de llurs màquines — se'ns mostraren plens de molta ciència i coneixement. De gent que saben quan i com han de forçar el seu motor.

Des de que es constituí el consoci franco-britànic (Darraq-Talbot) se aquesta de Vilafranca la sisena vegada que es presenta la famosa marca i també per sis vegades guanya el primer premi.

El consoci de "Le Mans" se l'ha emportat dues voltes i en una d'elles els tres primers llocs; igual fou a Brookland amb el primer i segon i primer i tercer respectivament.

En el "Tourist Trophy" la Gran prova anglesa, guanyà els dos primers llocs. Aquestes dades són de per si prou eloqüents.

Marca que causà sorpresa general fou la "Chiribiri"; és cert que de nou En Deo repetí el mateix "exploit" de Monza, i amb iguals grans conseqüències, puix també hagué de retirar-se ben aviat.

El seu company En Ramasolito, amb més coneixement o millor orientació, sabé conservar-se com

les circumstàncies li exigien i pogué terminar en el tercer lloc.

En les marques nacionals, s'hi veié indubtablement un marcat desavantatge, amb llurs competidors; no obstant és remarcable que dos cotxes aconseguissin classificar-se dins del temps reglamentari, i als altres dos, poc els mancava per a terminar la cursa.

Cert que a la nostra indústria automobilista molt li manca encara; però no pot negar-se igualment que cada prova ens aenyala un evident progrés.

Estem encara lluny d'aquells promigs de 139 per hora com s'arribà a Monza, si bé no deixa d'ésser remarcable l'aconseguit enguany en el Segon premi de la Penya Rhin.

L'ORGANITZACIÓ

Tot ço que guardava referència amb la cursa, estava tan ben previst que pot afirmar-se que l'organització fou impecable; solament, com hem dit abans, la gent s'exclamà quelcom per les instal·lacions de les tribunes.

Tot el restant molt bé, i no en va els homes de la Penya Rhin, com són En Joaquim Molins, En Ricard Ràfols, Juli Santacana, Joan Borés, Lluís i Frederic Armandgué, i en fi, tots els seus components sense excepció, s'han guanyat fama de models com a organitzadors.

LA TORNADA

Al passeig central de Vilafranca on afluren tots els que tornaven de la cursa, l'aspecte era realment magnífic, comprovant-se allavors fins a quin punt havia interessat la famosa cursa.

Els trens especials es valeren assaltats, efectuant-se el retorn en mig de la gatzara i bullici que és de suposar.

Les nostres notícies eren que en tota la jornada no havia succeït el més petit accident.

LA NOTA MES SIMPATICA

Encara que algú pugui creure no constituís cap fet remarcable, mereix assenyalar-se degudament que tot en l'organització respirà un aire netament català; amb molt bon acort ningú s'impressionà pel "què diran" i en llengua catalana (oficial dels organitzadors) anaren donant-se al públic totes les noves, resultats i detalls. I ningú no sentí vergonyós.

La Penya Rhin ha donat una bella lliçó, i ha demostrat que es pot fer esport sense oblidar mai el respecte que devem a les coses de la terra, en no renunciar ni un sol instant al nostre idioma.

FUTBOL

El Campionat de Catalunya

La victòria del "Barcelona"

Aquell dia a zero del partit Barcelona-Sparta va repetir-se diumenge.

El contrincent del Barcelona, no era tan formidable, però també l'equip blau-grana havia perdut de l'any passat onça tres jugadors de la categoria de Zamora, Planas i Sansó. Això vol dir que el partit fou dur i competitiu.

La memòria del resultat advers de Sabadell i l'empat amb el Martinec, faien que els partidaris del Barcelona apareguessin negatius al començ de l'encontre. L'Europa sentia al camp, ple d'esperances i decidit a endur-se'n la victòria: els seus partits de campanya, el seu entonament formidable, el seu primer equip fort i homogeni, no feren il·lúgies aquesta esperança. Però, quant l'àrbitre xifrà la fi del "match",

L'invencible TALBOT

es classifica en el
Gran Premi Penya Rhin

1.º i 4.º

Agents:

Autolocomoció, S. A.
Rambla Catalunya, 90

Carreres PENYA RHIN

Com a totes les grans carreres tots els cotxes classificats muntaven

Rodes "RUDGE WHITWORTH"

Concessionaris exclusius per a Espanya i Portugal

E. I J. PUJOL XICOY

Valencia, 267

BARCELONA

CARRERES PENYA RHIN 1922

1.º premi, 2.º premi, 3.º premi, 4.º premi

s'obtenen amb

Gasolina SHELL

la qual exigeixen els que sempre triomfen

Societat Petrolífera Espanyola

Passeig Colón, 7 - Barcelona

Passeig Rocotetes, 6 - Madrid

CHIRIBIRI PENYA RHIN

3.º premi de la cursa

el que féu la volta més ràpida

Promedi de 113 Km. a l'hora

Agència general per a Espanya: AMERICAN AUTO PALACE

Passeig de Gràcia, 122

amb el triomf, per 2 gols a 0, del Barcelona, tothom s'adona que els nostres campions són encara el millor equip de Catalunya.

El partit de diumenge demostrà la gran qualitat del joc del Barcelona; demostrà, sobretot, la tècnica meravellosa d'una línia davantera, que conserva encara tota la seva pujança. No pot dir-se—aquesta fou una de les belles característiques de l'encontre, precisament—que la victòria del Barcelona sigui deguda només a la seva línia d'atac. En Torralba i En Eemittier, compensant amb la llur enorme destresa, la palida, discreció del mig centre, van fer una línia de mitjos temible.

Els defenses estigueren també concertats, assenyalamet. En Surroca, i En Bruguera, si li descomptem unes "floritures" compromeses i inútils del començament del partit, va donar tota la tarda la sensació de gran porter. Però si tothom jugà bé, la davantera jugà millor, i dins la davantera destacà aquest home divers, serè, elegant, científic, que es diu Piera: el millor jugador de tots vintidós. L'Alcántara va exhibir el seu joc precís i eficaç, i va burlar tal com pogué l'estret setge dels contraris. El gol que entrà a la segona part fou perfecte i imparabla. En Sagi va jugar d'una manera neta i brillant,

memorables partits del "Fuerth". Per no haver pogut arribar a un acord entre els dos Clubs respecte a l'àrbitre, fou cridat En Montero, de Madrid.

La seva tasca en aquest partit era de les difícilíssimes, i malgrat algunes poques equivocacions que sofí, es pot dir que la seva actuació satisfé plenament a vencedors i vençuts, així com també a l'aquella massa d'espectadors que en altres ocasions és una tortura aclaparadora per la persona encarregada d'aital càrrec.

LO QUE FOU EL PARTIT

A l'hora anunciada sonà la senyal de començament, alineant-se d'aquesta faisa els equips:

Barcelona: Bruguera, Conrado, Surroca, Torralba-Blanco-Samitier, Cella (L.), Piera-Gracia-Alcántara i Sagi-Liñán.

Europa: Bordoy, Serra-Vidal, Javier-Palau-Artius, Pellicer-Julià-Crós-Olivella i Aichzar.

Comença la lluita amb un joc impetuós, vivíssim, sobresortint per uns moments per la seva fogaositat l'Europa, que dona l'impressió d'un equip formidable, que veiem per primera vegada, tals són les escomeses dels seus components, que amb grans esforços poden apalvar les línies defensives blau-granes. Però a mesura que el partit avança, l'equilibri es va imposant i ara és el Barcelona qui de faiso meravellosa avença vers la porta europea, acabant amb corner, que a poc entra En Gracia.

Arrancada ràpida de l'Europa, que acaba amb un fortíssim xut d'En Pellicer, que va a fora, i seguidament un altre xut magistral intencionadíssim de l'Olivella topa a l'angle esquerra de la porta d'En Bruguera, i per uns moments un cal-fred s'apodera dels incondicionals barcelonistes.

Ara és el Barcelona, que induït per la seva línia mitja es dirigeix vers el terreny contrari, efectuant un canvi de joc vers l'ala esquerra; escapa En Sagi, resultant un altre coner, sense conseqüències.

Es pilotreja per ambdós bàndols, sense resultats positius, i sobressortint l'Olivella amb una arrancada que acaba parant En Bruguera.

El Barcelona es va imposant car sembla que va perdent la nerviositat que aparentment els dominava i l'Alcántara escapa vertiginosament, no marcant gol per miracle, car amb gran dificultat els defenses europeistes poden impedir les seves intencions; acabant aquesta magnífica jugada amb un nou corner tirat per En Sagi sense resultat.

En Torralba, l'inecansable es tocs els partits, fa un magistral pas, que aprofita En Gracia d'en meravellosos cap passa enrera a En Piera, xutant aquest magistralment i endavant-se la pilota en la porta d'En Bordoy sense que aquest pogués fer res per evitar-ho, guanyant-se els blau-granes, i especialment En Piera, per la rapidesa, una ovació aïxordadora.

Des de aquest moment el domini del Barcelona va accentuant-se i la compensació entre les seves línies és més serena.

Es castiga al Barcelona per falta comença per En Cella, que està jugant molt dur per a lliurar-se de l'empenta no gens mansosa del mig contrari, que el marca a cada moment.

Es evolucionat en Bordoy per una bella paraca a un xut fortíssim d'En Piera.

Una bonica arrancada barcelonista porta a gran tren entre l'Alcántara, Gracia i Piera, es malgrada per una falta clàssica de la defensa de l'Europa. Malgrat això, l'àrbitre no concedeix cap penal. Ni la més lleugera protesta es fa sentir, ja que això molt en favor de jugadors i públic, que com poques vegades acatava la determinació aïxordadora. Interessa remarcar ho que d'ocasió exposat, perquè en altres ocasions ha motivat una falta així, no sancionada, les protestes i aldarulls que tots sabem.

Novament En Piera arrenca per l'angle, entrant colosament i rematant d'una mitja volta l'Alcántara, una pilota boja, que va fora, arran de pal.

En un avenç de l'Europa és aplaudit En Bruguera magistralment el paner meravellosament un mag mitjà xut, i amb lleuger domini del Barcelona fineix la primera part, quino característic, com ja deixem apuntat, ha estat el joc fogós.

Es repren el joc, i es veu en el Barcelona una major confiança amb la victòria, que contraria amb el visible agotament de bona part dels elements europeistes, degut al gran esforç realitzat en la primera part.

Promta, l'Alcántara es fa aplaudir per una valenta arrancada, que pot aprofitar en Piera per llançar-li el xut.

Novament l'Alcántara avença, parant magníficament un xut fortíssim.

L'Europa s'apodera de la pilota, i amb bona combinació entre Julià i Crós, arriba en els dominis d'En Bruguera, qui amb valentia es llença, salvant un gol segur. Es premiada merescudament aquesta jugada amb llargs aplaudiments.

L'Alcántara fuig ràpidament tot sol, sortint-li al pas En Bordoy, que adarxix la situació

caient per terra i evitant-se un probable disgust. Es suspèn el joc per uns segons per resultar el porter europeista lleugerament llesionat de la topada amb l'Alcántara.

L'Artius salva amb oportunitat els efectes d'una perillosa avançada d'En Piera, i novament aquest jugador s'apodera de la pilota, entrant matemàticament i rematant amb el cap en Gracia, solva Bordoy amb boia vista.

En Gracia, infadigable, avança ràpidament, i després d'un regateix esplèndid efectua una passada precisa a l'Alcántara, qui xuta, i una ovació memorable premia la jugada que ve a assegurar la victòria del Barcelona.

Des de aquest moment el domini dels campions es absolut, havent de fer grans esforços l'equip contrari per a lliurar-se d'una més gran derrota.

Altra volta l'Europa, per mitjà d'En Pellicer, arrenca per la dreta, xutant a fora.

En Piera perd varies ocasions de marcar; sense dubte, per trobar-se cansat del gran joc que ha desenvolupat durant tot el partit.

El Barcelona va insistint en els seus atacs fulminants, distingint-se En Gracia i En Sagi-Barba, que efectua un sens fi de perillíssimes escapades, que no varia el resultat per miracle, i sent-se aplaudir continuament En Bordoy, que realitza una defensa del seu maro, brillantíssima.

Es aplaudit un magnífic xut d'En Torralba, que para En Bordoy molt amant.

Nova passada d'En Gracia a l'Alcántara, qui entra amb el cap, salvant Bordoy.

Pocs moments després fineix aquest partit amb el resultat sapigut de dos gols a zero a favor del Barcelona, el qual, amb aquesta victòria queda en igualtat de punts al seu adversari.

L'ESPANYOL BÀT AL SANS, PER 3 A 0.

lli assistí nombrosa concurrència, desitjosa de veure la "reentrè" d'En Zamora i podríem afegir que la desaparició d'En Sancho, que sembla abandonar a la Unió Esportiva, aprofitant tot el desgavell que ens han portat els dirigents de Madrid.

Constituïren els equips: Zamora, Canals, Montesinos, Urgell, Elias, Trabal, Olariaga, González, Peidrò, Ventura i Álvarez, per l'Espanyol; i Pedret, Solà, Molotó, Helbig, Badal, Barratxina, Martínez, Costa, Pons, Garcia i Oliveras, pel Sans.

En la primera part, aconseguiren dos gols per mitjà d'En Ventura i Peidrò. El restant va ésser també aconseguit per En Ventura.

La Unió desenvolupà el seu joc elegant de costum; més per manca de decisió fallaren diverses ocasions; el que més es llua va ésser Martínez que feu boniques escapades.

L'equip espanyolista jugà molt animat, distingint-se sobre tots, Montesinos i Ventura. En Zamora tingué poca feina, sent-se aplaudir.

EL SABADELL TRIOMFA DE L'AVENÇ PER TRES A UN

En la primera part, el joc es mostra bastant igualat; potser el domini avançaista fou més accentuat, però els davanter no aprofitaren les ocasions; en canvi, a la defensiva, sobressortiren els seus defenses. S'arribà al descans sense haver-se marcat cap gol, malgrat un penal tirat per Cabedo... als nivells.

En el segon temps, els sabadellenes sortiren disposats a guanyar i apretaren de violent. El primer gol el marcà En Martí, rematant una passada d'En Tena, que es trobava en off-side.

El segon va ésser obra d'una preciosa passada d'En Lluà a Bartrand, imparabla totalment. Un nou penal contra l'Avenc que tampoc entrà En Cabedo per manca de pantera.

Quan mancaven tres minuts per a acabar, En Bartrand, driblant als backs, aconseguí el tercer gol pel seu equip.

Foren els guanyadors: Esfruch, Cabedo, Aluntanó, Morera, Lluà, Desvans, Molins, Bartrand, Martí, Tena i Castellet.

Per l'Avenc jugà: Albar, Barrera, Sellarés, Roca, Alcover, Poreda, Sala, Solé, Vela, Molera i Cabrera.

El partit l'àrbitre sense incidents, En Lemmel.

EL TERRASSA BAT AL JUPITER, PER 2 A 1

Després de les darreres exhibicions del Terrassa, tot feia preveure que el Júpiter, l'equip del qual no és pas despreciable, seria balut jugant en terreny contrari.

I efectivament, en la primera part, es veié una empena extraordinària en els terrassencs que aconseguiren els dos gols; el primer de penal, tirat per En Torrella i l'altre rematant una corner.

En el segon temps, el Júpiter usà d'un joc superior al seu adversari; dominà en molts moments i la defensiva fou formidable; un gol aconseguiren de penal per mitjà d'En Gumbau. Àrbitre En Jugl, motivant al-

GRANS MAGATZEMS

SANTA EULALIA

CARRERS: BOQUERIA, 315 i CARDENAL CASAÑAS, 2

Novetats i Conferències per a Senyoretes

Abrics i vestits confeccionats

SEDES LLANES LLANES VELLUTS

Confeccions i Sastreria per a Home i Noi

SECCIÓ DE CAMISES Varietat assortida de camises, pijamas, guants, pell i gamusa etc.

Emilles de punt Bufandes de llana i seda Preu fixe

Ens plau fer veient que:
Havem rebut les novetats de la present temporada
Que els preus en totes les seccions són sempre molt ventajosos
El nostre assortiment tan li permetria escollir tot so que voste desitja

PIERA
que ahir fou el jugador més brillant i científic de tots

constituï amb l'Alcántara un ala d'extraordinària penetració i va exhibir tota la tarda el seu "dribling" personalíssim i el seu domini de pilota. En Gracia, valent, incansable, noble, com sempre. Els seus clàssics cops de cap, que no coronà l'últim, suggeriren grans braciets. En Cella, extrema dreta, no estigué, naturalment, a l'alçada dels demés davanter. Per i fet, però, la línia d'atac del Barcelona es mostrà d'una manera neta i brillant, amb les seves millors actuacions.

Contra l'equip català, que va fer l'Europa? Simplement, jugar tot el que pogué. Dintre els primers quinze minuts de joc, va fer arrancades perilloses, i durant gairebé tota la primera part va resistir l'empenta dels blau-granes. Al segon temps, canviats sense nàutic, descomparats pel gol dubte de la velocitat dels primers del Barcelona, penetrades constantment les seves línies per la davantera catalana, hagué de cedir. La superioritat tècnica del Barcelona s'evidencià evidentment cada cop més, i En Bordoy va tenir molta feina. Aquest porter, que és un home poc brillant, però que atura moltes pilotes, va jugar amb una extraordinària eficàcia. La defensa va ajedar-lo bé. La línia de mitjos estigué força discreta, i a l'atac, En Pellicer i En Julià operant a dretes. En Crós és el jugador de cap, però una mica lent. L'Olivella va fer un "xut" formidable que rebeté al pal superior, i l'Alcántara, discret, no massa. En conjunt, l'Europa va jugar tot el que va poder. El resultat de diumenge és un resultat científic, degut no a un joc fluïd de l'Europa, sinó a l'esforç magistral dels campions de Catalunya.

En comença aquesta neta hem retrat el segon partit Barcelona-Sparta. La velocitat i la duresa de l'encontre, l'entusiasme de la gentada, fantàstica que omplia el camp, i sobretot els 50 minuts de joc perfecte que mostrà el Barcelona, que recordaran aquella gran diada.

El partit de diumenge va fer veure a molta gent que el Barcelona és encara amb justícia campió de Catalunya. Tenim dret a esperar que el coratge net i la s'aturaran en tot el campionat. Venia perfecta de diumenge no

STAR

L'expectació enorme que hi havia a l'entorn del resultat d'aquest partit quedà abastament mostrada per la multitud que acudí a presenciar-lo.

En poc temps quedaren abarroats tots els llocs destinats al públic i fins i tot els més inversions, ja que les darreres ordinacions dictades per la Federació per res resaren per aquella multitud que, vulguis o no, s'afanya va per inquirir-se en un lloc o altre.

L'aspecte del camp era imponent. A judici nostre, el nombre d'espectadors sobrepassà en alguns milers al que presenciat els

gués protestes la seva actuació.

Equip:
Terrassa: Munill, Massagré, Torrella, Costa, Papell, Segarra, Canals, Lavilla, Roig, Rediu i Santalària.
Júpiter: Castro, Jené, Garrobbé, Tena, Callicó, Gumbau II, Mercader, Gumbau I, Mauri, Gil i Gimeno.

EL MARTINERO VENÇ A L'ATLETIC PER 4 A 2

El partit semblava no havia de revelar gran transcendència i la concurrència no fou pas gaire nombrosa.

Àrbitre En Comorera, alineant-se els equips pel següent ordre: Martinero: Pañeda, Trallero, Samsó, Bessas, Costa, Comorera, Vilar, Xerriol, Carapuz, Barrachina i Rodríguez.

Aldric: Folguera, Pujol, Llançaco, Pror, Ríff, Copresas, Graner, Rei, Girons, Pons i Galotó.

Als deu minuts entrà En Barrachina el primer tant, aprofitant una passada d'En Costa. El segon el feu En Xerriol i poc abans dels descans, En Vilar aconseguí el tercer.

Am aquest resultat favorable al Martinero, ja no s'hi amonin l'Atletic ho aprofità per a marcar dos tants, per mitjà d'En Rei; vers al final, Xerriol, aprofitant una bola d'En Vilar, marcà el seu quart.

I així terminà l'encontre; bellament.

EL BADALONA BAT A L'ESPANYA, PER 6 A 2

Definitivament, l'equip reig se'n va a la bancarrota; els seus individus, desmoralitzats, van abandonant-lo. Aquest partit contra el Badalona va ésser un nou resultat desastros per a ells, com a indica el resultat; no tant per la superioritat badalonina, com per la desgràcia que perseguí la seva actuació.

Eren els vencedors: Bru, Masanet, Bau, Rodrigo, Riera, Gamiz, Bonagos, Canals, V. Rodrigo, Llinàs i Tejedor.

L'Espanya: Hernández, Casanovas, Vidal, Plazas, Bellavista, Zaragoza, Dalmau, Orriols, Raich, Alfaro i Passani.

Crònica Judicial

AUDIENCIA PROVINCIAL

A la Secció primera ha comparegut Ramon Salat Taranta, de vint-i-cinc anys, el qual essent caixer de valors de l'Administració de Correus d'aquesta ciutat, va substraure diferents plecs de valors per import de 323,320'70 pessetes, dirigint-se una vegada realitzada la subtracció a casa

de l'altre processat, Joan Pío i Pío, el que amagar-lo fins al 47 de març, acompanyant-lo després a la frontera, on va ésser detingut el Salat per la policia, manifestant anomenar-se Ignasi Hernández Bernaco, i ocupant-se li 3.250 pessetes en bitllets del Banc d'Espanya i 8.760 francs en bitllets. Els testimonis que van declarar ahir són Anton López, Elix Gallego, August Balluena i Florenci Morata, deixant de compareixer Vicens Francés.

A les dues de la tarda va suspendre la vista fins avui a les deu.

La vista de la causa assenyalada contra els processats Joan Bruguera Teixidó, Emili Alcántara Zamora i Pere Cuxant Pujol per a la Secció segona fou suspesa.

El jurat va emetre en la Secció tercera un veredict d'inculpabilitat per al processat Antoni León, a qui s'acusava d'espèndre moneda falsa i la Sala va condemnar-lo a un any i un dia de presó correccional.

Davant del tribunal popular i acusat del delicte d'homicidi va compareixer a la Secció quarta Josep Guillén Vilaplana, el qual confinant un auto-camí va atropellar al nen Francesc Esteban Frasquet, causant-li tant greus lesions que van produir-li la mort a l'endemà. El veredict del jurat va ésser d'inculpabilitat i la Sala va absoldre al processat.

ASSENYALAMENTS PER AVUI
AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala primera.—Sr. Menor quantia. Remei Ribera, contra Clotilde Badlana.

Nord.—Incident. Gaietà Llibras, contra la Societat "La Electricitat".

Sala segona.—Puigerrit. Major quantia. Francesc Rigola, contra Antò Surroca i altres.

Falsel.—Ercentlu. Josep Salas, contra Joan Escoda.

DELS JUTJATS

El de l'Hospital, secretaria del senyor Pastor, ha instruit vint-i-dos diligències, havent ingressat els calabossos un delinqüent i l'ha substituït el de l'Audiència, secretaria del senyor Florensa.

Estafes

N'Eugeni Pínto ha presentat una denuncia per estafa de 2.140 pessetes, contra un subjecte que ha desaparegut de Barcelona i Antoni Velasco l'ha dirigit contra uns parets que van cedir-li dos pessetes amb el número premiat de la rifa de Nadal amb la segona, sense que li hagin abonat les 5.000 pessetes que li corresponen.

Furis

A Joaquín Escoda van sot-

treure-li de la butxaca una cartera amb documents i un biller de 500 pessetes.

A Pere Sayos un saquet amb 2.000 pessetes en plata, mentre dormia a la habitació on posava. A don Juli Egguauri la cartera amb 850 pessetes, 425 francs suïssos i diferents documents.

Minyona aprofitada

Ha ingressat a la presó Segona Fernández, que va sotstraure de la casa on servia una cadena i una medalla d'or.

Preconita

Mene Caracnel denuncià que un noi de 14 anys, que vivia allotjat a casa seva ha desaparegut emportant-se-li diners i joies per valor de 485 pessetes.

Què fa la policia

A les onze de la nit va ésser víctima el passat diumenge d'un atrac don Jaume Polo Alin, en l'encreuament dels carrers de Roanfort i d'Española. Tres subjectes pistola en mà l'intimaren a l'entrega de diners i efectes de valor emportant-se-li joies per valor de 8.800 pessetes i la cartera amb documents i 75 pessetes en bitllets.

Do l'entremat a l'ex-go

vernador

Han ingressat als calabossos del jutjat, a disposició del de la Llotja, secretaria de Riera, Vicens Talens Giner i Innocenci Peco Calvo, delinqüents per suposada complicitat en el complot preparat i frustrat per a elemtar a la vida dels senyors Martínez Anido i Arlegui.

Noves religioses

Avui, Santa Florenç i Ernest bishax, i Santa Carina, màrtir.

Quaranta hores: Avui, a l'església de Nostra Dona d'Infants Ortes. Hores d'exposició, de deu vuit del matí a les sis de la tarda.

Gort de Maria: Avui, Nostra Dona de la Font de la Salut, a les Minimes, o al Sant Esperit Adoració nocturna: Avui, Tor de la Immaculada Concepció.

Vellies en Sufragi de les Ànimes del Purgatori: Avui, a la seva capella, Escorial, 453 (Ordòia).—Torn dels Dolors de Maria.

— El dijous tornarà de Terrassa el nostre prelat doctor Guillelmet, donant per acabada la seva Santa Visita Pastoral a les parròquies d'aquella ciutat.

— Ha estat encarregat al P. Recolons el sermó de la festa que tindrà lloc a Balaguer en la diada del Sant Crist.

AGENCIA HAVAS
AGENCIA RADIO

TELEGRAMS

D'Alemanya

El general von Luttwitz i el famós capità Erhardt preparen un cop d'Estat monàrquic a Baviera

Munich, 6.—Van prenent consistència les amenaces d'un cop d'Estat monàrquic a Baviera. Es confirma que no solament resideix a Munich el capità Erhardt, sinó també el general Ludwiz. També acaba d'arribar l'almirall von Tirpitz. Diverses associacions patriòtiques de Baviera s'han agrupat a una estreta comunitat sota el títol d'Associació patriòtica de Baviera.

La informació parlamentària confirma que els elements nacionals de Baviera es mostren actualment molt actius i s'esforcen en imitar els feixistes italians.

Luttwitz s'amaga sota el nom de Lorenz i Erhardt sota el nom de Richmann. La situació a províncies és més greu de ço que es confessa oficialment i el Govern de l'Imperi no ho ignora. Els republicans li demanen que obri sense dilació, puix els hi consta la presència dels elements ele-
ments a Baviera.—Radio.

EL BANQUET DE LA VAIXELLA D'OR DE FREDERIC

Doorn, 6.—El banquet celebrat amb motiu de la cerimònia nupcial de l'ex-emperador d'Alemanya i de la princesa de Reuss és servit amb vaixelles d'or. Es fa que fou obrada en temps de Frederic el Gran i que l'ex-Kaiser havia fet portar de Doorn abans de morir la ex-emperatriu.

Sembla que es consumi gran quantitat de xampany de les millors marques. Guillem II, damunt de l'uniforme vermell, lluita el cordó color de taronja de l'ordre de Reuss. Els altres invitats portaven tots l'uniforme de l'ordre de Sant Joan.—Radio.

UNA COLONIA DE DESTRONATS CONSTANTINOLIS VOL ANAR A VIURE PROP DE DOORN

Londres, 6.—Comuniquen de la Haia que l'ex-rei Constantí fixarà la seva residència a la torre de Moosbergen, prop de Doorn. Han començat ja els preparatius perquè pugui instal·lar-se l'ex sobirà.—Havas.

Londres, 6.—Els diaris publiquen un despatx de Doorn, segons el qual l'ex-rei Constantí habitarà als voltants de la ciutat, la vila Moosbergen. En la rescent visita que l'ex-rei de Grècia feu al seu germà l'ex-Kaiser, visità la finca i en contractà l'arrendament.—Radio.

LA PREMSA ESTRANGERA

ELS AFERS D'ORIENT

EL SOLDAT DE TURQUIA, DESTRONAT

Comentant el "Manchester Guardian" les primeres notícies relatives a la possible deposició del Soldat, deia que les conseqüències d'aquest esdeveniment poden tenir pel món la mateixa portança que ha tingut la supressió del poder temporal dels Papes. Això permetrà al poble turc d'acceptar el règim democràtic i de posar-se al mateix nivell de les nacions occidentals. La decisió dels kemalistes prova indubtablement llur coratge i tindrà les simpaties i l'aprovació de les nacions occidentals. No es pot dir encara les repercussions que aquest destronament pot tenir a Orient ni els obstacles que crearà al Govern turc. La cosa certa és que amb això es tendeix a suprimir el prestigi fortíssim que els Soldats de Constantinoble han gaudit sempre en el món mahometà. Privat de la seva força i del seu esplendor temporal, el Califat, reduït a una simple forma religiosa, enriqueix el seu poder espiritual, però perd la seva força política.

Pel "Tema" no cal donar massa importància a l'elecció del nou Califat, perquè, fet i fet, això no més interessa als musulmans. D'ací que cal que la designació del cap religiós que ha de substituir l'ex-Soldat sigui feta amb esperit d'independència; pel que depèn de França els musulmans podran prendre posició amb total llibertat. Segons aquest diari francès, aquest nou estat de coses

Refet Paixá demana l'evacuació aliada de Constantinopla :: Els aliats s'hi neguen rotundament

El Govern d'Angora es resigna :: Una altra nota kemalista :: Crisi ministerial turca :: La situació del Soldat :: Greus disturbis a Estambul i Escutari :: El Soldat es nega a abdicar Serà ajornada la conferència de Lausana?

Constantinoble, 6.—El representant d'Angora remeté ahir als Alts Comissaris aliats una nota verbal dient que havent assumit el Govern d'Angora l'administració de Constantinoble, era inútil i impossible l'ocupació militar interaliada.

Els alts comissaris aliats comunicaren al Govern d'Angora que rebutjaven categòricament la petició.—Radio.

Constantinoble. — El general Refet Paixá ha comunicat als Alts Comissaris aliats que el Govern d'Angora respectarà el conveni de Mudania i reconeixerà l'ocupació aliada de Constantinoble, però que no admet cap ingerència estrangera en la marxa dels assumptes exteriors.—Radio.

ELS ALIATS NO VOLEN EVACUAR CONSTANTINOPLE

Londres, 6.—Comuniquen de Constantinoble a l'Agència Reuter que els Alts Comissaris aliats han informat al Govern d'Angora que es negaven categòricament a la demanda d'evacuació de l'ocupació militar interaliada.—Havas.

EL GOVERN DE CONSTANTINOPLE DIMITEIX

Constantinoble, 6.—Ha dimisit el Gabinet. La notícia s'ha sabut en acabar el Consell de ministres, els quals foren advertits pel Govern d'Angora que si continuaven en els seus llocs serien considerats com a culpables.—Radio.

EL NOU REGIM A CONSTANTINOPLE

Constantinoble, 6.—A conseqüència de la dimissió del Gabinet Tewfik-Paixá, el Govern d'Angora ha ordenat al general Refet-Paixá, ja encarregat de l'administració de la Tràcia, que assegurés igualment l'administració de Constantinoble.

L'ex-prefecte de la ciutat, Zia-Bey continuarà en l'administració sota la seva direcció. Els ministres seran tancats. Refet-Paixá ha expressat al mateix temps als generals aliats el desig de mantenir amb ells les mateixes relacions d'abans.—Radio.

Constantinoble, 6.—Els Alts Comissaris han manifestat al Govern d'Angora que el tractat de l'administració kemalista a Constantinoble no modificarà el més mínim el règim establert per els aliats a la dita ciutat.—Radio.

ELS ALIATS I EL NOU REGIM TURC

Constantinoble, 6.—En una lletra subscrita pels generals aliats es declara que el nou sistema polític del país ha d'ésser considerat com una qüestió purament interior.—Havas.

Constantinoble, 6.—El Govern kemalista ha enviat una segona nota als alts comissaris aliats, manifestant que el pas dels Estrets per vaixells de guerra haurà d'efectuar-se mitjançant permís i havent de saludar a les autoritats kemalistes en entrar al port.—Radio.

EL SOLDAT NO VOL ABDICAR

Constantinoble, 6.—El Soldat ha publicat una proclama dirigida al poble desmentint el rumor de què pensés abdicar.—Radio.

LA RESPOSTA DELS ALIATS

Constantinoble, 6.—Els alts comissaris aliats han oposat una negativa terminant a la demanda formulada pel Govern d'Angora, tendent a què cap vaixell de guerra, fos la que fos la seva nacionalitat, no podés travessar els Estrets sense obtenir la prèvia autorització de les autoritats turques.

Els alts comissaris fonamenten la llur contestació negativa en què la demanda formulada pel Govern d'Angora està en contradicció amb el que estipula l'armistici de 1918 i el conveni de Mudania.

A la nota facilitada pels alts comissaris aliats aquesta declaració estar resolta a guardar una estricta neutralitat en ço que es refereix a esdeveniments polítics exteriors a Turquia, però que al mateix temps compliran sense vacil·lacions la missió que els incumbeix, fent atar les estipulacions del conveni de Mudania i mantenint l'ordre mentre sigui necessari.—Havas.

EL SOLDAT DESTRONAT VOL ANAR A LA INDIA

París, 6.—Al "Pe / Parisien" comuniquen de Constantinoble que el soldat destituït té la intenció de dirigir-se a la Índia.—Havas.

VIOLENTS MANIFESTACIONS A ESTAMBUL I ESCUTARI MORTS I FERITS

Londres, 6.—A l'Agència Reuter comuniquen de Constantinoble que s'han produït violentes manifestacions a Estambul i Escutari, contant-se morts i ferits. Els gendarmes turcs tingueren que penetrar a la zona de Tranak. Segons el "Daily Express" la policia militar anglesa hagué de disparar contra els manifestants turcs.—Havas.

Constantinoble, 6.—Els extremitats turcs han provocat en aquesta ciutat seriosos disturbis. En molts barris s'han registrat col·lisions d'importància. Els amotinats es dirigiren al palau del Soldat havent d'intervenir les forces angleses, les quals

sota reserva de facilitats telegràfiques i de l'exclusió dels delegats de Constantinoble. Fou dissabte que les instruccions siguereu trametes pels aliats a Constantinoble. Cal que la comunicació sigui feta a Hamid-Bey i enviada a Angora. En aquest interval, una nota nova a arribat a Angora, anunciant que la delegació turca no partiria abans que la resposta dels aliats, fos rebuda pel Govern kemalista. D'altra part, Anglaterra i Itàlia demanen també un ajornament. La primera amb el desig de conèixer el resultat de les seves eleccions, la segona el primer contacte del senyor Mussolini amb la Cambra.

Aquest ajornament podria posar-se útilment per a fixar amb netedat el pla de treball que caldrà seguir. No s'ha convingut, per ventura, que hi haurà dues conferències paral·leles: una relativa a la pau, l'altra als Estrets? Cada dia, però, noves potències reclamen llur participació. Dies passats, era Polònia. Ara, és Bèlgica i totes dues invoquen arguments excel·lents. Per a fer obra pràctica, el més asenyat seria ordenar les qüestions. La pau d'Orient comporta problemes molt diversos: el primer és la liquidació del conflicte greco-turc; el segon la revisió del Tractat de Sevres.

No es tracta de multiplicar les Conferències, sinó d'organitzar-les seriosament el treball. Hom concorda bé un acord preliminar eliminant les grans línies dament les quals diferents Comissions treballaran per a preparar els detalls del nou Estat d'Orient.

LA INFLUÈNCIA DE MOSCÚ A TURQUIA

Segons una correspondència de Constantinoble, apareguda a

dispararen contra els amotinats causant víctimes.

Sembla que el moviment té un caràcter decididament revolucionari. La agressivitat dels amotinats va dirigida principalment contra els anglesos.—Radio.

EL PROGRAMA D'ANGORA A LAUSANA

Constantinoble, 6.—Informacions de procedència anglesa diuen que ha arribat a aquesta capital un telegrama d'Angora referent que la Gran Assemblea Nacional turca després de llarga discussió ordena a Ismed-Paixá que obtingui de la Conferència de Lausana la realització dels següents punts:

Primer: Fronteres previstes en el Pacte nacional.

Segon: Pagament d'indemnització pels grecs.

Tercer: Abolició de les capitulacions.

Quart: Modificació de la frontera de l'Irak a Mesopotàmia.

Quint: Absoluta independència financera, política i econòmica.—Havas.

ELS DEUTES DE TURQUIA

París, 6.—Diuen d'Angora que la Gran Assemblea Nacional no ha intentat mai negar dels deutes de Turquia, com deien tendenciosos rumors que han circulat.

Prod'això és la conservació de tota l'administració del Deute públic a Anatòlia.—Radio.

SERÀ AJORNADA LA CONFERÈNCIA DE LAUSANA?

París, 6.—Es dona com a molt probable que la Conferència de Lausana sigui ajornada.

En els cercles ben informats es diu que a conseqüència dels darrers successos ocorreguts a Turquia, Itàlia té el propòsit de demanar que aquesta Conferència no comenci fins el dia 20.—Havas.

PALESTINA VOL ÉSSER INDEPENDENT

Londres, 6.—Segons els diaris, ha sortit de Jerusalem una delegació arab amb l'objecte de demanar a la Conferència de Lausana la independència total de Palestina.—Havas.

LES DECISIONS D'ANGORA ACATADES PELS MUSULMANS

Londres, 6.—Telegrafen de Constantinoble als diaris que les Corporacions musulmanes d'aquella capital, sembla que han participat al Govern d'Angora que s'adhereixen a la decisió presa per la Gran Assemblea Nacional relativa a la supressió del Soldanat.

Afegeixen els despatxos que és possible que el fill d'Abdul-Ha-

"Manchester Guardian", el Govern de Moscou exerceix una influència manifesta sobre el Govern d'Angora. Des del punt d'origen polític, aquesta influència ha estat sense dubte notable, però des del punt d'origen econòmic, ha estat negativa, per la simple raó que no es pot introduir la nacionalització o el control de les indústries en un país que no té indústria; no es pot fer la guerra de classes a un país on no hi ha classes; ni distribuir terres en un país on tothom és propietari. Una revolució social no és possible a Turquia; en canvi és possible una revolució política tal com entenen aquestes revolucions a Occident.

En ço que es refereix al Soldat, el corresponent del "Manchester Guardian" diu que la política de Turquia es divideix entorn de les mesures que cal prendre. Alguns volien treure al Soldat els poders que tenia fins avui i fer-ne una mena de Pontifex Mahometà, mentre els altres li volien mantenir un caràcter polític ultra religiós. Tots estaven, però, d'acord en la necessitat de reformar profundament les institucions. Creia aquest corresponent que els francesos havien d'haver posat tota la influència llur sobre el Govern d'Angora i sobre l'opinió pública de Constantinoble, perquè la qüestió del Soldat no fos resolta sinó després de concloure's la pau.

REVOLUCIO TURCA

Segons el "Pòpulo", d'Itàlia, ens trobem a l'epíleg de la lluita entre les dues capitals turques, ja durant la conferència de Mudania el Govern d'Angora, enfortit per la victòria militar, va ésser sol davant dels aliats i Grècia a fer sentir la seva veu. Cal

mid sigui l'elegit per l'Assemblea d'Angora per a desempenyar el Califat.—Havas.

ITALIA I IUGOSLAVIA: CANVI DE TELEGRAMES

Belgrad, 6.—Mussolini ha telegrafiat al senyor Nintxitz assegurant-li que les relacions entre els dos països han d'afermir-se en un sentit de cordial amistat. Nintxitz contestà a Mussolini que s'esforçarà zincerament per a consolidar les relacions entre els dos països, units per nombrosos interessos i sobretot pel record sagrat de la sang vessada en comú.—Havas.

LES REPRESENTACIONS FEIXISTES

Roma, 6.—Abir a Portdenone els feixistes ordenaren l'expulsió de deu dels més importants republicans i socialistes de la ciutat, entre ells el diputat Ellera i l'advocat Rosso, als quals es donà un termini de dotze hores per a abandonar la ciutat.

L'orgue oficial del partit republicà italià ha publicat una crida a tots els republicans d'Itàlia, dient que malgrat el triomf del feixisme, que provocarà les més greus conseqüències per al país, els republicans es mantindran en el seu lloc i confiant en la doctrina de Mazzini.—Radio.

MUSSOLINI CONSERVARA LA CARTERA D'AFERS ESTRANGERS

Roma, 6.—El diari "Corriere" d'Itàlia, diu que tot el què s'ha dit i escrit, respecte de qui seria designat per a ocupar la cartera d'affers estrangers, resulta inexacte ja que es pot afirmar que el senyor Mussolini ha resolt definitivament conservar aquesta cartera.—Havas.

ELS FEIXISTES CONTRA SFORZA

El "Messaggero" diu que en passar el tren que conduïa al comte Sforza per l'estació de Bussolengo es produí un incident provocat per les protestes dels feixistes, els quals desenganxaren el vagó on anava el senyor Sforza. Les autoritats han tingut d'intervenir-hi per a restablir l'ordre. A Torí es prengueren per aquest motiu, grans precaucions en passar el tren.—Radio.

ELS REBELS IRLANDESOS INCENDIEN LA CASA DE CORREUS DE DUBLIN

Dublin, 6.—Un grup, format per quaranta individus armats, incendià ahir al matí, l'edifici de la Casa de Correus, el qual ha quedat totalment destruït.—Havas.

recordar que en aquells dies les diverses agències d'informació van estendre la nova segons la qual el Govern de Constantinoble era considerat saïgut de fet i de dret. A la vegada, el Govern de Constantinoble vivint de les velles incrustacions del passat règim, desitjós de participar d'alguna manera a la vida de la Turquia nova, volia mantenir el seu lloc i s'esforçava per a presentar davant d'Europa un Imperi otomà amb dos fronts, amb dos Govern, dues capitals i dues polítiques.

Aquesta tàctica, evidentment suggerida per a salvar l'autoritat temporal del Califat, havia de dur inevitablement a un dual entre els dos Estats sorgits en un mateix país i a una crisi que el Govern d'Angora ha resolt amb un cop d'autoritat. Es una revolució en plena regla, que separa netament els poders espirituals dels regulars, instaurant la voluntat del poble en el Govern de la Nació.

Es probable que el Govern de Constantinoble no acollirà molt resignadament aquest cop que el condemna a mort; és de creure, però, que a tota Europa no hi haurà cap home polític disposat a defensar la seva causa que és encara la d'aquella vella Turquia que ens fou enemiga durant la guerra i que s'allia amb els Imperis centrals per a perseguir un somni d'imperialisme absurd damunt la civilitat de les Nacions de l'Occident d'Europa.

Per als italians que segueixen amb simpatia la renaixença d'un país que reconquista la seva llibertat, el Govern de Constantinoble deixarà d'existir el dia que fou sobrepassat per un Govern més jove que imposa davant del

La Post-Guerra

Els membres de la Comissió de Reparacions aliada declaren que es poden discutir les proposicions alemanyes

París, 6.—Comuniquen de Berlín al "Journal" que tots els membres de la Comissió de Reparacions han considerat que no podien en absolut ésser objecte de discussió les proposicions alemanyes.—Havas.

L'ESTABILITZACIO DEL MARO UN PROJECTE DE BRADBURY

París, 6.—Telegrafen des de Berlín al "Petit Parisien", que lord Bradbury ha presentat un projecte per a la estabilització del maro, basat en una combinació per la qual quedaran afectades les reserves metàl·liques del Reich. Els Bancs estrangers farien una reasserança solidària seguint un procediment anterior al emprat per a bescomptar els bons del tresor de Bèlgica.—Havas.

EL REGRES DE LA COMISSIO DE REPARACIONS

París, 6.—Comuniquen de Berlín al "Matin", que la Comissió de Reparacions regressarà a París el dia 9. El dia 7 tractarà amb el Govern del Reich les qüestions relatives a les entregues de fusta i carbó.—Havas.

Brusel·les, 6.—Com es sap, el Govern belga, d'acord amb el Govern francès, sobre la necessitat de reunir el més aviat possible una Conferència interaliada a Brussel·les, havia invitat al Govern anglès. El gabinet de Lloyd George no va creure oportú accedir a la invitació, però amb motiu de noves gestions de Brussel·les el gabinet britànic ha consentit favorablement.

Anglaterra es farà representar el proper desembre a la Conferència interaliada per a la solució del problema de les Reparacions i lord Curzon ha manifestat que es complaurà assistir-hi.

Encara no s'ha decidit res en ço que es refereix a les converses preliminars que tindran lloc entre els primers ministres dels Govern aliats. Però el Govern belga provocarà probablement aquesta entrevista prèvia i el senyor Theunis es traslladarà a l'efecte a París, a Londres i a Roma.—Radio.

FELICITACIONS I ENTUSIASMES

Roma, 6.—Nombrosos socis de tots els caràcters envien despatxos de felicitació a Mussolini. Hi tingut lloc una gran manifestació, en la qual foren aclamats el rei i l'exèrcit. La ciutat estigué il·luminada i endomassada.—Havas.

mén el dret a la seva existència, anul·lant l'acció dels imperialismes estrangers que cometen l'equivocació de no tenir-ho en compte.

LA DARRERA AVENTURA D'ENVER-PAIXA

Interrogat per un enviat especial del diari bolxevic, de Moscou, "Isvestia", Enver-Paixá ha dit:

"El nostre moviment no té res que no pugui ésser revelat a l'opinió pública de tot el món. Lluitem per la nostra independència: Som amics dels que la reconeixen i enemics dels que la combaten. Creiem que com més Estats independents es formen, més acreix la força de l'Islam. Angora ha demostrat que la paraula impossible no existeix. Kemal ha aconseguit un miracle. Per bé que nosaltres no estem d'acord en alguns punts, és el primer de reconèixer que la seva obra ha estat una de les més grans d'Orient de Turquia i de l'Islam.

No existeix el moviment pan-turànic, del qual tant se parla. El fet és que tot l'Islam s'ha desvetllat. Els musulmans han començat a no poder romandre silenciosos en aquest moment. Al costat de la civilitat europea hi ha una civilitat asiàtica. El Japó ha estat el primer a fer conèixer aquesta veritat. El món musulmà el segueix d'aprop. Si tots els Estats musulmans s'ajudes sin reciprocament, representarien en l'esdeveniment un dels més grans factors de la reconstrucció del món. L'Islam i l'Àsia estan compenetrats amb el principi solidari de la independència dels pobles.

CONFERENCIES

PREMSA ASSOCIADA
CORRESPONSALS

El Consell de Ministres

Es resolen diversos expedients

El sots-secretari de la Presidència ha manifestat que el Consell de ministres començarà a les quatre de la tarda.

Ha afegut que el president havia rebut molts telegrams de felicitació per haver resultat il·lès en l'accident d'automòbil que sofria el dissabte.

A L'ENTRADA

A dos quarts de cinc s'han reunit els ministres a la Presidència per a celebrar Consell.

El primer d'arribar ha estat el cap del Govern, que ho ha fet a tres quarts de quatre.

Els periodistes l'han felicitat per haver sortit il·lès de l'accident de l'automòbil.

—Sí, en efecte, podia ésser molt i no fou res. Es veu que la Providència em segueix protegint, a pesar del comte de Romanones.

—Serà llarg el Consell?
—No ho crec—ha dit el president del Consell.—Hi ha poques coses pendents, puix jo no en tinc sinó quatre o cinc, sense importància. Jo crec que els dedicarem, principalment, a estudiar i resoldre la pròrroga de la llei de substàncies.

Alguns ministres han demanat el Consell per a resoldre coses de llurs respectius departaments.

—La setmana entrant començarem a treballar—ha observat un periodista, al·ludint a la reunió de les Corts.

El president, sense contestar a l'al·lusió, ha continuat parlant.

També escoltarem el ministre de Foment, que ens informará del seu viatge.

El ministre de la Governació no ve al Consell perquè ha marxat al seu districte a recollir la família.

—De política, caldrà esperar?

—Ha insistit un periodista.

—La setmana entrant—ha contestat el senyor Sánchez Guerra—anirem a les Corts, contra el que asseguraven alguns.

En això s'ha equivocat el comte de Romanones, com s'equivocarà en el restant.

El ministre de Gràcia i Justícia ha arribat després, manifestant que portava al Consell un expedient d'interdicció de la fabricació de cerilles fosfòriques, que passen a l'Estat.

Ha arribat després al Consell el ministre de Foment.

—Aquí que esperen vostès de mi—ha dit el senyor Bergamín, en veure's voltat pels periodistes—perquè ja estem desahugats, gairebé exhausts, i no tenim coratge a pensar sinó fins al dia 14.

—No tan curta—ha replicat en el mateix to un reporter.—Almenys fins al dia 20 o 25.

—Això era fa respirar—ha dit el ministre.—Es una notícia agradable la que em donen.

Jo porto al Consell un decret adjuntat a la fabricació de cerilles fosfòriques, després d'haver examinat les proposicions presentades al concurs, i la resolució del decret per a aplicar la concessió de les primes al carbó asturià, un cop el tractat amb Anglaterra està a la "Gaceta" i ha d'aplicar-se aviat. I res més, perquè vostès m'han tranquil·litzat respecte a la meua vida matrimonial.

Per cert—ha seguit dient el senyor Bergamín—que jo vaig vendre fa poc una caseta que te-

nia a Màlaga per a cobrir amb el seu import el déficit que tenia a casa meua, tota vegada que, com avui ministre cobro 2.000 pessetes al mes i en necessito 10.000. Doncs bé; amb l'import d'aquesta casa en tinc per a cobrir aquestes 10.000 pessetes durant 22 mesos. Ja es poden figurar el disgust que tenia en suposar que estavem en vigílies de morir!

Doncs, ara ja ho sabem, estio disposat a romandre al Govern fins que es compleixin aquests 22 mesos.

Ha arribat després al Consell el ministre de Foment, i en dir-li els periodistes que el president havia anunciat que el senyor Argüelles donaria compte del seu viatge a Vilafranca del Penedès, el ministre ha dit:

—Les carreres d'automòbils a les quals he assistit, han estat molt interessants, perquè revelen cases espanyoles per a acudir a l'esforç enorme que han fet les aquest concurs. La concurrència ha estat bona i enorme.

Les cases espanyoles presenten cinc cotxes i tres marques i han estat molt bé, puix encara que no han guanyat el primer premi, han obtingut un quint i sobretot han revelat l'enorme progrés realitzat per la indústria nacional, ja que no es tractava de cotxes de turisme, sinó de motors d'extraordinària potència.

Els altres ministres no han dit res de particular.

A LA SORTIDA

Minuts abans de les set ha acabat el Consell.

En la reunió foren aprovats diversos expedients i els assumptes de què parlà el ministre de Foment a l'entrada.

També fou aprovada una proposta del ministre d'Estat, referent a negociacions portades a cap a Roma.

En Bergamín, en sortir del Consell, digué festivament als periodistes que allí es trobaven, que per allà a la tardor de 1934, quan governin els liberals, els Consells que aquests celebrin tindran doble duració que els d'ara.

La nota oficial diu:

NOTA OFICIAL

Després de donar compte el ministre d'Estat d'alguns assumptes de tràmit del seu departament, acordà el Consell autoritzar als ministres d'Hisenda i Foment per a redactar el Reial Decret sobre concessió de primes als consumidors de carbó nacional.

Va resoldre també l'expedient d'adjudicació de la fabricació de cerilles fosfòriques.

Sacordà el perllongament de en l'actualitat, de la vigent Llei de Substàncies.

També sacordà perllongar per tres mesos el R. D. del marquès de Cortina sobre tarifes ferroviàries.

Donà compte el ministre del Treball de la redacció definitiva del projecte de llei sobre vagues de funcionaris públics, que fou aprovat.

El ministre de Marina llegí un projecte de R. D. que s'aprovà, sobre organització de la comptabilitat del Cos d'Infanteria de Marina.

El Consell examinà i aprovà les Bases que s'han de sotmetre a la Santa Seu per a complir el precepte legal vigent sobre amortització de places eclesiàstiques en els Cabildos Catedrals per a compensar els augmentos atorgats al clero en els pressupostos de l'Estat.

S'aprovaren els següents expedients:

Guerra.—Exempte de subhas-

ta de les obres de reparació d'una Caserna a Ceuta.

Exempte de subhasta per a construcció d'un pont a Larraix.

Diversos acords de llibertat condicional.

Foment.—Subhasta d'obres del ferrocarril de Fortuna-Caravaca.

Gràcia i Justícia.—Dos expedients d'indult de penes lleus.

Expedient de determinació de normes per a l'aplicació del R. D. de la Presidència sobre el trasllat a càrrec de l'Estat de les funcions carcelàries.

El Consell de ministres s'ha dedicat quasi per complet als afers del Marroc.

Pròxima arribada del general Burguete. En Sánchez Guerra ha cregut convenient examinar els aspectes dels darrers esdeveniments, tractant de la marxa de les operacions i treballa per a la implantació del Protectorat.

El perllongament de la Llei de Substàncies afecta solament a les companyies ferroviàries i a les primes sobre el consum de carbó nacional.

Els demés assumptes que s'indiquen a la nota oficial s'han despatxat ràpidament.

RUSSOLINI I ESPANYA

L'ambaixador d'Itàlia ha visitat aquest matí al ministre d'Estat per a llegir-li un telegrama de felicitació tramès pel nou president del Consell de ministres del seu país, senyor Mussolini, en el qual li encarrega transmetre la seva salutació més afectuosa al Govern espanyol, i el seu desig de que continuïn les bonissimes i estretes relacions que felicement existeixen entre ambdós països.

El ministre d'Estat ha contestat a aquest telegrama amb un altre agraït la salutació i corresponent-hi amb igual desig que els exposats pel senyor Mussolini.

EL MITING DELS LLIBERALS CONCENTRATS

Alguns periòdics d'ahir llençen la suposició de què potser fos suspès l'acte que projectava celebrar la concentració liberal el pròxim divendres a Saragossa.

La notícia no és exacta.

Exactament ahir conferencià amb el marquès d'Alhucemas el senyor Gascon i Marín encarregat de marxar a vui o demà a Saragossa amb l'objecte d'ultimar els preparatius per a celebració de l'acte polític anual.

Les expedicionaris arribaran a Saragossa el dia 10, a les quatre de la tarda.

El miting serà a les sis, parlant breument els senyors Alba, Alvarez i Gasset.

Farà el resum dels discursos el marquès d'Alhucemas, fixant els termes concrets que determinaran la situació i actitud de les forces concentrades, davant els problemes actuals.

A la nit del mateix dia se celebrará un banquet popular i al dia següent, després d'esmorzar a Saragossa, sortiran cap a Madrid els expedicionaris, a excepció del senyor Gasset que anirà a visitar, en representació dels concentrats, les obres de regar l'alt Aragó.

EL DIARI OFICIAL PUBLICA

Partit futbolístic. Ahir es va celebrar un partit de futbol entre l'equip anomenat de probables i l'equip titulat de possibles.

Els equips estan formats pels millors jugadors de la regió central.

En el partit, que fou molt renyit, resultaren vencedors per cinc gols a dos els possibles.

L'Assemblea patronal

Les conclusions votades

Les conclusions aprovades en l'Assemblea convocada per la Defensa Patronal Mercantil són les següents:

Primera: Tenint en compte que l'article novè de la vigent Llei electoral diu que el càrrec de diputat a Corts és gratuït i voluntari, l'Assemblea estima que la concessió de dietes o remuneració que el Congrés aprova és il·legal per la seva oposició al precepte legal abans mencionat.

Segona: Que havent-se seguit per la concessió de retribució als diputats el procediment de una proposició incidental, i no el de una proposició de llei, que derogués els preceptes de la Llei electoral vigent, es solliciti del Congrés es deixi sense efecte la concessió de les dietes.

Tercera: Que l'Assemblea, creient interpretar l'unànim sentir del país, considera, a més d'il·legal inoportuna i sense justificació la concessió de dietes als diputats, portada a cap per una petita representació de la Cambra i amb la circumstància de què aquest augment en les despeses públiques s'ha portat a cap a l'aprovar-se un pressupost que porta en si un déficit inicial i quan al mateix temps es votaven les dietes les Corts augmentaven les contribucions.

Quarta: L'Assemblea aixecarà respectuosa petició al Rei per a impetrar que faci ús de la prerogativa constitucional a l'efecte de que pugui manifestar-se lliurement la voluntat del país sobre la concessió de dietes als diputats.

Cinquena: Tenint en compte que la realitat ha posat de manifest que l'organització actual del Parlament espanyol no satisfà ni aten degudament les necessitats nacionals, estima l'Assemblea que en ell i en els organismes provincials i municipals de l'acció popular han d'estar totes les classes, elements, interessos i activitats que integren el país, perquè ells siguin fidels reflexos del mateix.

Sisena: Que aquesta representació de totes les classes, interessos i activitats de la nació en el Parlament dels altres Cossos electius sigui per elecció directa i en proporció a la importància que les esmentades classes tencen en el país.

Sisena: Que com a mitjà per a arribar a una representació per classes es demana la immediata reforma del Senat, perquè a dita Cambra vagin els representants dels interessos nacionals i no als polítics de partit.

Vuitena: Que la reforma de l'actual composició del Senat sigui per a donar representació als contribuents directes de l'Estat, als grans, als representants de les classes tradicionals, de la noblesa i el clero, a les corporacions científiques espanyoles que residixen a Amèrica i a les Associacions femenines d'Espanya; aquestes dues darreres, co mbase d'un sentit d'intercanvi espiritual i comercial amb Amèrica, i com a reconeixement a la dona d'un element de positiua valua i utilitat per a la governació de l'Estat.

Per a l'execució d'aquesta reforma hauran de variar-se també les condicions actuals per a ésser elegit senador, en el sentit de que aquests portaran repre-

sentació de forces i interessos socials, no d'opinions polítiques. Novena: Que per tal d'arribar a aquesta representació per classes l'Assemblea es dirigeixi a totes les forces vives de la nació, per a demanar-los-hi, com una necessitat imperiosa i urgent, que s'organitzin i preparin per a l'evolució que es projecta.

Deu: L'Assemblea, estimant digne d'agraïment la convocatòria feta per la Defensa Mercantil Patronal, encomana a aquesta entitat la tasca de propaganda i d'acció per al compliment de les seves conclusions, assistida per una representació de les organitzacions que s'adhieren, i a les Associacions representades per igual fi en les provincies en les quals radiquin, perquè aquesta organització i propaganda arribin a tots els termes del territori nacional, fins que es convoqui una nova Assemblea que sancioni o modifiqui aquests acords.

Onze: Com a complement de la reforma del Senat es demana la representació proporcional a les eleccions de diputats a Corts, provincials i municipals.

Dotze: L'Assemblea encomana al Comitè organitzador, assistit de les representacions que cregui oportunes, portar aquestes conclusions al president del Consell de ministres i demanar audiència al Rei pel mateix motiu.

L'ARLEQUI A MADRID

Aquest matí ha arribat a la Cort el general Arlegui, al qual visitaren els periodistes.

Manifestà que no havia vist a cap personalge, i al preguntar-li com quedava Barcelona, ha dit:

—Al meu entendre, la gent ha rebut impressió de dolor per la nostra sortida, sobre tot els obrers—parlo dels obrers honrats—en quasi la totalitat. Es mostraren davant meu—segons dofud dels representants seus—profundament afectats.

—Crec vostè, que pot donar-se el cas de que reneixi a Barcelona la lluita social, tal com ha vingut sent-se en els temps passats?

—Això sempre és de temer; però ja he dit que desitjo guardar absoluta reserva sobre això i altres coses.

Els que pertorban la pau de Barcelona no són més que 200 persones (a les quals l'Arlegui qualificà durament). Aquestes 200 persones i altres 200 més, que no passen d'aquestes, en tot Espanya, són les que pertorben a diari, de manera violenta, la vida del país.

Afegí que es proposa desanar, ja que el dia 20 compleix la edat per al retir, i anuncia que En Martínez Anido no anirà en algun temps a Madrid.

A l'admirar el periodista a la manca de precaucions preses a la seva arribada, va contestar:

—Jo no necessito precaucions. El mateix a Madrid que a Barcelona, tot hom ha arribat al meu despetx sense la més petita dificultat. Conec a la gent amb la qual tracto. Porto quaranta i tants anys relacionant-me amb persones de tota classe i condició i sé molt de quins són aquells amb els quals he vingut tractant a Barcelona. A més d'això ja sap tothom que el que tracti de fer-me mal deu procurar anar-se'n segur.

QUESTIONS SOCIALS

El ministre del Treball ha manifestat avui que havia dictat una Real Ordre disposant que continuï en vigor el pacte que tenen establert provisionalment els patrons i obrers barbers de València, mentre resolen les dues parts les diferències que actualment tenen en litigi.

La qüestió del Marroc

El general Barrera i el Raisuni

El sots-secretari del ministeri de la Guerra, general Barrera, ha dit, en rebre aquesta tarda els periodistes, que al Marroc no hi havia novetats.

Referint-se a una informació publicada per un periòdic en la qual es diu que el Raisuni li havia fet ofensa d'un faix, ha dit que era certa la notícia en part, puix el cap moro l'ofert el regal de la insígnia de general, però ell no l'acceptà.

ARRIBADA DE LEGIONARIS

Aquest matí han arribat a Madrid uns 300 legionaris, procedents de Ceuta, llicenciats per haver acabat els seus compromisos. Entre ells figura el periodista Artur Casanueva.

SOLDATS DESAPAREGUTS

Segueix ignorant-se la situació del tinent de regulars Puga i dels 13 soldats europeus i indígenes que caigueren despenyats des dels cims de Tikermin en ésser ferits.

SOBRE L'EXPEDIENT PICASSO

La Comissió parlamentària que estudia l'expedient Picasso, que estava citada per a dimecres, ha ajornat la seva reunió perquè han arribat nous documents que tindrà que examinar la ponència.

El senyor Roselló, vocal de la Comissió ha dirigit amb aquest motiu una carta al president de la Comissió, senyor Alvarado, dient que considera un motiu de deshonra que no resti sobre la taula del Congrés el dictamen de la Comissió el primer dia de la sessió.

Segons nostres notícies, En Roselló dispena de la ponència de l'Acadèmia Zamora en el sentit de què les sancions que es proposen deuen ésser més enèrgiques.

Per cert que una alta personalitat deia aquesta tarda que la intervenció del general Berenguer, quan es tracti en el Senat de la concessió del seu suplicatori, serà d'enorme sanció. El general Berenguer aportarà en la seva defensa arguments d'una extrema gravetat.

NOTÍCIES DE MELILLA

MELILLA.—Confidències aquí rebudes asseguren que el ooll de Tizzi-Azza hi ha concentrat una barra de més de dos mil homes.

També es diu que diversos grups rebels estan construint trinxeres a les afores de Tikermin.

FINAL D'UNA ASSEMBLEA

Per no accedir les empreses a l'augment de sou demanat pels tipògrafs, és imminet la vaga general.

NOTA DE VALLADOLID

Al Teatre de la Comèdia se celebrà la sessió de clausura de l'Assemblea de defensa mercantil patronal.

Pronunciaren discursos els senyors Lapuente, Crespo, Salazar, Zurano, l'agricultor senyor Fernández Navarro i el president senyor Castellano, els quals atacaren amb duresa la concessió de dietes als diputats, arrencant per sorpresa a les Corts, quan els diputats s'haurien de dedicar a estudiar i resoldre el problema del Marroc.

Advocaren perquè es concedís el vot a les dones.

Censuraren enèrgicament que malgastés l'Estat molts milions que importa el blat argentí, arribant als agricultors espanyols, taxant-los llurs productes.

Foren molt aplaudits. S'aprovaren per aclamació les conclusions.

L'obra de l'Institut d'Orientació Professional

Un llibre català de valor internacional

I El problema de l'Escola en l'Orientació Professional

Aquesta és la qüestió que tracten les comunicacions presentades pels senyors Lipmann i Ruiz Castellà a la II Conferència, publicada en el volum que acaba d'editar l'Institut d'Orientació Professional de la nostra Ciutat i als quals ens referim en una nota prèvia.

Les dues comunicacions mencions esmentades esmentades, tenen una gran valor, per la llum que donen en aquesta matèria que tant preocupa als que es dediquen a les investigacions de l'Orientació professional i que s'integressen, a més, perquè tots els organismes que poden agitar una col·laboració a la seva tasca de diagnòstic han metoditzada com s'ha possible.

Cal recordar, en l'aspecte d'informació de la Pedagogia en l'Orientació, el fascicle (I) publicat per l'Institut d'Orientació Professional de Barcelona tractant d'aquest problema, ja que pot dir-se que aquest treball era ja un res-

sum anticipat de les dues comunicacions presentades.

En les dues comunicacions, el doctor Lipmann i el senyor Ruiz Castellà estan conformes que l'Escola no pot, per ella sola, entendre l'Orientació professional, sinó que ha de limitar-se a procurar als centres orientadors una part dels materials que necessiten; perquè l'Escola només pot facilitar una part de les nombroses dades que li són necessàries per a la pràctica de la seva missió orientadora.

Segons el Dr. Otto Lipmann, aquestes materials han de versar sobre la matèria de treball que prefereixen els deixebles; sobre les seves capacitats intel·lectuals, és a dir, l'Escola ha de proporcionar d'una sèrie d'objectius que han de servir a l'orientador per a donar-li un coneixement del noi, coneixement que ningú com el mestre pot tenir, sobretot per a suggerir l'ensenyament professional que millor s'ajustaria amb el seu caràcter, tenint sobretot en compte la diversa disposició demostrada pel noi en els diferents treballs escolars.

La comunicació del Sr. Ruiz Castellà està també d'acord amb el doctor Lipmann quant a l'aplicació de la col·laboració del mestre, i a més de fer esmentacions de caràcter teòric i de comparar els mètodes emprats per diferents institucions i per a la recopilació de les dades pràctiques, explica quina mena d'antecedents demana al mestre català, l'Institut d'Orientació Professional de Barcelona.

Aquests antecedents versen sobre els coneixements del noi, l'opinió que el mestre té de la seva intel·ligència, la branca d'ensenyament en la qual més es distingeixi, talent o disposició especial que pugui posseir; els defectes, inclinacions; quina mena de coses aprèn amb facilitat, quina classe de joos li plauen més, a quins estímuls (raons, promesses, castigs o premis), obeeix millor, etc., etc.

II

Els problemes de l'Orientació

S'ocuparen dels problemes que planteja l'Orientació Professional, des de diversos punts de vista, els senyors Claparède, Lucena, Gauthier, Barnils, Mauvozin, Pionkowski, Robert, Salvat-Espasa, Thery, Ruiz Castellà i Touzaa.

El senyor Claparède escalfà, des del punt de vista dels psicòlegs, quins eren els problemes importants que a ella posa l'Orientació Professional.

Aquests problemes són tres: el de l'informació d'aptituds, valoració dels textos i "problemes de la intel·ligència en general". Per a donar solució a la primera caldrà: determinar les aptituds exigides per les diverses professions per mitjà d'enquestes i qüestionaris a patrons, i als obrers i a més lliurant experimentalment les aptituds elementals que cada ofici exigeix; a més serà necessari de determinar els textos útils per a posar de relleu aquestes aptituds. Quant a la segona qüestió, resoldrà si el text emprat és el que cal utilitzar. La tercera comporta dos problemes: el de correlació entre la intel·ligència general i cada aptitud especial; i la determinació de la intel·ligència general.

El doctor Lucena, tracta, en la seva comunicació, de la importància del factor mèdic en l'Orientació professional, que creu ha d'ésser considerat com a primordial, car de la seva tasca se'n aprèn el laboratori psicomètric. I proposa una fulla mèdica en la qual són compreses totes les dades, referents als antecedents familiars, del consultant, les seves anàlisis antropomètriques, l'estat dels sentits i els aparells digestiu, respiratori, etc.

Una de les qüestions importants que caldrà resoldre perquè en part comporta la solució de molts aspectes de l'extensió de l'obra orientativa, és el de la col·laboració que han d'aportar-

hi els inspectors mèdico-escolars. L'inspecció mèdico-escolar, diu el senyor Salvat-Espasa, ha de tenir molt present que no és una organització isolada i de la mateixa manera que reclama l'existència per a la seva pròpia conveniència el bon funcionament dels organismes pre-escolars, deu procurar que hi hagi una Unió de continuïtat amb les obres socials post-escolars. I a continuació el doctor Salvat explica com enten que ha d'ésser mediatitzada la tasca sanitària de la Inspecció i la manera com podrà ésser utilitzada per l'Orientació professional.

Parla el senyor Thery de la necessitat d'un mètode pràctic d'Orientació professional. Diu que aquesta qüestió ha estat tractada principalment i que cal resoldre-la en conjunt. Proposa que es faci una crida als especialistes de l'Orientació professional per a establir un organisme central que rebi tots els documents, que reparteixi els treballs i redacti un programa d'acció complet que cada servei utilitzarà segons els seus mèdics i audients, i procurar un lligam entre totes les institucions d'Orientació professional i tenir a tots al corrent dels progressos i les realitzacions. La III Conferència ha acordat ja en la seva recent reunió una organització semblant, quedant, per tant, recollida i satisfeta en molts dels desirs del senyor Thery.

El senyor Touzaa, explica la participació que l'Oficina Departamental del placement de la Seine a l'obra d'Orientació professional de la joventut. Història dels esforços fets i els mètodes utilitzats i explica un pla d'organització d'Orientació professional que troben, potser, el més amb un xic de pressa i una manca de complexitat, sobretot tenint en compte els Instituts de Praga i Barcelona.

Una detallada explicació de la manera com l'Orientació professional es practica a l'Institut Emil Metz de Dornmaldange (Luxemburg), fa en la seva comunicació el senyor Aloys Robert. Diu que dos o tres anys no poden donar resultats contundents. No obstant s'han obtingut resultats generals, que permeten d'assegurar que dos de l'actuació del servei d'Orientació, els caps d'aprenentatge i els instructors reben unanimitat que el nombre d'aprenents incaptats és molt reduït i que el rendiment en els treballs d'aprenentatge va augmentant.

S'han fet proves pràctiques amb grups d'aprenents, els uns no escolts, els altres admesos als exàmens psicofísics i emenals, i s'ha observat una millora molt visible en profit dels darrers.

RESERVATORI METEOROLÒGIC DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Des de 6 de novembre de 1932.

Hores d'observació: 7, 13, 19.

Baròmetre a 0 m i al nivell de la mar, 767.9; 768.5; 769.0.

Termòmetre sec, 11.3; 18.0; 17.8.

Termòmetre humit, 9.0; 15.0; 16.4.

Humitat (coeficients de saturació), 73; 74; 75.

Directió del vent, SSE; SW; SSW.

Velocitat del vent en metres per segon, 1; 1; 4.

Estat del cel, núvol; quasi núvol; cap.

Classe de núvol, stratus-cumulus, cirrus; cirrus-stratus, cumulus-nimbus; nimbus.

Temperatures extremes a l'ombra.

Màxima, 19.3.

Mínima, 10.4.

Mínima a l'ombra de terra, 8.4.

Oscil·lació termomètrica, 8.9.

Temperatura mitja, 14.8.

Precipitació aigua, des de les 7 hores del dia anterior a les 7 hores del dia de la data, 0.0 mil·límetres, 31 quilòmetres.

Observacions particulars: pluja a la tarda.

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ

Barcelona: Dues pessetes al mes. Provincials, 750 pessetes tres mesos; 15 els sis; 30 un any.

Unió Postal: 25 pessetes tres mesos; 50 els sis; 90 un any.

Demà dimarts, dia 7, a les 6 de la tarda, el doctor J. A. Wennberg donarà a l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya la quarta conferència del "Curs sobre Orientacions científiques per a prescriure el règim alimentici a la infància".

CARTUJANO

Vi blanc, 0.85 amp. lit.

Cellers ARNO & MARISTANY

Havem rebut, amb preu de publicació, la nota següent:

El R. Consell General d'Itàlia en Barcelona, avorta i connacional d'aquesta Districte Consolida que vantarà crediti verbe la Rússia, di presentarsi in questa R. cancelleria il più presto possibile per inscrivere sul Registro.

PARAIGÜES CLAPÉS

Ferran, 13, casa

Al miting que l'ex poble de Sarrià celebrà el propassat dissabte, amb motiu del primer aniversari de la publicació del R. D. pel qual aquest terme municipal era agregat al de Barcelona, quedaren aprovades diferents conclusions i telegrams.

Compreu calcat a preu regalat

en la sense precedents

LIQUIDACIÓ

dels magatzems

Splendid Bazar

71 - Salmerón - 71

Són anunciades per a molt aviat tres conferències que donarà a l'Associació Lluita contra la Mortalitat Infantil Vilanova seguit Pare Gracià Martínez.

Sabó "LA OCA"

QUALITAT SUPERIOR

Fabricant: JOSEP ALERN - MATARO

Resulta molt atractiu el passeig pel carrer de Fernando, de cinc a vuit de la tarda dels dies festius, amb motiu de les interessants exposicions dels aparadors, esplendidesment il·luminats.

LA GARZA—Cafè de alta qualitat

A la Cambra Mútua Industrial N'Agustí Rebut va donar una conferència sobre el tema "La jornada mercantil com a norma del treball del Comerç a Barcelona".

La Pinacoteca

Entrada lliure

Exposició de reputats artistes i altres objectes d'art propis per a presents.

Cerles Catalanes, 244

S'ha constituït a Barcelona un Ateneu Hispano-Americà de les Arts i de les Lletres que, segons declaració dels fundadors, ve a servir l'ideal panamericani amb les millors armes. Promet començar organitzant, sota la direcció de l'orador americà Carlos de Sant Telmo, una sèrie de conferències, la primera de les quals tindrà lloc el dia 25 del mes que som a l'Hotel Ritz.

JOIES VILANOVA UNIO, 6

El Centre Moral Instrucciu de Gràcia ha pogut obtenir de l'Institut Cinematogràfic Moral Educatiu San Marco, de Roma, editors de la interessantíssima pel·lícula "La Roma dels Papes", donant-ne una única visió al local social, qual sota tindrà lloc

demà passat, dijous, a dos quarts de deu del vespre. No cal dir l'interès que ha despertat l'anunci d'aquesta sessió, que promet omplir de gom a gom la sala d'actes del Centre, puix com és sabut, la dita pel·lícula no es projectarà als cinemes públics.

Per a invitacions, dirigir-se al local social (Ros d'Oloro, 7 i 9, prop del carrer de Salmerón), avui, demà i demà passat, de vuit a nou del vespre.

CORDILLERA

Vi blanc, 0.75 amp. lit.

Cellers ARNO & MARISTANY

L'Agrupació de Comptables del C. A. de D. del C. de la I, assabenta als seus inscrits que el proper dijous, dia 9, a les deu en punt de la vetlla, tindrà lloc la primera de les conferències que té organitzades sobre Comptabilitat a la nova reforma de la Llei d'Utilitats a càrrec de don Joan Quim Ducet. Aquestes conferències, que formen un cicle de quatre o cinc, es celebraran cada quinze dies. L'actualitat i l'oportunitat del tema es presten a una forta afluència de socis a les mateixes, ço que la Junta ja dona per descomptat.

LA GARZA—Exquisit cafè pur.

Els colmados el venen.

CADBURY

Bombons : Xocolata : Cacao

El dia 4 del corrent novembre, fou oberta a les Galeries Laietanes, una interessant exposició de pintures de Kurt Seide, la qual durarà fins el dia 18.

COL·LEGIALS

CAVES

IMPERMEABLES

SUPERIORS

CASA ROSICH

Ronda St. Pere, 7

Plaça Sta. Anna, 9

BARCELONA

L'Agrupació Excursionista de Sant Gervasi, farà el dia 12 una excursió seguint aquest itinerari: Gualba, La Balldoria, Montnegre, Sant Cebrià i Sant Pol.

Sortida, a les 5.40 de l'estació de França.

LA GARZA—Cafè selecte i pur

PARAIGÜES CARDUS

Portaferri, 10

En l'express del diumenge sortiran cap a París i Brussel·les, en viatge d'estudi, els coneguts artistes Joaquim Monbró i Ferran Callicó.

ANIS DEL TIGRE

Es indiscutiblement el millor

Havem rebut una salutació del nou Inspector General d'Ordre públic, En Josep Borrás. Corresponem a la cortesia.

GRANS REBAIXES

de l'1 al 15 del corrent en tots d'elles, casseroles, cassons, pots, etcètera, en alumini i plàstic extra.

Llorens Germans, Rambla de les Flors, 30.

Ajuntant-se a ço que disposa la R. O. del ministeri de la Governació de 27 de juny últim, la Comissió d'Hisenda ha acordat elevar a l'aprovació de l'Ajuntament un pressupost extraordinari d'import 11.478.165.35 pessetes per atendre a les obligacions no previstes en el pressupost prorrogat, subvencions a l'aplicar aquest pel nou any econòmic.

JA HA VIST ELS MOBILIARIS

COMPOSTOS DE REMEDOR, SALA, MENADOR I DORMITORI

3.000 a 6.000 Ptes.

El "REPOS" és el més REIG BARCELONA

JA HA VIST ELS MOBILIARIS

COMPOSTOS DE REMEDOR, SALA, MENADOR I DORMITORI

3.000 a 6.000 Ptes.

El "REPOS" és el més REIG BARCELONA

El concert de la banda municipal

La Banda Municipal donà abans d'ahir el seu anunci concert a la plaça del Rei, davant d'un públic nombrosíssim i devot, que escoltà religiosament totes les obres del programa, premiant amb prolongades ovacions la meritisima labor de l'esmentada corporació, la valor artística de la qual és cada dia més evident. Una de les obres que major impressió causà en l'auditori fou el "Choral variat de la cantata 140" de J. S. Bach, i albró patentitzà la positiva influència que els concerts de la Banda exerceixen en la cultura del nostre poble.

Un venedor castigat

Milions al districte això

El tinent d'alcalde del districte VI senyor Blajot, ha interessat de la Comissió de Foment la instal·lació de tres focus elèctrics a la plaça de Sepúlveda; i de la d'Exempla l'obertura del carrer de València en el tros comprès entre els de Villarroel i Casanovas, el tancar i omplir la riera de Mailla entre Balmes i Diagonal.

La III festa de la Sardana a Girona

Formant part del programa de les Fires de Sant Narcís, tingué lloc en l'espai dels Estadi de Girona la Tercera Festa de la Sardana organitzada pel Sindicat d'Orquestristes de les comarques gironines.

L'estrada presidencial era magníficament exornada de gallards i banderes i al fons s'hi llegien les paraules de Maragall:

"La sardana és la dansa més bella de totes les dances que es fan i les desfan".

Les orquestres "La Selvatana" i "Art Gironí" executaren les sardanes "Oida" i "Lluny de la Pàtria", de Junca i el mestre Soler, president del jurat, glorificà breument la valua de les aportacions assolides en aquest certamen.

En Joaquim Vidal, secretari, obrí la plica de l'autor premiat, i duix el nom d'En Pere Serra, el qual entre els aplaudiments d'una gentada que no baixava de 3.000 persones, feu ofrena d'un simbòlic ram de flors a Na Maria Antonieta Barcelona que, acompanyada d'un brillant seguici passà a ocupar la presidència.

Obtingueren accessos al primer premi els mestres Toldrà i Fornells, i el premi segon fou repartit entre "Festa de Germània", del gironí senyor Baró i "Escapament", del mestre Blane, de Castell d'Empúries. El tercer premi s'adjudicà a "El flautista rella", de Bosc i Humet.

Les composicions foren executades per les respectives orquestres "La Principal", de Perolada; "Art Gironí", "La Selvatana", "Els Montgrinos", "Els Peps" i "La Principal", de La Bisbal.

Les sardanes "Arri Morcu", de l'avi Ventura i "La Santa Espina", foren aquestes festes per tots conceptes magnífiques.

Concert de l'Orfèu de Sans a Girona : Protestes baidreros i èxit de "Els Segadors"

Per a diumenge, dia 5, venia anunciat uns concerts del florant Orfèu de Sans que amb tan d'èxit dirigeix el professor Solé.

Amb el corren del demà tornen arribats a la ciutat d'uns quants dels esperaven el batlle senyor Coll, el president de la Diputació, senyor Riera, i els diputats per Catalunya, senyors Quintana de Leda i Llobet.

Arribat a les Cases Consistorials restaren "El cant de la senyera" i un esbart de dansaires també vingut de Sans, executà uns ballets populars a la plaça del Pi, on una cobla també hi tocà sardanes.

El concert de la tarda tingué lloc al magnífic teatre Principal, atestat de públic va abans de l'hora, que escoltà religiosament, l'Orfèu que dirigí molt bé les tres parts del programa, que consistia de cançons populars, música clàssica i sardanes, tinguent d'ésser bisbades vèries composicions davant la insistència del públic.

Nom podria advertir en els cartells una crida que del naixí: "Atenció a les disposicions del reglament d'espectacles, no es cantarà cap més obra que les anunciades en el programa".

Aquest és el pobre recurs ment tantes vegades pel govern espanyol quant vol privar al nostre poble de cantar el seu himne nacional.

Però malgrat la protesta desafortunada i imperitosa de quatre forasters i algú que malauradament no ho és, "Els Segadors" magníficos i potents, foren corejats a peu dret per l'Orfèu i el públic patriota de Girona.

Els cantaires foren acompanyats per les autoritats en pendre al menaiger que els conduïa a Barcelona.

Viades

Han viatjat al governador la Junta del Sindicat Lliure d'Obrers barbers; una comissió de la Lliga del Bont Met; la Junta de la Unió Industrial Metal·lúrgica; les de la Unió Gremial; del Sindicat de Patrons forners i de la Defensa Social, i una comissió del Sindicat Unic de l'art fabril i tèxtil.

Una multa

A proposta de la Inspecció de Sanitat el governador ha imposat una multa de 500 pessetes a un fabricant de fèrries per no haver comunicat a l'Institut Municipal d'Hygiene l'existència de fèrries mortes a la fàbrica.

La Inspecció fa saber que, donada la importància que té el que es faci aquesta declaració en casos anàlegs i per a evitar que s'hagin de posar correctius, procedirà en igual forma i amb tot rigor contra tots aquells que incotrin en aquesta falta que el reglament esmenta com a greu.

Trasllat

Ha estat traslladat a Badajoz el secretari general de la policia de Barcelona don Ramir Cabeslany.

Campanya moralitzadora

Interrogat pels periodistes, el senyor Ardanaz ha contestat que no volia parlar gaire del que faria, per a no ésser interpretat malament.

De totes maneres—ha continuat—he prohibit la intervenció dels menors de 25 anys i de les dames a les cases de joc.

Els generals Martínez Anido i Arlegui

El diumenge marxaren cap a Madrid els generals Martínez Anido i Arlegui.

Fets Diversos

ATROPELLS

El diumenge fou auxiliada al dispensari d'Hostafranchs Na Joana Guillén Marcel, de 47 anys, la qual presentava diverses ferides greus a tot el cos, ocasionades per l'auto-omnibus número 69. El fet tingué lloc a la Plaça d'Espanya, davant del carrer de la Creu Cuberta.

Abir, en passar En Ramon Viniella, de 66 anys, per les Cortes Catalanes, xamfrà a la Rambla de Catalunya, fou atropellat per l'auto 7604, el qual li causà diverses ferides de profunditat reservat.

Al dispensari de Sant Martí auxiliaren al captaire Francesc de les Heras Gatán, de 64 anys, habitant Consell de Gent, número 134. Presentava diverses ferides a tot el cos i una de greu a l'orella esquerra, a causa d'haver estat atropellat per la moto de lloguer número 80, en ésser al encreuament dels carrers Pere IV i Llacuna. El pacient fou traslladat al Hospital Clínic.

UNA DONA CAU DE LA GALERIA A UN PATI

Abir fou portada al dispensari de Santa Madrona la pentinadora Mercè Vilanova, de 78 anys, habitant carrer Viladomat, número 35, primer pis. Tenia trencades les darreres costelles i ferides a l'espatlla i al colze, per haver caigut al pati des de la galeria de casa seva.

Passà a l'Hospital de Santa Creu.

UNA BOJA GENEROSA

Abir es produí una grossa alarma a la Ronda de Sant Pau. Al quart pis del número 48, la senyora Rosa Rodríguez sortí al balcó a dos quarts de dues i, amb una generositat alarmant, començà a abeurar als viants amb tots els objectes que li venien a mà. Aquesta generositat va arribar al punt culminant quan llençà dallahaix del balcó nou billetes de 100 pessetes i dos de 50, els quals foren recollits per una parella de gendarmes de seguretat, que foren portats a la delegació del districte.

La Rosa Ginóñez fou conduïda a l'Asil del Pare.

UN LLENYATAIRE ES FAMA

Abir a la tarda En Josep Català i Segura, de 26 anys, habitant al carrer Nisra, número 99, fou auxiliat al Dispensari Municipal d'Hostafranch per tenir una ferida greu al peu dret. Manifestà que s'havia tallat fent llenya a un bosc del terme de Sant Cugat.

CAIQUIDA

Al Dispensari de l'Ajuntament curaren a Ignàcia Torramadé Bertran, de 70 anys, la qual tenia el braç dret trencat a causa d'haver caigut casualment al carrer de Mercaders.

UN NOI QUE CAU D'UNA PARET

Al dispensari del districte sisé auxiliaren el diumenge al minyó Emili Ruiz Rosell, de tretze anys, bat Sant Joan Blanques, 66, el qual tenia el braç esquerre trencat. Prengué mal volent enfilar-se a la paret del camp de futbol "Espanol", i li calgué una rajola.

Passà a l'Hospital Clínic.

Homenatge a Enric Panadés

No és d'estranyar que a les ben disposades tantes del Palacete Hotel s'hi aplegués més d'un centenar d'amics, desitjosos de palesar a En Penedès l'ur efecio, el passat diumenge, amb motiu d'ofèrrir-li un sopar per la seva tasca patriòtica.

A la taula presidencial hi havia, al costat de l'homenatjat, En Pelai Vidal de Llobatera, En Lluís Massot, En Trias de Bes, N'Adria Gual, En Santiago de Riba, En Lluís Jover i N'Agustí Escaló.

Les altres taules eren nodrides per un estol de polítics, escriptors, poetes, fabricants, comerciants, etc., formant el seu conjunt una digníssima representació de les activitats ciutadanes.

En servir-se el xampany, En Lluís Massot, amb paraula càlida, oferí el banquet a l'homenatjat amb ben gentil paraules.

N'Enric Penedès en alçar-se a parlar, fou ovacionat. Emocionat, agrai l'osequi que se li tributava, que per ell serà un nou esperó per a treballar amb més d'alit que mai per a la llibertat de la pàtria.

En acabar el sopar tota la concurrència anà a estrènyer la mà de l'homenatjat.

A l'acte s'hi rebieren nombroses adhesions; entre les quals esmentarem la de l'Hurtado, des de París, i les d'En Manuel Carrascho, Pau Romeva, Enric de Puente, Jaume Bofill i Malas, Ramon Surinyach Senties, En Martí Esteve, el periòdic "La Veu de Sant Martí" i altres.

Al matí, a l'estatge de les Escoles Catalanes Prat de la Riba, els socis d'aquesta entitat, que presideix N'Enric Penedès, foren donació d'un bell pergamí, dibuixat per En Josep Raduà i Maimó, en homenatge a la seva actuació cultural en aquestes Escoles, avui una de les primeres escoles catalanes de la ciutat.

Fou l'ofrena, amb ben adequades paraules, N'Antoni Constanza, del Consell Directiu de les Escoles esmentades.

Contestà amb afectuoses paraules l'homenatjat, qui té posats els seus afectes predilectes en l'obra d'aquestes Escoles, obra que es podrà desenvolupar amb més d'amplitud quan es consti amb un local propi, ben consensuat que en l'educació dels infants en sentit ben català està l'obra més positivament patriòtica que es pugui fer per Catalunya.

També li fou ofert un àlbum amb treballs escolars dels alumnes.

A l'acte hi assistiren molts dels socis de l'Ateneu i Escoles Catalanes Prat de la Riba.

Crònica Social

LA JORNADA MERCANTIL

La Comissió Pro Jornada mercantil ens comunica que no farà la visita que té anunciada a les autoritats, fins que el delegat especial del ministeri del Treball prengui possessió del seu càrrec.

OSERTURA DE LOCALS

L'autoritat governativa ha autoritzat l'obertura dels locals clausurats del Sindicat Lliure, a fi de què es ategin i s'arreglin.

ELS CONTRAEMESTRES DEL "RADIUM"

Abir visità al governador una comissió de l'Associació de Contraemestres "El Radium", per a cercar una solució als conflictes que hi ha pendents.

DEFENCIONS

Abir d'ahir foren detinguts Josep Gardañes Sabat, Innocenci Foré Calvo i Manuel Talens Giné, per a creure-se'ls complicats amb els fets de la nit del 23 d'octubre.

Dimen que el Gardañes es captingué de les bombes, i suposen que el Talens fou el qui matà a l'agent Pellejero.

EL R. D. DE SUBSCRIPCIÓ VOLUNTARIA. LA LEGALITZACIÓ DELS SINDICATS

El senyor Ardanaz ha comunicat a la Presens que té molt bones impressions de l'efecte que ha causat als treballadors el Reial decret de sindicació professional voluntària, així com la legalització dels Sindicats lliures.

Crea, demés, que aquest no es volen oposar al canvi dels Sindicats lliures.

ELS ESTORERS I ESCOMBERS

El diumenge, els obrers estorers i escombres celebraren una reunió en la qual decidiren fer general la vaga parcial que ara sostenien. El motiu és el negar-se els patrons a augmentar els jornals.

ELS SINDICATS LLIBRES

Els Sindicats lliures han enviat un telegrama al ministre del Treball, felicitant-lo per haver implantat la sindicació voluntària i no la forçada, tal com volia la burgesia o tal com imposava l'antèrior organització obrera.

Passà a l'Hospital Clínic.

El cas del Bisbe de Tortosa

A les moltes encoratjades licitacions que rep la "Unió Jurídica Catalana" amb motiu de l'energica i respectuosa protesta que eleva al bisbe de Tortosa per haver privat l'ús del catedral, ha d'unir-se el següent ofici signat pel president i secretari de l'Agrupació Nacionalista "Els Montserratins":

"Honorable senyor: El Consell Directiu d'aquesta Agrupació, que té per lema Fe i Pàtria, ha vist amb verdader disgust el procedir del senyor bisbe de Tortosa al privar l'ús de la parla que el mateix Criador ens ha donat substituint-la per un altre emmattew.

Nosaltres, catòlics cristians, no podem creuar-nos de braços i deixar que es menysprei la nostra llengua, per lo que vos felicitem per la vostra energica protesta i ens posem a les vostres ordres per tot el que poguem esen útils.

Deu vos guardi molts anys per el bé de la Pàtria.

Barcelona, 28 d'octubre de 1932.

El president, J. Ventura. El secretari, M. Guerrero-Senyor president de la "Unió Jurídica Catalana".

Catalunya

SANT VICENS DELS MORTS

La Societat "La Vicentina" ha organitzat pel dia 12 del mes que som, una festa d'homenatge al músic popular Anselm Clavé, a la qual assistiran diputats a Cortes i a la Mancomunitat.

Es donarà el nom del músic a un carrer de la vila. Pendran part a la festa, els chors de l'Associació Euterpeense d'En Clavé i l'orquestra "Unió Filharmónica. Hi haurà parlaments i acabarà la festa amb un ball de societat.

MOLINS DE REI, O.

Excursió Pomellista al Penedís

En atansar-se el dia de la projectada excursió, creix considerablement l'entusiasme i el desig de pendre-hi part. S'han inscrit ja alguns pomellistes de Barcelona, de Sant Feliu de Llobregat, de Sant Joan Despi, de Castellbisbal i de la Palma de Cervelló, ens acompanyaran amb un camió els pomells de Joventut "Devots de la Mare de Déu", de Terrassa.

Sortiran els excursionistes a Molins de Rei el dia 12 d'aquest mes, a les sis del matí. El lloc de reunió serà la Plaça de l'Església.

En anar passant per la carretera de Cervelló, Villanova, Ordal, Vilafraça seguint des d'aquesta població la carretera de Les Cabanyes, Vilobí, Guardiola i Font-rubi.

Tornant passar per Sant Sadurn de Noya i Martorell. Serà veritablement una ràpia interessant.

Els pomells de l'esmentada població sortiran a saludar el degà dels Pomells i a tots els altres de Molins de Rei.

Els que no vulguin agregar-se a l'excursió, poden anar a la tarda a La Granada, sortint en el tren que passa pel baixador a les 12.42.

Cal advertir que surten de Vilafraça 4 autos diaris cap a Sant Martí Sarroca. Distà aquesta població 9 quilòmetres de Font-rubi.

El temps habià per a inserir-se fins el dia 7. Cal dirigir-se a En Joan Vilanova, Alfons i d'Aragó, número 16, a En Lluís Amigó, Plaça de la Constitució, número 14, Molins de Rei.

Entre els inscrits figuren persones de molta significació que honoraran altament la propera excursió.

En arribar a les Cabanyes els excursionistes faran un moment d'atur per a visitar la casa on va néixer el gran bisbe Torres i Bages.

Darrera hora DE MADRID

UNA DESERACIÓ

El governador de Santander telegrafà al ministre de la Governació donant compte de què, a conseqüència d'un accident ocorregut a l'automòbil de l'opulenta don Azcoaga de la Sota, resultaren morts una filla del citat senyor i un petit caçador, i ferís greument la filla política del senyor Sota i el xer.

DE BARCELONA

REUNIO IMPORTANT

</

SINDICAT UNIC

MITING D'AFIRMACIO SINDICALISTA

El diumenge, a les deu del matí, se celebrà al teatre del Bosch el miting d'afirmació sindicalista organitzat pel Sindicat Unic.

El teatre estava ple de gent que ocupaven els seients i il·loges, els passadissos i les portes.

Presidia En Francesc Comes, al qual obrí l'acte i donà la paraula a n'En Vicenç Botella.

Parlament del senyor Botella

Explica amb paraules energiques que el Govern, per la intervenció de la Federació Patronal, els ha declarat la guerra per a aturar-los completament, usant armes legals i ilegals, més d'ilegals que de legals. Però no ha pogut res, ha fracassat; avui ens reunim a aquest local amb tanta vida i salut com abans.

Fa la història del sindicalisme; i acaba demostrant que els de l'Unic no són terroristes, per més que s'hagi dit.

Parlament d'En Josep Roigé

En Josep Roigé fa veure d'una manera precisa la necessitat que sempre hi ha hagut d'agrupar-se els obrers. En 1918 s'ajuntaren les petites indústries; més tard, aquests sindicats en formaren un de més gran; últimament, tots s'hagueren d'unificar.

I aquests obrers que ens uníem per un ideal hem estat perseguits per tothom.

Ara durament a Espanya, "poble—diu—despòtic i vil", perquè és l'únic Estat del món que vol desatendre els drets justos de l'obrer.

La burgesia—ategeix—es el nostre enemic pitjor. Amb el seu odi només ha aconseguit sembrar-ho tot de sang. I total perquè? Perquè avui ens reunim i proclamem els mateixos drets.

Així com Galileu afirmava que el món es movia, nosaltres afirmem que els pobles seran lliures. Tenim fe en les nostres idees, i si no ho aconseguim nosaltres ho aconseguiran els nostres descendents.

En Francesc Arín

Seguidament fa ús de la paraula el conegut sindicalista En Francesc Arín, al qual parlà amb una terminologia fortíssima i amb una ironia molt acerta.

Avui ens trobem—diu—i estem més convençuts que mai dels nostres principis. Avui ens trobem... diria providencialment acompanyats amb aquestes roses, ens trobem per una casualitat ben estranya.

Des de l'any 19 la sort de l'obrer ja estava llançada, quan el general Milans del Bosch provocà la vaga per a fer-los la guerra. I no aconseguí res; nosaltres resorgíem, perquè som immortals.

Fa la història detallada del sindicalisme, des de una anaven a transitar amb l'Arado i els patrons els hi declararen el "lock-out" fins al final de l'actuació d'En Martínez Anido. Diuen tots han fracassat; Milans del Bosch, les gestions de la Patronal envers l'Arado, Salvatierra. Un altre amb cos i ànima als burgesos.

El governador Bas era un home corrupte de bona praxi i un cavaller; i la Federació Patronal, la Lliga regionalista i En Martínez Anido el seran similars.

I després ve el període glorios

de l'il·lustre general Martínez Anido, l'home que feia falta a Barcelona.

Al cap de pocs dies d'ocupar el càrrec, aquest governador digué als periodistes: "No entenc com un home honrat pot ésser anarquista". En Martínez Anido ignorava que els homes més grans del món han estat anarquistes.

A nosaltres ens diuen homes dolents, i mai hem tingut la baixesa de lligar a un individu i aturament-lo i després matarlo per l'espallla. (Ovació).

I així ho sabia la Premsa i callava! (Gran escàndol; crits de "Abaix la Premsa").

El president i l'orador recomanaren calma. Un pic aconsegui-

da, el senyor Arín donà paraula.

La Premsa té una gran responsabilitat d'aquesta política. Un periodista, En Rosend Giménez, fou assassinat, i quan els representants de tota la Premsa en protestaren el governador els contestà: "Està molt bé la protesta, perquè demà potser seria tard". Malgrat aquesta mola tan significativa la Premsa continuà callant.

I avui, que hem estat perseguits, que hem perdut companys, que tenim amics darrera les reixes d'una presó, som els mateixos.

Tinguem en compte que aquest acte haur alliberat alguna nosa de la nostra causa.

Si som optimistes, si no tenim por a la lluita, si anem sempre endavant, triomfarem tard o d'hora!

Per la llibertat i pel benestar, reorganitzem el sindicat enderrrocal!

Na Llibertat Ródenas

Després s'aixecà a parlar Na Llibertat Ródenas, germana dels

coneguts anarquistes Ródenas i Volney Ródenas. Fot l'Arno orador que parlà en català. Fou saludada amb aplaudiments.

Companya—començà—jo vint a dir-vos el que us dirien els morts i els presos.

Qui vegés avui aquesta sala plena de gent diria que són molts els que s'han llançat a la lluita, però en els moments decisius gairebé tots es quedaven a casa per por a la persecució. aquesta batalla només ha estat externa.

No acuseu a la Premsa ni a ningú sense fer abans examen de consciència. Quants sou els qui heu defensat contra la mort els vostres companys? Quants sou els qui heu arrabassat les reixes de les presons per a fer-los sortir els empresonats? Ben pocs!

I encara hi ha hagut qui ha comès la immoralitat i la traïdoria de descobrir els seus companys.

Però no és vostra tota la culpa. Vosaltres no heu estat mai educats pel sindicalisme.

El burges, perquè té una mola de culidra i té dipers, és respectat arreu i té autoritat per a perseguir-nos. Oh artífic dels nostres nobles i justes, si fèssim cultes?

Però mantinent, els nostres presos no troben advocats, els nostres ferits no són prou atesos. I nosaltres callem. I penseu bé que tota la culpa és nostra, perquè no ens interessem. Socorrem-los, que encara hi som a temps!

Companya—continua—portem la nostra lluita cap a un camí espiritual, cap allò que l'home té més dret a reconquerir, cap a la llibertat!

Per ara estem molt lluny d'assolir-ho, perquè ens manca cultura. Procureu—digueu—com a vos una da-xebra de Nietzsche—crear el super-home, però que aquest super-home sigui cada-cod, procurant fer-se superior als altres per a donar l'exemple. Cerqueu la cultura en els llibres, amb lectures seleccionades.

I és la joventut qui té la paraula.

Signau conseqüents en tot i per tot, però primerament imposau la justícia a casa.

N'arregueu que les meves paraules siguin pessimistes—acabà—perquè sigui una fracassada, ho són per a evitar que vosaltres fracasseu, ho són perquè parlo amb gent que s'amaga davant del perill.

Parlament d'En Joan Polré

Se us ha parlat—digueu—del passat. Heixeu que jo us parli del moment que ara comença.

Avui tenim una gran experiència, amurada amb sang.

En ara el Sindicat Unic ha estat llançat fora de la llei. Malgrat tot hem vistut i anem cap a la victòria. Això, de totes maneres, no ens ha deixat actuar com vollem.

Per això ens volem legalitzar. Ho aconseguirem? Altres cops també ens havien ofert un pacte, i no era res més que l'avís de la lluita!

Dediquem tots els esforços a enlairar les nostres organitzacions, amb mires més espirituals que materials.

No volem que intervingui amb nosaltres qui no hi té res a fer. El pla del capital i el treball es resol entre el burges i l'obrer.

Companya—segui dient—cal legalitzar el Sindicat per a poder fundar escoles racionalistes; cal legalitzar-lo per a ésser el que volem ésser i no el que volguin els altres.

La nostra arma transcendental serà la vaga general. I si algú la fa degenerar en revolucionària, procurem defensar la vida i la llibertat amb qualsevol més que amb els braços.

Avui hem convengut als nostres enemics que per la violència no se'ns pot destruir. Avui som tothom que des del principi volem estar dins la llei.

Poble de Barcelona—acabà—treballem per a la reorganització dels Sindicats Unics!

En Francesc Comes

Finalment s'aixecà a parlar el president, Francesc Comes.

Hem vist—diu—que res ha pogut destruir-nos.

Ara ens ofereixen una pau; tant de bo fos veritat! Però l'experiència ens ha fet veure clarament que la Patronal és la nostra enemiga a mort. Ella ja havia desfet altres paus; ella havia pagat les bombes que esclataren a la Capitania general, només per a culpar-nos a nosaltres.

No us il·lusionen amb promeses falaceries. Esperem que sien una realitat.

Tot seguit aixecà l'acte.

Després del miting

El públic anà desfent amb una gran serenitat i calma, sentint-se algun crit de "Visca el Sindicat Unic", que no arribà al carrer.

A fora tothom se'n anà pel seu camí o bé es parava a fer comentaris, veient-se a totes les cares una satisfacció i una esperança.

Cal notar l'absència de les autoritats civils no portant força armada a les portes del teatre, sinó a una distància prudent.

S'ha posat a la venda el volum primer de la

HISTORIA NACIONAL DE CATALUNYA

per **Antoni Rovira i Virgili**

EDICIONS PATRIA

Diputació, 95

Telèfon 167 H

De venda en els principals kioscos i llibreries

Tots els catalans han d'adquirir aquesta obra

ROCALLA

PER A TEULADES

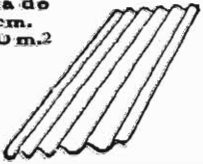
Materials armats ab amiant exclusivament

JOSEP ESTEVA I Cia.

Portal de l'Angel, 113, pral. :: Telèfon 3344-A

Fàbrica a Sarrià **BARCELONA**

Plànxa ondulada de 125x75 cm. Ptes. 7-50 m.2

Plaques de 40x40 cm. Ptes. 5-05 m.

MOBLES

MOBLES

MOBLES

Preus de liquidació

Ponent, 3 bis, B

El Universo

chos, nombrosos i intensos que permetien aconseguir este resultat.

Des d'ara mateix, el GEM auxiliar de Claret, Alfredo Gase, haurà sus ordes i instruccions de tota mena de confiança, s'ha desentendat en base de una pista con tres o quatre col·laboradors intel·ligents.

Ta aquesta pista pte a terra el assa-lutament de les xifres, la primera preocupació fou cobrar el preu de su treball, però poder, tal com Claret lo havia presentat, sumergirse immediatament en la immensa població flotant, aglomerada en la metròpoli, e intentar distanciar-se d'ella amb un altre nombre.

Ignorant el error comès involuntariament per el, siguió, somrient, al·lucinat que lo introdueia, persuadit, que al avesso tiempo que cobraria la seva estipulada retribució las felicitaciones de sus compañeros por el éxito de sus hazañas.

Grande fou su sorpresa cuando al entrar en la habitación se encontró frente a el con los semblantes descompuestos de los dos chinos que lo miraban enojados.

—¿Qué sucede? — preguntó el—. ¿Y a qué viene esta expresión de disgusto?

—¡Nada! Una tontería — murmuró

LOS MISTERIOS DE NUEVA YORK 989

Long-Sing malhumorado y profiriendo mil amenazas—. La botella que habéis lanzado ha caído precisamente sobre otra casa que os habia sido designada. Habéis matado a uno de nuestros mejores aliados y a los más fieles servidores.

Jack Sprague tuvo un sobresalto.

—¡Sobre otra casa! — repitió—. ¡No es posible! ¡Mis propios ojos la han visto caer sobre el ático que se me había designado como blanco.

Wu-Fang, en su cámara, había cogido una larga vara que se hallaba encima de la mesa, a su lado, dirigiendo de vez en cuando sobre el americano una mirada llena de odio.

—Este círculo blanco del cual hablabais — prosiguió Long-Sing, ha sido borrado de encima la casa que debíais atacar, y transportado sobre un edificio contiguo, o sea el que habitaba nuestro aliado!

—Sin embargo, nos preguntamos, intervino Wu-Fang, dirigiendo sobre él una mirada de desconfianza, si esta singular substitución es el efecto de alguna traidora.

—¿Sospecháis lo mío?

—El que se vende a uno no puede venderse también a otro?

Folleto de LA PUBLICIDAD 992

ba con los amarillos, el anciano inventor se hallaba trabajando.

—¡Buenos días! — dijo el aviador dándole un golpe en la espalda.

—¿Qué puedo hacer por servicios? — preguntó Schmitt.

—Quisiera que nos mostráseis vuestro nuevo estabilizador giroscópico.

Orgulloso de verse favorecido con una atención que podía serle lucrativa, el austriaco condujo a sus visitantes a un rincón muy reservado del taller.

Allí, en una caja de aluminio, les mostró una pequeña rueda muy singular montada sobre un péndulo, y susceptible, gracias a un dispositivo particular, de girar y de moverse sobre un plano cualquiera.

El inventor puso su aparato en movimiento.

—¡Apoyad sobre el aparato en el lado que queráis! — dijo éste.

Wu-Fang obedeció.

La impresionante rueda pareció que se detenía un poco, obligada como estaba de rodar sobre otro plano que aquel sobre el cual lo hacía habitualmente.

A pesar de los esfuerzos que hicieron los dos chinos, no lograron desplazar el centro de gravedad.

—¡Contemplaban maravillados la rueda

LOS MISTERIOS DE NUEVA YORK 993

de enfrente en la cual se hallaban reunidos nuestros aliados...

—¡Así, pues, la botella?

—¡Ha caído allí, naturalmente! Jack Sprague es un excelente tirador y el golpe dado por el no ha fallado!

Wu-Fang profirió una exclamación de cólera, pasándose a grandes pasos por su gabinete de trabajo.

—¡Así, pues, estamos vencidos nuevamente!... Pero la muerte de Sing-Lee aumenta la deuda de Claret... y sobre... nos hará más pagar!

Reflexionando, prosiguió su paseo a través de la estancia.

—¿Estás seguro—preguntó el, parándose delante de su subordinado—, que este Sprague no es un traidor? ¡Pero qué caramba, si tú no lo conoces?

—¡El interés que se ha tomado respecto de él... Es un ambicioso, capaz de todo por el dinero.

—¡Haced de más para que nos haya vendido!

Se abrió una puerta y apareció un criado.

—Señor—dijo—, hay un hombre que desea hablaros.

—¿Cuál es su nombre?

—Es aquel blanco, el aviador que ha estado ya otras veces...

ELS ESPECTACLES

TEATRES

Gran Teatre del Liceo

Queda obert l'abona a 19 funcions tardes. Inauguració de la temporada el dijous, 16, amb la grandiosa òpera "Boris Godunov", pels celebres artistes russos. Mlle. Koussevitzky. — Dissabte, 18, "Louise", pels celebres artistes Ivonne Gall, L. Berat, S. Bieleina, H. Duffranne, Mlle. Padovani. Dia 23, "Aida", pels eminents artistes Poli-Randaccio i Lázaro.

Teatre català Romea

Avui, dimarts, tarda, a les cinc, l'èxit d'interpretació.

Les joies de la Roser

Bulaques, a 1 i 0'65 ptes. Nit, a dos quarts de deu:

MARXA NUPCIAL

MAGDALENA

Es despatxa a comptaduria.

Gran Teatre Espanyol

PEP SANTPERE
ASSUMPCIO CASALS
Avui, dimarts, 7 de novembre. Tarda, a les cinc: Original vermut. Entrada i butaca, UNA pesseta. Don Juan Tenorio, interpretant el paper de D. Juan amb tota la serietat possible, el colós tragic Pep Santpere i la donya Inés la candorosa Vicenta López. Nit, a les deu: l'èxit del dia. La formosíssima obra farsa en 4 actes de Juli Dantes La socera. Demà, dimecres, tarda, La rectoria. Nit i cada nit, l'èxit del dia LA SEVERA. Avui: A l'ombra de Mont-Juli (3 actes, Juli Vallmitjana).

Teatre Nou

Compania d'opereta
VICTORIA PINEDO
LLUIS BALLESTER
Avui, dimarts, 7, a dos quarts de cinc, La generala i Qu'és gran Barcelona! Èxit clamorós. A les deu: Al toro, que és una mona, i les dues obres d'èxit grandiosos, El apuro de Pura i Qu'és gran Barcelona! — Nandu, Pep Marqués.

Principal Palace

Plaça del Teatre, 2 i 4
Telèfons, 5125 i 4736 A

Cada nit a les 10 — Dijous, diumenges i dies festius, matinée a les 4 tarda
La revista de grandiosos èxit

CRI-CRI

MAGNIFIC DECORAT, 600 VESTITS NOUS DE LA CASA MAX WELDY — 100 ARTISTES ESPANYOLS I ESTRANGERS, 100

TIVOLI

Teatre Liric Català
Direcció: JOSEP BERGES

Avui, dimarts, tarda, extraordinària representació de:

DON JOAN DE SERRALLONGA

pels senyors Sagi-Barba i Vendrell, i senyora Búgato. Nit, no hi ha funció a fi d'assajar La Santa Espina que es reestrenarà demà, dimecres, nit.

TEATRE NOVELTATS

Circ Equestre
Gran companyia de Mr. Ventura Gannau. Avui, dimarts, nit, a dos quarts de deu, grandiosos èxit de tota la

NOVA COMPANYIA

composta per les notables atraccions Lenti, electro-humà: Tomaset and Popi, excèntrics; Les trois Flying Roas, trapezistes volants còmics; Adrià i Charlot, acrobates equilibristes; Miss Egle Thay, equestre; troupe Max Theiton, 6 persones acrobates a la base; La bella Schreiber, elegantíssima enyora a l'alta escola; la cèlebre troupe japonesa O Ricoku, G. Mlle. Madri, calf, senyoreta Jockey; Germans Albano, aplaudida parella de clowns l'interès i mai vist, els 8 Méndez, S. Els famosos clowns Rico i Alex i la seva troupe. Demà, nit, a dos quarts de deu, extraordinària funció. Dijous vinent. Notables debuts.

Teatre Còmic

Avui, dimarts, nit, a dos quarts de deu, colossal funció. Programa monstre! A prec del públic, reposició de dos famosos i populars drames: Primer, el celebrat drama històric en 5 actes DON JUAN DE SERRALLONGA. Segon, la llegenda dramàtica en 4 actes LA BANDERA DE LA MUERTE (Segona part de Don Juan de Serrallonga). Dissabte, grandiosos programa: Esclavitud i La reina de les apòcopes. Molt aviat, estrena de El cabaret de los venenos.

Llegiu LA PUBLICITAT

Teatre Poliorama

Compania de comèdia

QUELL - TUDELA - ASQUERINO - CORTES

Avui, dimarts, tarda a les cinc, matinée popular: Punt de viuda i reposició de la comèdia en dos actes, de Linares Rivas.

COBARDIAS

Nit, a les deu, popular:

EL SEC'EDU DE POLICAMELA

ELDORADO

Compania de sarsuela
Orlas - Leonis - Gállego

Avui, dimarts, tarda, a les cinc: Tenorio sindicalista i la divertida sarsuela en dos actes.

LA QUILLOTINA

Nit, a les deu: La Magdalena te guio. La sarsuela del mestre Chapi.

EL BARQUILLERO

i la humorada satírica dels Quintero, música de Chapi:

Abanicos y panderetas

Molt aviat, estrena de la farsa en dos actes,

EL PARQUE DE SEVILLA

CINEMES

Sala Catalunya

Notable sextet. Avui, dimarts, grandiosos, arriben colossals El Zorro mosqueteros primera, J. H. L. i triga cortinana. L'obra mestra de Douglas Fairbanks, quibus innotuit prologa comèdia: Micolin groom de Hotel, comèdia i la de crisi actualitat Carreras d'autos "Penya Rhin", celebrada a Vilafra, amb assistència de S. A. M. el príncep Alfons. Demà, estrena: Explicació, per Paulina Frederick. Diumenge, reposta "Joc de la palanqueta" de dia: Els tres mosqueters, p. Douglas Fairbanks.

Gran Teatre Comtal i Gran Cinema Bohèmia

Avui, dimarts, tarda i nit: Colossal programa. Gran èxit de les pel·lícules Dilluns negre, Els espèrtes, La reina del xoriço, tercer i últim episodi de l'emocionant sèrie: Robinson Crusoe, i la gran pel·lícula Don Juan Tenorio. Dijous vinent, estrena del grandiosos film alemany El rei de la plata.

Teatres Triomf i Marina

Avui, Els quatre genets de l'Apocalipsi; Sirenes d'estany; La domadora d'homes; Un toro brau. Nit, L'orfeneta.

Diana-Argentina-Excelsior

Avui, tercera de Robinson Crusoe; Don Juan Tenorio; Els espèrtes; La reina del xoriço.

KURSAAL

Aristocràtic sala

Palau de la Cinematografia

Avui, dimarts, gran programa:

ELS ESPÈRTE

Exlida, últim dia de la grandiosa cinta històrica.

LA CONJURACIO DE GENOVA

Succés grandios, segon capítol de la prafica sèrie.

PARIGETTE

titulat El crim de Neully. Demà, dimarts, gran esdeveniment artístic. Estrena de la interessant pel·lícula

LA VERGE DE LES ROSES

creació de la genial artista

ALLA MAZIMOVA

Palace Cine

GRAN SALO DE MODA

Aristocràtiques sessions artístiques

Programes extraordinaris

Avui, dimarts, tarda i nit: La notable pel·lícula Dilluns negre, Gran carrera d'automòbils "Penya Rhin", celebrada el diumenge a Vilafra.

Gran èxit de l'hermós film, creació de Lucy Dornale, Miss Tutti Flutti.

Monumental i Walkyria

Avui, dimarts: La taverna, tercera; El difunt negre, reposta a prec de nombrosos admiradors; El signe del "Zorro", l'obra cim de Douglas Fairbanks; Gran match de boxa "Cricqui-Wyns", a amor de zulu, La casa de l'os. Dijous, La taverna, quarta i última; El criat de la mala, del Programa Ajuria, per Charles Ray i altres.

CONCERTS

Palau Musica Catalana

Avui, dimarts, a tres quarts de deu en punt,

EL CONCERT D'ABONAMENT

en el qual, les eminents artistes

MARIA BARRIENTOS

WANDA LANDOWSKA

executaran composicions dels

grans mestres Bach, Haydn, Rameau, Gluck, Haendel i Puccini.

Resten molt pocs localitats.

Entrades a taquilla.

Dijous, III Concert d'abonament. Localitats, de 3 a 7 tarda,

a la Unió Musical Espanyola, i

3, Portal de l'Angel.

Localitats, de 3 a 7 tarda,

a la Unió Musical Espanyola, i 3,

Portal de l'Angel.

Associació Musica Camera

Palau de la Música Catalana

Demà, dimecres, 8 de novembre, nit.

Esdeveniment artístic

FESTIVAL PERGOLESE

Primera audició d'obres "da camera" i racons d'aquest

autor, el més famós d'entre

els italians del XVIII segle

1 estrena a Barcelona de la

seva obra mestra

LA SERVA PADRONA

òpera buffa en dos quadros,

representada pels eminents

artistes

ANGELS OTTEIN, soprano

ARMAND CRABBE, baríton

Carles del Pozo, actor

amb la cooperació de l'ex-

quisida clavicembalista

WANDA LANDOWSKA

i d'una petita orquestra sota

la direcció de l'èxit mestre

PAU CASALS

Exclusivament per als socis

Esdeveniment. Com que ja està cobert

el nombre reglamentari de socis i l'ingrés

a aquesta Associació no pot fer-se sinó a

mesura que hi ha llocs, per a el qual cal

prèviament passar per la Llista d'As-

pirants, no és possible admetre ni un

sola inscripció per a tenir efectivitat abans

de l'esmentat festival.

MUSIC-HALLS

EDEN CONCERT

ASALTO, 12

Grandiosos èxit de

STELLA MARGARITA

i altres importants números

Tots els dies, a les dues

de la matinada, Gran Ta-

barin americà amb atra-

cions i orquestra contínua.

LA BUENA SOMBRA

Ginjol, 3.—Cabaret continu de

les set a dos quarts de deu i de

les dotze a les quatre de la ma-

tinada.

--- ESPORTS ---

Frontó Principal Palace

Avui, dimarts, tarda, a tres quarts de quatre, dos interes-

sants partits. Nit, a un quart

d'onze, grandiosos partit a cistell:

Jaimo i Palau, contra Castillo i

Salsamendi.

1/2 Watt

De 25 fins a 3000 bugies

= Rbla de les Flors, 16. =

Dr. BOADA Mais de la pell. Vies urinàries. Raig X. Corts Catalanes, 612, de 2 a 4. Clínica de Sant Pau, 14 de 7 a 10

BOXA IRIS PARK

Avui dimarts, 7

Esdeveniment deportiu. Primer

combat Pachener, contra Cantero;

segon combat: Cuena, contra Gu-

rell; tercer, en 6 rounds: Senche,

contra M. Martínez; quart, en 6

rounds: Marco, campió amateur del

Llenguadoc, contra Armas, i cinquè,

en 10 rounds de 3 minuts: Molero,

campió d'Espanya pes pesant-leuger,

contra Meyer, campió de Lorea.

PANYOS

J. MIR VIVES, S.A.

Ronda de Sant Pere, 15

Temporada d'hivern

Gran assortit en Meitons,

Xeviots, Estams, Gabar-

dines, Bellardines, Xes-

ters, Gènetes per a

Abrics i articles blaus i

negres, Camussès i gène-

res per a vestits jaqueta.

Vendes a l'engrís i al detall

Retalls els dilluns

i divendres

ELS ACUMULADORS

Exide

Són els millors

per a automòbil

AGENCIA EXCLUSIVA

Garatge Elèctric

Moyá, 6 i 8

(Ariba i Diagonal)

El millor taller de reparacions

elèctriques d'automòbil.

Ferreteria, Bateria de car

Llitanies per a cementir

Ramon Roca Mataró

Argenteria, 49 i 51

Telèfons 258 i 547 A

Long-Sin volvió la cabeza hacia su jefe.
—He aquí la ocasión de comprobar si vuestras sospechas son fundadas...
—¡Tenéis razón!—dijo Wu-Fang—, ¡que entre!
Desde su aparato, Jack Sprague había visto cómo se producía la explosión sin poder darse cuenta que el blanco, contra el cual dirigía su proyectil estaba desplazado.
A toda la velocidad que le permitía su motor se había dirigido hacia el hangar, situado a alguna distancia de la ciudad, para aterrizar lo más pronto posible y entregar su aparato antes que la policía tuviese tiempo de descubrir las verdaderas causas del siniestro.
La bomba, por motivo de su composición especial, había producido poco ruido al caer.
Así pues, el hundimiento que había provocado había sido atribuido por la multitud y por los policías reunidos en el lugar del suceso, a uno de los motivos que producen generalmente esta clase de accidentes, a las grietas o hendiduras que se producen en las paredes maestras, infiltración de agua o hundimientos imprevistos en las fundaciones.
Clarel había vaciado algunos mo-

Ante una señal de asentimiento de Wu-Fang, su compañero se volvió hacia Sprague:
—¡Consentimos a seguirlos!—dijo él—. Pero si nos engañáis, si sorprendemos en vuestra conducta la menor palabrada, el más pequeño gesto que indique la traición, pagaréis el engaño con vuestra vida. Sabéis perfectamente que nuestra venganza se vanagloria de alcanzar siempre y en toda ocasión a aquel que nos proponemos castigar.
—Tengo tantos deseos como vosotros de tomar la revancha de mi fracaso, ¡venid!
Tan pronto los dos chinos hubieron cambiado los vestidos de su país, el americano les condujo lejos de la ciudad a ne East-Side.
En un grupo de casas de miserable aspecto, habitadas por obreros y sus familias, un extranjero de avanzada edad, de nacionalidad austriaca, llamado Rodolfo Smith, había alquilado un pequeño taller de mecánico en el cual se dedicaba a ultimar algunas invenciones que le sugería una muy notable ingeniosidad natural, hasta aquel día, había devorado sucesivamente los pequeños beneficios que le habían producido algunas de aquellas.
En el momento en que Sprague engra-

El aviador hizo un gesto de indignación.
—¡Cuando doy mi palabra no se me compaña con oro!—gritó él. He caído rodando hasta el fondo del precipicio y hoy me arrastro en el fango inmundado, al lado de los más terribles malhechores. Estoy resignado con mi suerte y acabo de probarlo. ¡Pero, sin embargo, no he de comer este pan!
—¡No basta afirmar—dijo friamente el efe de la secta de "La Serpiente Negra". Es preciso probar.
—¡Una prueba? ¿Queréis una prueba? ¡Sea pues! ¡Puedo proporcionaros una! Tenéis razón: los ciruelos blancos han debido ser cambiados de sitio. Sólo esto podía hacerme equivocar. Y es, seguramente, vuestro enemigo, este maldito Clarel quien ha realizado este cambio. No soy, pues, responsable de mi equivocación. ¡Pero puedo vengarme del que me la ha hecho cometer!
—¿Cómo?—interrogó Wu-Fang sorprendido por las vehementes protestas del aviador y dejando de nuevo la daga sobre la mesa.
—¡Venid conmigo, voy a mostrároslo!
Los dos chinos cambiaron entre sí una mirada de inteligencia.

mentos si debía o no dirigirse a la Comisaría central de la policía, para revelar las verdaderas causas de la catástrofe.
Después de reflexionar se había absorto momentáneamente.
Exoéptico, por la experiencia adquirida referente a la capacidad de la policía oficial temió que las pesquisas que realizase ésta no conducirían probablemente a otro resultado que dar el alerta al aviador asesino, el cual, disimulando en los bajos fondos de Nueva York, haría seguramente todas las investigaciones.
Por el contrario, no presentando denuncia y ocultando durante algún tiempo la verdad, daría sin duda alas al bandido para intentar de nuevo el atentado frustrado, hallando así el medio de descubrir primeramente su identidad y luego cazarle con las manos en la masa.
La primera medida a tomar era, por lo tanto, explorar, y explorar también el mismo, todos los hangares de aviación de Nueva York y de sus alrededores.
Al mismo tiempo, entre la clase especial de gente donde se reclutan estos profesionales, unos empujados por curiosos recogerían, sin sugerir sospe-

De nina a mujer

Las madres previsoras evitarn los peligros a que es tan expuesta sus hijas al llegar a la pubertad sino son de constitucion anemica o linfatica, procurando robustecerlas con un remedio apropiado como la

CARNE LIQUIDA

del Dr. VILDES GARCIA, de Montevideo

es mas poderoso tonico-reconstituyente conocido.

De venta en todas las Farmacias y Centros de Especificos

PIANOS

DE CUERDAS CRUZADAS CON MARCO DE HIERRO

Sublime marca

R. MARISTANY

Casa fundada en 1870

AL CONTADO PLAZOS Y ALQUILER

18, Plaza Catalunya 18

LA TOS

Qualquiera que sea su origen SE ALIVIA SIEMPRE INSTANTANEAMENTE con el empleo de las

PASTILLES VALDA

ANTISEPTICAS PRODUCTO INCOMPARABLE CONTRA

ENFRIAMIENTOS, DOLORES de la GARGANTA, LARINGITIS reciente o inveterada, BRONQUITIS agudas o cronicas, GRIPPE, INFLUENCIA, ASMA, ENFISEMA, etc. etc.

FIJAS BIEN PEDID, EXIGID EN TODAS LAS FARMACIAS al precio de 1.75 pesetas la CASA de las VERDADERAS PASTILLAS VALDA llevando el nombre VALDA

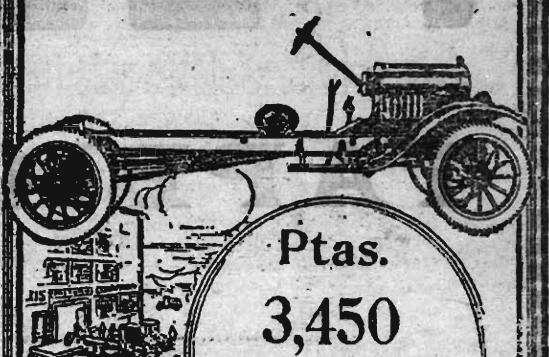
ELS CAMINS DE LA LLIBERTAT DE CATALUNYA

per A. Rovira i Virgili :: Preu: 25 cèntims

De venda en totes les llibreries

Ford

EL AUTOMOVIL UNIVERSAL

Ptas. 3,450

Compre ahora-No espere

F.O.B. CADIZ

Recíbelo siempre. El más bajo precio de compra, el menor gasto de mantenimiento y el mayor valor de reventa de todos los automóviles conocidos.

Permite el camión Ford de una tonelada reducir sus gastos de transportes y entregas Miles de personas han logrado con su uso ahorros muy importantes y han podido de esa forma ampliar su negocio. Permítanos probarle esta afirmación. Vd. no se obliga en forma alguna. Escribanos y estaremos listos para servirle.

EQUIPO:

Neumáticos o macizos en las ruedas de atrás. Llantas desmontables. Arranque eléctrico extra.

UNICO agente para Barcelona:

A. CASAJUANA PFEIFFER

Diputación, 279 - Tel. 2773-A

RHODINE

En el paseo, la elegancia, la agilidad en el caminar, son el reflejo de una buena salud.

RHODINE

Algunos comprimidos de "RHODINE", tomados en un poco de agua aseguraran a Vds esa distincion evitandoles, Jaquecas, Reumatismos, Fiebre.

AVARIOSOS

CURACION DEFINITIVA

10 años de éxito

Comprimidos de Gilbert

Preparado por J. GILBERT, farmacéutico especialista de 1.ª clase de la Universidad de París. Descubrimiento reciente y revolucionario destinado a revolucionar al mundo médico y a la terapéutica moderna. Tratamiento fácil y discreto, aun de viaje.

La caja de 50 comprimidos 10 ptas.

Dep. pat. Farm. J. GILBERT, 18, rue d'Auberges, Marsella (Francia) - Barcelona: B. A. L. A. Rambla Catalunya, 1, y otras farmacias de España.

Magnific xalet per a llogar en Avinguda Pedrahuus. R. Diputació, núm. 295, entresol.

PASTILLAS INSECTICIDAS PARADELL

Alminuto Caja 1 Pta Asalto-28 Farmacia

Es la reina de les aigües de taula la de la Vall de Sant Daniel

El seu representant: Miquel Pagans, Ponent, 28

GRAN ESTABLECIMIENTO DE BAÑOS

¿Queréis adelgazar y rejuvenecer pronto?

Tomad los baños especiales que preparamos con sustancias vegetales exóticas

Usadlos y con ellos no tendreis necesidad de poneros a fastidiosos regimenes alimenticios ni de tomar medicinas que tanto os dañan

PROBADLOS Y OS CONVENCEREIS EXITO SEGURO

ARAGON. 275 (entre Paseo de Gracia y Claris)

Preparam també amb substàncies vegetals els tan renomats banys calents, especialitat de la casa, per a combatre l'Artritis en ses múltiples varietats (Reumatisme, Ciàtica, etc.). Finalment, donem dutxes preparades "ad-hoc", per a poder dormir amb son tranquil i reposar, i expenem la LOGIO MAGICA que tant embelleix la cara. Exit segur amb tothom!

ARAGO, 275 (entre Passeig de Gràcia i Claris)

JOSEP SABATER

successor de Grau Sabater & Cia.

Fruits del país

Olis d'oliva

a sa fundada -l'any 1820

REUS

Serveis de la Companyia Transatlantica

LINIA A LES ANTILLES, MEXIC, NOVA YORK I COSTAFIRME

El vapor "P. DE SATRUSTEGUI" sortirà el 25 de novembre de Barcelona, el 26 de València, el 28 de Màlaga i el 30 de Cadiz, cap a Nova-York, Havana i Veracruz.

El vapor "ALFONSO XIII" sortirà el 17 de novembre de Bilbao, el 19 de Santander, el 20 de Gijón i el 21 de Corunya, cap a l'Havana i Veracruz. Admet càrrega i passatge per a Costafirme i Pacific, amb trasbord a l'Havana.

El vapor "ANTONIO LOPEZ" sortirà el dia 10 de novembre de Barcelona, l'11 de València, el 13 de Màlaga i el 15 de Cadiz, cap a Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Puerto Rico, Havana, Colón, Sabanailla, Curaçao, Puerto Cabello i la Guayra. S'admet carga i passatge amb trasbord a Veracruz.

LINIA DE BUENOS AIRES

El vapor "INFANTA ISABEL DE BORBON" sortirà el 4 de desembre de Barcelona, el 5 de Màlaga i el 7 de Cadiz, cap a Santa Cruz de Tenerife, Montevideo i Buenos Aires.

LINIA DE FERNANDO POO

El vapor "CATALUNYA" sortirà el 15 de novembre de Barcelona, el 16 de València, el 17 d'Alacant i Cartagena i el 20 de Cadiz cap a Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, restants escales intermèdies i Fernando Poo.

Ultra els indicats serveis, la Companyia Transatlantica té establerts els especials dels ports del Mediterrani a Nova-York, ports Cantàbria a Nova-York i la línia de Barcelona Filipines, les sortides dels quals no són fixes i s'anunciaran oportunament a cada viatge.

Aquests vapors admeten càrrega en les condicions més favorables i pasatgers, als quals la Companyia dona allotjament molt còmode i tracte esmerat, com ha acreditat en el seu dilatat servei. Tots els vapors tenen telègrafia sense fils.

SENYORES

El cèlebre en- fressol del carrer **CORTS CATALANES, 646** (entre Claris i Pas-seig de Gràcia)

Sedes i llanes per a vestits i abrics a preus sens competència

EN IGUALTAT DE QUALITATS NO TENIM COMPETIDOR

Ferró - Pintura - Decoració

Sant Cugat del Vall, 4 - Tel. 4915-A

ASUNCION, ROTULA, FAÇANES, OBRES DE TREBALLS D'ESTIL

Ferran, 47 Can. 14 i 16

Casa Trius

Tel. 2679-A Barcelona

Per dissolució de la Societat i reforma de local

Continuem liquidant totes les existències

en llanes,

cotons, gèneres blancs, catifes, flassades llana i cotó i GÈNERES DE PUNT

Enorme assortit de jerseis llana a meitat de preu, per a senyora

GRAN MAGATZEM DE MOBLES

DORMITORIS

MENJADORS

Preus baratíssims

J. LOPEZ

44, Carme, 44

(En front a l'Hospital)

PELLETERIA

TAPBIOLES I PIRRETAS

S. en C.

BARCELONA

Fernando, 21

Raurich, 10

PARIS

68, Boulevard

Sebastopol 68

Fàbrica de tints i curtits

Travessera de Les Corts n.º 1 :: BARCELONA

Especialitat en models

Preus reduïts

TAPBIOLES I PIRRETAS S. en C.

Demaneu el nostre catàleg

FERNANDO, 21